

V Bruseli 18. februára 2022
(OR. fr, en)

6292/22

**Medziinštitucionálny spis:
2021/0104(COD)**

DRS 8
EF 50
ECOFIN 128
SUSTDEV 37
CODEC 163
IA 13
COMPET 95

POZNÁMKA

Od:	Výbor stálych predstaviteľov (časť I)
Komu:	Rada
Č. predch. dok.:	5864/22
Č. dok. Kom.:	8132/21
Predmet:	Smernica, ktorou sa mení smernica 2013/34/EÚ, smernica 2004/109/ES, smernica 2006/43/ES a nariadenie (EÚ) č. 537/2014, pokiaľ ide o vykazovanie informácií o udržateľnosti podnikov <i>všeobecné smerovanie</i>

I. Úvod

Európska komisia predložila 21. apríla 2021 návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa mení smernica 2013/34/EÚ, smernica 2004/109/ES, smernica 2006/43/ES a nariadenie (EÚ) č. 537/2014, pokiaľ ide o vykazovanie informácií o udržateľnosti podnikov¹. Právnym základom návrhu sú články 50 a 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

¹ 8132/21 + COR 1 + ADD 1 COR 1 + ADD 2 COR 1 + ADD 3 COR 1.

Cieľom návrhu je odstrániť nedostatky v existujúcich pravidlách týkajúcich sa nefinančných informácií. Vykazovanie informácií o udržateľnosti by mohlo prilákať ďalšie investície a financovanie na uľahčenie prechodu na udržateľné hospodárstvo, ako sa opisuje v Zelenej dohode. Podniky musia napríklad poskytovať lepšie informácie o rizikách v oblasti udržateľnosti, ktorým sú vystavené, a o svojom vplyve na ľudí a životné prostredie.

Návrh obsahuje tieto hlavné nové prvky:

- rozšírenie rozsahu pôsobnosti požiadaviek na vykazovanie informácií na ďalšie podniky vrátane všetkých veľkých podnikov a kótovaných podnikov na regulovanom trhu (okrem kótovaných mikropodnikov),
- požiadavku na uistenie o informáciách o udržateľnosti,
- bližšie určenie informácií, ktoré by podniky mali vykazovať, a požiadavku, aby ich vykazovali v súlade s povinnými štandardmi EÚ v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti,
- zabezpečenie, aby sa všetky informácie uverejňovali v osobitnej časti správ podnikov o hospodárení.

II. Súčasný stav

Rokovania v Rade sa začali 7. júna 2021 počas portugalského predsedníctva a vďaka konštruktívnemu prístupu všetkých delegácií mohla pracovná skupina pre právo obchodných spoločností dosiahnuť významný pokrok.

Pracovná skupina 8. decembra 2021 preskúmala prvé kompromisné znenie (14268/21), ktoré predložilo slovinské predsedníctvo. Pracovná skupina 13. a 20. januára 2022 nadviazala na pripomienky a príspevky delegácií a pokračovala v rokovaní na základe upraveného kompromisného znenia. Predsedenstvo 28. januára 2022 predložilo revidované kompromisné znenie². Pracovná skupina preskúmala revidované kompromisné znenie na zasadnutiach 3. a 9. februára 2022. Coreper 16. februára 2022 podporil kompromisné znenie³ predložené predsedníctvom, ktoré bolo schválené bezo zmien s tým, že sa do článku 29b ods. 2b doplnila jedna veta, ktorú navrhla jedna delegácia a podporili ďalšie delegácie a ktorej cieľom je stanoviť prechodné obdobie, počas ktorého sa MSP poskytne flexibilita pri poskytovaní informácií o hodnotových reťazcoch. Uvedená veta znie takto: „**Okrem toho podnik počas prvých troch rokov uplatňovania tejto smernice v prípade, že nie sú k dispozícii všetky potrebné informácie o obchodných vzťahoch a dodávateľskom reťazci, uvedie informácie, ktoré má k dispozícii, a zahrnie vyhlásenie o tom, že obchodné vzťahy a podniky v jeho hodnotovom reťazci potrebné informácie nesprístupnili.**“.

Hlavné zmeny vykonané v znení v porovnaní s pôvodným návrhom:

Rozsah pôsobnosti (*články 1 a 2 smernice o účtovníctve*)

V kompromisnom znení sa objasňuje, ako sa požiadavky na *vykazovanie informácií* o udržateľnosti vzťahujú na banky a poisťovne. Doplnilo sa vymedzenie čistého obratu úverových inštitúcií a poisťovní s cieľom zohľadniť ich špecifiká.

² 5788/22.

³ 5864/22

Umiestnenie vykazovaných informácií (články 19a ods. 1 a 29a ods. 1 smernice o účtovníctve)

V záujme zrozumiteľnosti a uľahčenia identifikácie *vykazovaných informácií* o udržateľnosti sa majú tieto informácie vykazovať v jasne identifikovateľnej časti správy o hospodárení.

Nehmotný majetok – vymedzenie a zverejňovanie (článok 19 smernice o účtovníctve)

Niektoré delegácie požiadali o objasnenie vymedzenia pojmu „nehmotný majetok“ a súvisiacich povinností. Predsedníctvo v kompromisnom znení navrhlo, aby sa povinnosti týkajúce sa vykazovania informácií zahrnuli do článku 19 „Obsah správy o hospodárení“ smernice o účtovníctve.

MSP – požiadavky na vykazovanie informácií (článok 19a smernice o účtovníctve)

Pokiaľ ide o MSP, viacero delegácií chcelo z rozsahu pôsobnosti vylúčiť všetky MSP. Ďalšie delegácie žiadali, aby sa podrobnejšie stanovil obsah povinností týkajúcich sa vykazovania informácií požadovaných od MSP (zjednodušené štandardy), a to v kontexte povinného vykazovania informácií kótovanými MSP, ako aj v kontexte dobrovoľného vykazovania informácií inými MSP. Predsedníctvo posilnilo možnosť pre MSP obmedziť informácie, ktoré sa majú poskytovať (s výnimkou MSP, ktoré sú zároveň materskými podnikmi veľkých podnikov).

Pokiaľ ide o subjekty verejného záujmu, väčšina delegácií žiadala pre tieto subjekty (tak ako v prípade akýchkoľvek iných dcérskych podnikov) výnimku z vykazovania informácií, ak sú dcérskymi podnikmi skupiny, na ktorú sa vzťahujú povinnosti týkajúce sa vykazovania informácií, pričom platí, že potrebné informácie o dcérskych podnikoch sa musia zahrnúť do vykazovania informácií na konsolidovanej úrovni. V tejto fáze sa predsedníctvo rozhodlo výnimku ponechať (článok 19a ods. 7a a článok 29a ods. 7a smernice o účtovníctve).

Jazykový režim (článok 29a smernice o účtovníctve)

S cieľom zohľadniť obavy vyjadrené niektorými delegáciami sa v kompromisnom znení stanovuje, že členský štát môže požadovať uverejnenie správy o hospodárení a správy o uistení týkajúcich sa materského podniku v jazyku akceptovanom členským štátom vykonávajúcim dohľad nad jeho dcérskym podnikom oslobodeným od povinnosti vykazovať informácie o udržateľnosti.

Hodnotový reťazec (článok 29b ods. 2b smernice o účtovníctve)

Viacero delegácií poukázalo na ťažkosti, s ktorými sa môžu podniky stretnúť pri získavaní informácií od rôznych aktérov vo svojom hodnotovom reťazci, najmä od MSP. V kompromise sa predpokladá, že tieto ťažkosti sa pri vypracúvaní štandardov zohľadnia primeraným znížením požiadaviek na vykazovanie informácií a s osobitným zreteľom na podniky zahrnuté do hodnotových reťazcov, na ktoré sa nevzťahujú povinnosti vyplývajúce z tejto smernice. Okrem toho sa objasnilo, že počas prechodného trojročného obdobia sa podnikom, ktoré nebudú schopné poskytnúť určité informácie z dôvodu nedostatku údajov od podnikov vo svojich hodnotových reťazcoch, najmä MSP, umožní určitá flexibilita.

Jednotný elektronický formát vykazovania (článok 29 ods. 5 smernice o účtovníctve)

Pôvodný návrh Komisie obsahoval ustanovenia, ktoré sa okrem obsahu správ podnikov o udržateľnosti týkali opatrení na zber údajov o udržateľnosti orgánmi oficiálne oprávnenými vykonávať takýto zber. Keďže táto téma súvisí s opatreniami na vytvorenie jednotného európskeho miesta prístupu k finančným a nefinančným údajom spoločností⁴, rozhodlo sa, že sa o nej bude rokovať v rámci tohto druhého legislatívneho návrhu. Naopak pre vykazovanie informácií o udržateľnosti sa v znení naďalej vyžaduje elektronický formát. V kompromisnom znení sa však vypúšťajú ustanovenia, ktorými sa mala zaviesť povinnosť pre nekótované podniky, na ktoré sa vzťahuje smernica o vykazovaní informácií o udržateľnosti podnikov (CSRD), zverejňovať svoje účtovné informácie v jednotnom európskom elektronickom formáte (ESEF).

⁴ Jednotné európske miesto prístupu (European Single Access Point – ESAP), návrh uverejnený 23. novembra 2021, 14377/21.

Sankcie (článok 51 smernice o účtovníctve)

Väčšina delegácií žiadala o vypustenie zmien v článku 51. Predsedníctvo sa preto rozhodlo článok, ktorým sa mení článok 51 smernice o účtovníctve, vypustiť.

Audít a audítori (článok 34b smernice o účtovníctve)

Niektoré delegácie zdôraznili, že je potrebné, aby štatutárne audity na jednej strane a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti na strane druhej mohli vykonávať rôzni audítori. Iné delegácie žiadali o vyjasnenie požiadaviek na nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb. Niektoré delegácie žiadali o objasnenie, pokiaľ ide o dohľad nad audítormi a audítorskými subjektmi z tretích krajín. To sa v texte objasnilo.

Štandardy pre uistenie týkajúce sa informácií o udržateľnosti (článok 23 ods. 4 smernice o transparentnosti)

Audít z tretej krajiny musí poskytnúť uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v súlade so štandardmi pre uistenie prijatými Úniou. V prípade ich absencie môže audít poskytnúť uistenie o týchto informáciách podľa rovnocenných štandardov. Komisia môže prijať štandardy týkajúce sa „rovnocennosti“ prostredníctvom delegovaného aktu.

Odborná príprava (článok 6 smernice o audite)

Niektoré delegácie žiadali, aby sa audítori mohli rozhodnúť, či chcú byť schválení na účely poskytovania uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, alebo či chcú pokračovať len vo vykonávaní finančného auditu. Niekoľko delegácií poukázalo aj na otázku trvania praktickej odbornej prípravy. V kompromisnom znení sa trvanie praktickej odbornej prípravy, ktorú musí uchádzač absolvovať, aby mohol byť schválený na vykonávanie uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, skrakuje na osem mesiacov (oproti dvanástim mesiacom v pôvodnom znení).

Zákaz poskytovať iné služby ako audit správ o udržateľnosti (článok 25c smernice o audite)

Viacero delegácií si želalo uviesť, že osvedčenie správy podniku o udržateľnosti je nezlučiteľné s poskytovaním poradenských služieb tomu istému podniku. Príslušné ustanovenia sa zahrnuli do smernice o audite. Vychádzajú z režimu stanoveného pre finančný audit a rovnako ako tento režim sa vzťahujú aj na audit subjektov verejného záujmu.

Povinnosti spojené s auditom správ o udržateľnosti (článok 25d smernice o audite)

Viacero delegácií si želalo, aby sa povinnosť oznamovať podvody, ktorú majú finanční audítori, stanovila aj pre audítorov v oblasti udržateľnosti. Príslušné ustanovenia sa zahrnuli do smernice o audite. Vychádzajú z režimu stanoveného pre finančný audit a rovnako ako tento režim sa vzťahujú aj na audit subjektov verejného záujmu.

Nezávislí poskytovatelia uisťovacích služieb (článok 34 ods. 3a smernice o účtovníctve)

Viacero delegácií zdôraznilo potrebu rovnakých podmienok a rovnakých požiadaviek pre nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb a štatutárnych audítorov. Predsedníctvo znenie zodpovedajúcim spôsobom upravilo.

Úprava lehôt (článok 5 návrhu)

Mnohé delegácie považovali niektoré lehoty za príliš ambiciózne. Viacero delegácií žiadalo, aby sa lehota na transpozíciu stanovila vo vzťahu k nadobudnutiu účinnosti smernice, zatiaľ čo iné delegácie navrhli, aby sa dátum začatia uplatňovania posunul, aby sa podnikom poskytol dostatočný čas na prispôbenie sa. Predsedníctvo v tejto súvislosti navrhuje tieto lehoty:

- lehoty na transpozíciu členskými štátmi (18 mesiacov po nadobudnutí účinnosti),
- lehoty na implementáciu zo strany podnikov:
 - 1. január 2024 pre podniky, na ktoré sa už vzťahuje smernica o zverejňovaní nefinančných informácií (vykazovanie informácií v roku 2025 na základe údajov z roku 2024),
 - 1. január 2025 pre veľké podniky, na ktoré sa smernica o zverejňovaní nefinančných informácií v súčasnosti nevzťahuje (vykazovanie informácií v roku 2026 na základe údajov z roku 2025),
 - 1. január 2026 v prípade kótovaných MSP, ako aj malých a menej zložitých úverových inštitúcií a kaptívnych poisťovní (vykazovanie informácií v roku 2027 na základe údajov z roku 2026).

Iné lehoty

- lehoty na prechod na primerané uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti: 6 rokov po nadobudnutí účinnosti. (článok 26a smernice o audite),
- lehoty na prijatie štandardov Komisiou: 31. október 2022 na prijatie všeobecných štandardov a 31. október 2023 na prijatie odvetvových štandardov a štandardov prispôbených MSP (článok 29b smernice o účtovníctve).

III. Záver

Rada sa vyzýva, aby:

- potvrdila dohodu o všeobecnom smerovaní,**
 - vyzvala predsedníctvo, aby na základe uvedeného všeobecného smerovania začalo rokovania s Európskym parlamentom s cieľom dosiahnuť dohodu v prvom čítaní.**
-

2021/0104 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

**ktorou sa mení smernica 2013/34/EÚ, smernica 2004/109/ES, smernica 2006/43/ES
a nariadenie (EÚ) č. 537/2014, pokiaľ ide o vykazovanie informácií o udržateľnosti podnikov**

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej články 50 a 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru⁵,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

⁵ Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].

keďže:

- (1) Európska komisia sa vo svojom oznámení o Európskej zelenej dohode prijatom 11. decembra 2019⁶ zaviazala preskúmať ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ⁷ týkajúce sa vykazovania nefinančných informácií. Európska zelená dohoda je novou stratégiou rastu Európskej únie. Jej cieľom je transformovať Úniu na moderné, zdrojovo efektívne a konkurencieschopné hospodárstvo, ktoré efektívne využíva zdroje, kde budú do roku 2050 čisté emisie skleníkových plynov na nule. Jej cieľom je takisto ochraňovať, šetriť a zveľaďovať prírodný kapitál Únie a chrániť zdravie a kvalitu životných podmienok občanov pred environmentálnymi rizikami a vplyvmi. Cieľom Európskej zelenej dohody je oddeliť hospodársky rast od využívania zdrojov a zabezpečiť, aby sa všetky regióny a občania Únie zapojili do sociálne spravodlivého prechodu na udržateľný hospodársky systém. Prispeje k cieľu vybudovať hospodárstvo, ktoré pracuje pre ľudí, posilniť sociálne trhové hospodárstvo EÚ, zabezpečiť, aby bolo pripravené na budúcnosť a aby prinášalo stabilitu, pracovné miesta, rast a investície. Tieto ciele sú obzvlášť dôležité vzhľadom na sociálno-ekonomické škody spôsobené pandemiou COVID-19 a potrebu udržateľnej, inkluzívnej a spravodlivej obnovy. Európska komisia vo svojom návrhu európskeho právneho predpisu v oblasti klímy zo 4. marca 2020 navrhla, aby bol cieľ klimatickej neutrality do roku 2050 pre Úniu záväzný⁸. Okrem toho sa Európska komisia vo svojej stratégii biodiverzity do roku 2030 zaväzuje zabezpečiť, aby sa do roku 2050 svetové ekosystémy obnovili a stali sa odolnými a primerane chránenými. Cieľom tejto stratégie je nasmerovať biodiverzitu Európy na cestu k obnove do roku 2030.

⁶ COM(2019) 640 final.

⁷ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných zvierkach, konsolidovaných účtovných zvierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁸ Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa stanovuje rámec na dosiahnutie klimatickej neutrality a mení nariadenie (EÚ) 2018/1999 (európsky právny predpis v oblasti klímy) [2020/0036 (COD)].

- (2) Vo svojom *Akčnom pláne: Financovanie udržateľného rastu* Komisia stanovila opatrenia na dosiahnutie týchto cieľov: presmerovať toky kapitálu do udržateľných investícií s cieľom dosiahnuť udržateľný a inkluzívny rast, riadiť finančné riziká vyplývajúce zo zmeny klímy, z vyčerpania zdrojov, zo zhoršovania životného prostredia a sociálnych otázok a podporovať transparentnosť a dlhodobý výhľad vo finančnej a hospodárskej činnosti⁹. Nevyhnutným predpokladom na dosiahnutie uvedených cieľov je to, aby podniky zverejňovali relevantné, porovnateľné a spoľahlivé informácie o udržateľnosti. V rámci vykonávania akčného plánu o financovaní udržateľného rastu Európsky parlament a Rada prijali niekoľko legislatívnych aktov. Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2088¹⁰ sa upravuje spôsob, akým majú účastníci finančného trhu a finanční poradcovia zverejňovať informácie o udržateľnosti konečným investorom a vlastníkom aktív. Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852¹¹ sa vytvára systém klasifikácie environmentálne udržateľných hospodárskych činností s cieľom zvýšiť udržateľné investície a bojovať proti environmentálne klamlivej reklame finančných produktov, ktoré sa neoprávnene považujú za udržateľné.

⁹ COM(2018) 97 final.

¹⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2088 z 27. novembra 2019 o zverejňovaní informácií o udržateľnosti v sektore finančných služieb (Ú. v. EÚ L 317, 9.12.2019, s. 1).

¹¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852 z 18. júna 2020 o vytvorení rámca na uľahčenie udržateľných investícií a o zmene nariadenia (EÚ) 2019/2088 (Ú. v. EÚ L 198, 22.6.2020, s. 13).

Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2089¹², doplneným delegovanými nariadeniami Komisie (EÚ) 2020/1816¹³, (EÚ) 2020/1817¹⁴ a (EÚ) 2020/1818¹⁵, sa zavádzajú environmentálne, sociálne a správne (ESG) požiadavky na zverejňovanie informácií pre správcov referenčných hodnôt a minimálne normy pre zostavovanie referenčných hodnôt EÚ pre investície do transformácie hospodárstva v súvislosti so zmenou klímy a referenčných hodnôt EÚ pre investície v súlade s Parížskou dohodou. V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013¹⁶ sa vyžaduje, aby veľké inštitúcie, ktoré emitovali cenné papiere prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, od 28. júna 2022 zverejňovali informácie o ESG rizikách. Nový prudenciálny rámec pre investičné spoločnosti stanovený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2033¹⁷ a smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2034¹⁸ obsahuje ustanovenia týkajúce sa zavedenia rozmeru ESG rizika do postupu preskúmania a hodnotenia orgánmi dohľadu (SREP) príslušnými orgánmi a obsahuje požiadavky na zverejňovanie informácií o ESG rizikách pre investičné spoločnosti uplatniteľné od 26. decembra 2022.

¹² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2089 z 27. novembra 2019, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o referenčné hodnoty EÚ pre investície do transformácie hospodárstva v súvislosti so zmenou klímy, referenčné hodnoty EÚ pre investície v súlade s Parížskou dohodou a referenčné hodnoty pre zverejňovanie informácií o udržateľnosti (Ú. v. EÚ L 317, 9.12.2019, s. 17).

¹³ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1816 zo 17. júla 2020, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o vysvetlenie vo vyhlásení o referenčnej hodnote, ako sa zohľadňujú environmentálne, sociálne a správne (ESG) faktory v každej poskytnutej a uverejnenej referenčnej hodnote (Ú. v. EÚ L 406, 3.12.2020, s. 1).

¹⁴ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1817 zo 17. júla 2020, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o minimálny obsah vysvetlenia vo vyhlásení o referenčnej hodnote týkajúceho sa toho, ako sa environmentálne, sociálne a správne faktory odzrkadľujú v metodike referenčnej hodnoty (Ú. v. EÚ L 406, 3.12.2020, s. 12).

¹⁵ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1818 zo 17. júla 2020, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o minimálne normy pre referenčné hodnoty EÚ pre investície do transformácie hospodárstva v súvislosti so zmenou klímy a referenčné hodnoty EÚ pre investície v súlade s Parížskou dohodou (Ú. v. EÚ L 406, 3.12.2020, s. 17).

¹⁶ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

¹⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2033 z 27. novembra 2019 o prudenciálnych požiadavkách na investičné spoločnosti a o zmene nariadení (EÚ) č. 1093/2010, (EÚ) č. 575/2013, (EÚ) č. 600/2014 a (EÚ) č. 806/2014 (Ú. v. EÚ L 314, 5.12.2019, s. 1).

¹⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2034 z 27. novembra 2019 o prudenciálnom dohľade nad investičnými spoločnosťami a o zmene smerníc 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EÚ, 2013/36/EÚ, 2014/59/EÚ a 2014/65/EÚ (Ú. v. EÚ L 314, 5.12.2019, s. 64).

Komisia vo svojom pracovnom programe na rok 2021 oznámila v nadväznosti na akčný plán na financovanie udržateľného rastu aj návrh týkajúci sa európskeho štandardu zelených dlhopisov.

- (3) Rada 5. decembra 2019 vo svojich záveroch o prehĺbení únie kapitálových trhov zdôraznila význam spoľahlivých, porovnateľných a relevantných informácií o rizikách, príležitostiach a vplyvoch v oblasti udržateľnosti a vyzvala Komisiu, aby zvažila vypracovanie štandardu vykazovania nefinančných informácií EÚ.
- (4) Európsky parlament vo svojom uznesení o udržateľnom financovaní z 29. mája 2018¹⁹ vyzval na ďalší rozvoj požiadaviek na vykazovanie nefinančných informácií v rámci smernice 2013/34/EÚ. Európsky parlament vo svojom uznesení o udržateľnej správe a riadení podnikov zo 17. decembra 2020²⁰ uvítal záväzok Komisie preskúmať smernicu 2013/34/EÚ a vyjadril potrebu vytvoriť komplexný rámec Únie pre vykazovanie nefinančných informácií, ktorý bude obsahovať povinné štandardy vykazovania nefinančných informácií Únie. Európsky parlament vyzval na rozšírenie rozsahu požiadaviek na vykazovanie informácií na ďalšie kategórie podnikov a na zavedenie požiadavky na audit.

¹⁹ 2018/2007(INI).

²⁰ A9-0240/2020 (INI).

- (5) Valné zhromaždenie OSN prijalo 25. septembra 2015 nový globálny rámec udržateľného rozvoja: Agenda 2030 pre udržateľný rozvoj (Agenda 2030). Agenda 2030 má v centre pozornosti ciele udržateľného rozvoja a zahŕňa tri rozmery udržateľnosti: ekonomické, sociálne a environmentálne. V oznámení Komisie z 22. novembra 2016 o ďalších krokoch smerom k udržateľnej budúcnosti Európy sa ciele udržateľného rozvoja prepájajú s politickým rámcom Únie v záujme zabezpečenia toho, aby sa vo všetkých opatreniach a politických iniciatívach Únie, v rámci Únie i globálne, už od začiatku prihliadalo na tieto ciele²¹. V záveroch Rady z 20. júna 2017 sa potvrdilo odhodlanie Únie a jej členských štátov v plnej miere vykonávať Agendu 2030 koherentným, komplexným, integrovaným a účinným spôsobom v úzkej spolupráci s partnermi a ďalšími zainteresovanými stranami²².
- (6) Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/95/EÚ²³ sa zmenila smernica 2013/34/EÚ, pokiaľ ide o zverejňovanie nefinančných informácií niektorými veľkými podnikmi a skupinami. Smernicou 2014/95/EÚ sa zaviedla požiadavka, aby podniky vykazovali minimálne informácie o environmentálnych, sociálnych a zamestnaneckých záležitostiach, dodržiavaní ľudských práv a otázkach boja proti korupcii a úplatkárstvu. Pokiaľ ide o tieto témy, v smernici 2014/95/EÚ sa vyžaduje, aby podniky zverejňovali informácie v týchto oblastiach vykazovania: obchodný model, politiky (vrátane zavedených postupov náležitej starostlivosti), výsledok politik, riziká a riadenie rizík a kľúčové ukazovatele výkonnosti relevantné pre podnikanie.

²¹ COM(2016) 739 final.

²² Závery Rady „Udržateľná budúcnosť Európy: Reakcia EÚ na program trvalo udržateľného rozvoja do roku 2030“, 20. júna 2017.

²³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/95/EÚ z 22. októbra 2014, ktorou sa mení smernica 2013/34/EÚ, pokiaľ ide o zverejňovanie nefinančných informácií a informácií týkajúcich sa rozmanitosti niektorými veľkými podnikmi a skupinami (Ú. v. EÚ L 330, 15.11.2014, s. 1).

- (7) Mnohé zainteresované strany považujú pojem „nefinančné“ za nepresný, najmä preto, že z neho vyplýva, že predmetné informácie nemajú finančný význam. Uvedené informácie však majú čoraz väčší finančný význam. Mnohé organizácie, iniciatívy a odborníci z praxe v tejto oblasti odkazujú na informácie o „udržateľnosti“. Namiesto pojmu „nefinančné informácie“ je preto vhodnejšie používať pojem „informácie o udržateľnosti“. Smernica 2013/34/EÚ by sa preto mala zmeniť, aby sa zohľadnila táto terminologická zmena.
- (8) Z lepšieho vykazovania informácií o udržateľnosti podnikmi majú v konečnom dôsledku prospech jednotliví občania a sporitelia. Sporitelia, ktorí chcú investovať udržateľným spôsobom, budú mať na to príležitosť, zatiaľ čo všetci občania by mali mať prospech zo stabilného, udržateľného a inkluzívneho hospodárskeho systému. Na realizáciu týchto prínosov musia informácie o udržateľnosti zverejnené vo výročných správach podniku najprv osloviť dve hlavné skupiny (ďalej len „používatelia“). Prvú skupinu používateľov tvoria investori vrátane správcov aktív, ktorí chcú lepšie pochopiť riziká a príležitosti, ktoré predstavujú otázky udržateľnosti pre ich investície, a vplyv týchto investícií na ľudí a životné prostredie. Druhú skupinu používateľov tvoria organizácie, vrátane mimovládnych organizácií a sociálnych partnerov, ktoré chcú, aby boli podniky vo zvýšenej miere zodpovedné za svoj vplyv na ľudí a životné prostredie. Iné zainteresované strany môžu takisto využívať informácie o udržateľnosti zverejnené vo výročných správach. Obchodní partneri podnikov vrátane zákazníkov sa môžu spoliehať na tieto informácie s cieľom pochopiť a prípadne vykazovať riziká ohrozujúce udržateľnosť a vplyvy na udržateľnosť v rámci svojich vlastných hodnotových reťazcov. Tvorcovia politik a environmentálne agentúry môžu využívať takéto informácie, najmä na súhrnnom základe, na monitorovanie environmentálnych a sociálnych trendov, prispievanie na environmentálne účty a informovanie verejnosti. Len málo jednotlivých občanov a spotrebiteľov príde do styku priamo so správami podniku, môžu však takéto informácie použiť nepriamo, napríklad pri zohľadňovaní poradenstva alebo stanovísk finančných poradcov či mimovládnych organizácií. Mnohí investori a správcovia aktív kupujú informácie o udržateľnosti od poskytovateľov údajov tretích strán, ktorí zbierajú informácie z rôznych zdrojov vrátane zverejnených podnikových správ.

- (9) V posledných rokoch došlo k veľmi výraznému nárastu dopytu po informáciách o udržateľnosti podnikov, najmä zo strany investičnej komunity. Tento nárast dopytu je spôsobený meniacim sa charakterom rizík pre podniky a rastúcou informovanosťou investorov o finančných dôsledkoch týchto rizík. Týka sa to najmä finančných rizík súvisiacich s klímou. Zvyšuje sa aj informovanosť o rizikách pre podniky a investície vyplývajúcich z iných environmentálnych otázok, ako je strata biodiverzity, a zo sociálnych otázok vrátane zdravotných. Nárast dopytu po informáciách o udržateľnosti je spôsobený aj rastom investičných produktov, ktoré sa výslovne snažia splniť určité štandardy udržateľnosti alebo dosiahnuť určité ciele udržateľnosti. Tento nárast je sčasti logickým dôsledkom predtým prijatých právnych predpisov Únie, najmä nariadenia (EÚ) 2019/2088 a nariadenia (EÚ) 2020/852. K určitému nárastu by v každom prípade došlo v dôsledku rýchlo sa meniacej informovanosti občanov, preferencií spotrebiteľov a trhových postupov. Pandémia COVID-19 ešte viac urýchlila nárast informačných potrieb používateľov, najmä preto, že odhaľuje zraniteľnosť pracovníkov a hodnotových reťazcov podnikov. Informácie o environmentálnych vplyvoch sú relevantné aj v súvislosti so zmierňovaním budúcich pandémieí, pričom narušenie ekosystémov človekom je čoraz viac spojené s výskytom a šírením chorôb.
- (10) Kvalitné vykazovanie týkajúce sa záležitostí udržateľnosti by malo priniesť prospech aj samotným podnikom. Rast počtu investičných produktov zameraných na sledovanie cieľov udržateľnosti znamená, že dobré vykazovanie informácií o udržateľnosti môže zlepšiť prístup podniku k finančnému kapitálu. Vykazovanie informácií o udržateľnosti môže podnikom pomôcť identifikovať a riadiť ich vlastné riziká a príležitosti súvisiace s aspektmi udržateľnosti. Môže poskytnúť základ pre lepšiu dialóg a komunikáciu medzi podnikmi a ich zainteresovanými stranami a prispieť k zlepšeniu povesti podnikov. Okrem toho by jednotný základ pre vykazovanie informácií o udržateľnosti zo strany podnikov vo forme štandardov vykazovania mal poskytovať relevantné a dostatočné informácie, a tým významne znižovať počet *ad hoc* žiadostí o informácie.

- (11) V správe týkajúcej sa doložky o preskúmaní smernice o zverejňovaní nefinančných informácií (smernica 2014/95/EÚ) a jej sprievodnej kontroly vhodnosti podnikového výkazníctva sa zistili problémy, pokiaľ ide o účinnosť uvedenej smernice²⁴. Existujú závažné dôkazy o tom, že mnohé podniky nezverejňujú významné informácie o všetkých hlavných témach súvisiacich s udržateľnosťou. V správe boli ako závažné problémy identifikované aj obmedzená porovnateľnosť a spoľahlivosť informácií o udržateľnosti. Okrem toho mnohé podniky, od ktorých používatelia potrebujú informácie o udržateľnosti, nie sú povinné vykazovať takéto informácie.
- (12) Ak sa neprijmú politické opatrenia, očakáva sa, že nepomer medzi informáciami, ktoré potrebujú používatelia, a informáciami o udržateľnosti, ktoré vykazujú podniky, bude rásť. Tento nepomer má závažné negatívne dôsledky. Investori nie sú schopní vo svojich investičných rozhodnutiach dostatočne zohľadniť riziká a príležitosti súvisiace s udržateľnosťou. Zoskupenie viacerých investičných rozhodnutí, v ktorých sa primerane nezohľadňujú riziká súvisiace s udržateľnosťou, má potenciál vytvárať systémové riziká, ktoré ohrozujú finančnú stabilitu. Na tieto systémové riziká, najmä v prípade klímy, upozornila Európska centrálna banka a medzinárodné organizácie, ako je Rada pre finančnú stabilitu. Investori sú takisto menej schopní nasmerovať finančné zdroje do podnikov a hospodárskych činností, ktoré riešia sociálne a environmentálne problémy a neprehlbujú ich, v dôsledku čoho sú ohrozené ciele Európskej zelenej dohody a akčný plán o financovaní udržateľného rastu.

²⁴ Úrad pre publikácie: vložte odkaz na správu Komisie Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru týkajúcu sa doložiek o preskúmaní v smerniciach 2013/34/EÚ, 2014/95/EÚ a 2013/50/EÚ, ako aj priložený pracovný dokument útvarov Komisie obsahujúci kontrolu vhodnosti.

Mimovládne organizácie, sociálni partneri, komunity ovplyvňované činnosťami podnikov a iné zainteresované strany majú menej možností vyžadovať, aby boli podniky zodpovedné za svoj vplyv na ľudí a životné prostredie. Vytvára sa tým deficit, pokiaľ ide o zodpovednosť, čo môže prispieť k znižovaniu dôvery občanov v podniky a viesť k negatívnym vplyvom na efektívne fungovanie sociálneho trhového hospodárstva. Nedostatok všeobecne akceptovaných metrík a metód merania, oceňovania a riadenia rizík súvisiacich s udržateľnosťou predstavuje takisto prekážku pre podniky, ktoré sa usilujú o zabezpečenie udržateľnosti svojich obchodných modelov a činností.

- (13) V správe týkajúcej sa doložky o preskúmaní smernice 2014/95/EÚ a jej sprievodnej kontroly vhodnosti podnikového výkazníctva sa takisto pripúšťa výrazné zvýšenie počtu žiadostí o informácie o aspektoch udržateľnosti, ktoré sú v rámci iniciatívy pre udržateľné podmienky obchodu (Sustainable Terms of Trade Initiative, STTI) adresované podnikom v snahe odstrániť existujúcu informačnú medzeru. Pokiaľ ide o používanie rôznych rámcov a štandardov, budú okrem toho pretrvávajúce očakávania podnikov pravdepodobne pokračovať, pričom sa môžu dokonca zintenzívňovať, keďže hodnota informácií o udržateľnosti naďalej rastie. Ak sa neprijmú politické opatrenia na dosiahnutie konsenzu o informáciách, ktoré by podniky mali vykazovať, dôjde k závažnému zvýšeniu nákladov a záťaže pre vykazujúce podniky a pre používateľov takýchto informácií.
- (14) Čoraz väčší nepomer medzi informačnými potrebami používateľov a súčasnými postupmi podnikov v oblasti vykazovania zvyšuje pravdepodobnosť, že jednotlivé členské štáty zavedú čoraz viac nesúrodé vnútroštátne pravidlá alebo štandardy. Rozdielne požiadavky na vykazovanie informácií v rôznych členských štátoch by pre podniky pôsobiace cezhranične vytvárali dodatočné náklady a spôsobovali komplikácie, čím by sa oslabil jednotný trh a spochybnilo by sa právo usadiť sa a voľný pohyb kapitálu v rámci Únie. Tieto rozdielne požiadavky na vykazovanie informácií takisto spôsobujú, že vykazované informácie sú v cezhraničnom meradle menej porovnateľné, čo oslabuje úniu kapitálových trhov.

- (15) Články 19a a 29a smernice 2013/34/EÚ sa uplatňujú na veľké podniky, ktoré sú subjektmi verejného záujmu s priemerným počtom zamestnancov vyšším ako 500, a na subjekty verejného záujmu, ktoré sú materskými podnikmi veľkej skupiny s priemerným počtom zamestnancov vyšším ako 500 na konsolidovanom základe. Vzhľadom na rastúce potreby používateľov, pokiaľ ide o informácie o udržateľnosti, malo by sa vykazovanie takýchto informácií vyžadovať aj od ďalších kategórií podnikov. Preto je vhodné vyžadovať od všetkých veľkých podnikov a všetkých podnikov kótovaných na regulovaných trhoch, s výnimkou mikropodnikov, aby vykazovali podrobné informácie o udržateľnosti. V článkoch 19a a 29a sa s odkazom na články 2 a 3 smernice 2013/34/EÚ výslovne stanovuje rozsah požiadaviek na vykazovanie. Článkami 19a a 29a sa preto nestanovuje „zjednodušenie“ ani „zmena“ inej požiadavky a obmedzenie výnimiek pre subjekty verejného záujmu podľa článku 40 smernice 2013/34/EÚ sa neuplatňuje. So subjektmi verejného záujmu by sa predovšetkým nemalo na účely povinností výkazníctva podľa článkov 19a a 29a zaobchádzať ako s veľkými podnikmi, t. j. malým a stredným subjektom verejného záujmu by sa malo umožniť výkazníctvo podľa zjednodušených štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti pre MSP. Okrem toho by všetky podniky, ktoré sú materskými podnikmi veľkých skupín, mali vypracovať vykazovanie informácií o udržateľnosti na úrovni skupiny.
- (16) Požiadavka, aby informácie o aspektoch udržateľnosti zverejňovali aj veľké nekótované podniky, je motivovaná najmä obavami o vplyv a zodpovednosť takýchto podnikov, a to aj prostredníctvom ich hodnotového reťazca. V tejto súvislosti by sa na všetky veľké podniky mali vzťahovať rovnaké požiadavky na verejné vykazovanie informácií o udržateľnosti. Účastníci finančného trhu okrem toho potrebujú informácie aj od týchto veľkých nekótovaných podnikov.
- (17) Požiadavka, aby podniky, ktoré nie sú usadené v Únii, ale ktorých cenné papiere sú kótované na regulovaných trhoch, takisto zverejňovali informácie o aspektoch udržateľnosti, reaguje na potreby účastníkov finančného trhu, pokiaľ ide o informácie od takýchto podnikov, s cieľom pochopiť riziká a vplyvy ich investícií a splniť požiadavky na zverejňovanie informácií stanovené v nariadení (EÚ) 2019/2088.

- (18) Vzhľadom na rastúci význam rizík súvisiacich s udržateľnosťou a s prihliadnutím na to, že malé a stredné podniky (MSP) kótované na regulovaných trhoch tvoria významný podiel všetkých kótovaných podnikov v Únii, s cieľom zabezpečiť ochranu investorov je vhodné vyžadovať, aby aj tieto MSP zverejňovali informácie o aspektoch udržateľnosti. Zavedenie tejto požiadavky pomôže zabezpečiť, aby účastníci finančného trhu mohli zahrnúť menšie kótované podniky do investičných portfólií na základe toho, že vykazujú informácie o udržateľnosti, ktoré potrebujú účastníci finančného trhu. Prispieje to k ochrane a zlepšeniu prístupu menších kótovaných podnikov k finančnému kapitálu a zabráni diskriminácii takýchto podnikov zo strany účastníkov finančného trhu. Zavedenie tejto požiadavky je potrebné aj na zabezpečenie toho, aby účastníci finančného trhu mali informácie, ktoré potrebujú od podnikov, do ktorých sa investuje, aby mohli splniť svoje vlastné požiadavky na zverejňovanie informácií o udržateľnosti stanovené v nariadení (EÚ) 2019/2088. MSP kótované na regulovaných trhoch by však mali dostať dostatočný čas na to, aby sa pripravili na uplatňovanie požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti, a to vzhľadom na ich menšiu veľkosť a obmedzenejšie zdroje, a so zreteľom na zložité hospodárske okolnosti spôsobené pandémiou COVID-19. Takisto by mali mať možnosť vykazovať podľa štandardov, ktoré sú primerané kapacitám a zdrojom MSP a ktoré sú relevantné z hľadiska rozsahu a zložitosti ich činností. Nekótované MSP sa tiež môžu rozhodnúť, že budú takéto primerané štandardy používať na dobrovoľnej báze. V štandardoch pre MSP sa stanoví odkaz na podniky, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice, pokiaľ ide o úroveň informácií o udržateľnosti, ktoré by mohli primerane požadovať od dodávateľov a klientov MSP v ich hodnotových reťazcoch.

- (19) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES²⁵ sa uplatňuje na všetky podniky s cennými papiermi kótovanými na regulovaných trhoch. S cieľom zabezpečiť, aby sa na všetky podniky s cennými papiermi kótovanými na regulovaných trhoch, vrátane emitentov z tretích krajín, vzťahovali rovnaké požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti, by smernica 2004/109/ES mala obsahovať potrebné krížové odkazy na akúkoľvek požiadavku na vykazovanie informácií o udržateľnosti v ročnej účtovnej závierke.
- (20) Článkom 23 ods. 4 prvým pododsekom písm. i) a článkom 23 ods. 4 štvrtým pododsekom smernice 2004/109/ES sa Komisia splnomocňuje prijímať opatrenia na stanovenie mechanizmu zabezpečujúceho určenie rovnocennosti informácií požadovaných podľa tejto smernice a na stanovenie všeobecných kritérií rovnocennosti, ktoré sa týkajú účtovných štandardov. V článku 23 ods. 4 treťom pododseku smernice 2004/109/ES sa Komisia takisto splnomocňuje prijímať potrebné rozhodnutia o rovnocennosti, ktoré sa týkajú účtovných štandardov, ktoré používajú emitenti z tretích krajín. S cieľom zohľadniť začlenenie požiadaviek udržateľnosti do smernice 2004/109/ES by Komisia mala byť splnomocnená na vytvorenie mechanizmu na určenie rovnocennosti štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti, ktoré uplatňujú emitenti cenných papierov z tretích krajín, podobne ako je tomu v prípade existujúceho nariadenia Komisie (ES) č. 1569/2007²⁶, v ktorom sa stanovujú kritériá na určovanie rovnocennosti účtovných štandardov, ktoré uplatňujú emitenti z tretích krajín. Z rovnakého dôvodu by Komisia mala byť splnomocnená prijímať potrebné rozhodnutia o rovnocennosti štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti, ktoré používajú emitenti z tretích krajín. Príslušný orgán domovského členského štátu emitenta z tretej

²⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES z 15. decembra 2004 o harmonizácii požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2001/34/ES (Ú. v. EÚ L 390, 31.12.2004, s. 38).

²⁶ Nariadenie Komisie (ES) č. 1569/2007 z 21. decembra 2007, ktorým sa ustanovuje mechanizmus určovania rovnocennosti účtovných štandardov uplatňovaných emitentmi cenných papierov tretích krajín podľa smerníc Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES a 2004/109/ES (Ú. v. EÚ L 340, 22.12.2007, s. 66).

krajiny môže usúdiť, že emitent z tretej krajiny dodržiava povinnosti týkajúce sa vykazovania informácií o udržateľnosti stanovené v EÚ, ak vykazovanie vykonáva podľa rovnocenných štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti. Týmto zmenami sa zabezpečia konzistentné režimy rovnocennosti pre povinnosti týkajúce sa vykazovania informácií o udržateľnosti a pre povinnosti finančného výkazníctva týkajúce sa ročnej účtovnej závierky.

- (21) Článok 19a ods. 3 a článok 29a ods. 3 smernice 2013/34/EÚ v súčasnosti oslobodzujú všetky dcérske podniky od povinnosti vykazovať nefinančné informácie, ak sú takéto podniky a ich dcérske podniky zahrnuté v konsolidovanej správe o hospodárení ich materského podniku za predpokladu, že správa obsahuje nefinančné informácie vykazované podľa požiadaviek EÚ. Uvedená výnimka by sa mala uplatňovať aj vtedy, keď je materský podnik vykazujúci na konsolidovanej úrovni podnikom z tretej krajiny, ktorý vykazuje informácie o udržateľnosti v súlade s rovnocennými štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti. Vzhľadom na to, že v smernici 2004/109/ES by sa stanovili vhodné mechanizmy na určovanie rovnocennosti štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti, a vzhľadom na to, že od podnikov, ktorých cenné papiere sú kótované na regulovaných trhoch, aj od podnikov, ktorých cenné papiere nie sú kótované na regulovaných trhoch, by sa malo vyžadovať, aby vykazovali informácie podľa rovnakých štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti, opatrenia prijaté podľa článku 23 ods. 4 prvého pododseku bodu i) a článku 23 ods. 4 štvrtého pododseku smernice 2004/109/ES stanovujúcich mechanizmus určovania rovnocennosti štandardov by sa mali začať využívať na určovanie výnimky pre dcérske podniky materských podnikov z krajín mimo EÚ v rámci režimu smernice 2013/34/EÚ. V tomto zmysle by sa na dcérsky podnik mala vzťahovať výnimka, keď sa konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti zostavuje spôsobom rovnocenným s európskymi štandardmi pre vykazovanie informácií o udržateľnosti stanovenými v súlade s príslušnými opatreniami prijatými podľa článku 23 ods. 4 prvého pododseku bodu i) a článku 23 ods. 4 štvrtého pododseku smernice 2004/109/ES.

- (21a) Treba zabezpečiť, aby informácie o udržateľnosti boli ľahko dostupné pre používateľov a aby bolo jasné, ktorý materský podnik oslobodeného dcérskeho podniku vykazuje na konsolidovanej úrovni. Je preto potrebné od týchto dcérskych podnikov materských podnikov z EÚ vyžadovať, aby do svojej správy o hospodárení zahrnuli názov materského podniku, webové odkazy na konsolidovanú správu o hospodárení materského podniku a na názor týkajúci sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, ako aj skutočnosť, že uvedený podnik je oslobodený od povinností týkajúcich sa vykazovania informácií o udržateľnosti. S cieľom zabezpečiť použiteľnosť informácií je potrebné, aby členské štáty mohli vyžadovať zverejnenie konsolidovanej správy o hospodárení a názoru týkajúceho sa vykazovania informácií o udržateľnosti, a to v jazyku akceptovanom členským štátom, ktorého právnymi predpismi sa oslobodený dcérsky podnik riadi, a aby bol každý potrebný preklad do tohto jazyka úradne overený. Dcérske podniky materských podnikov z krajín mimo EÚ by mali tiež zverejniť konsolidovanú správu o hospodárení a názor týkajúci sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v jazyku akceptovanom členským štátom, ktorého právnymi predpismi sa oslobodený dcérsky podnik riadi, s cieľom zabezpečiť, aby príslušné informácie o udržateľnosti spĺňali požiadavky na zverejňovanie v EÚ, pričom sa zabezpečí digitálny prístup k týmto informáciám.
- (22) V článku 23 smernice 2013/34/EÚ sa materské podniky oslobodzujú od povinnosti zostavovať konsolidovanú účtovnú závierku a konsolidovanú správu o hospodárení, ak sú tieto podniky dcérskymi podnikmi iného materského podniku, ktorý túto povinnosť spĺňa. Malo by sa však spresniť, že režim výnimiek pre konsolidované účtovné závierky a konsolidované správy o hospodárení funguje nezávisle od režimu výnimiek pre konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti. Podnik preto môže byť oslobodený od povinnosti konsolidovaného finančného výkazníctva, ale nemôže byť oslobodený od povinnosti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti, ak jeho konečná materská spoločnosť vypracúva konsolidované účtovné závierky a konsolidované správy o hospodárení v súlade s právom Únie alebo v súlade s rovnocennými požiadavkami, ak je podnik usadený v tretej krajine, ale nevypracúva konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti v súlade s právom EÚ alebo v súlade s rovnocennými požiadavkami, ak je podnik usadený v tretej krajine.

(23) Pri prechode na plne udržateľný a inkluzívny hospodársky a finančný systém v súlade s Európskou zelenou dohodou zohrávajú kľúčovú úlohu úverové inštitúcie a poisťovne. Môžu mať významný pozitívny i negatívny vplyv prostredníctvom poskytovania úverov, investícií a upisovacích činností. Úverové inštitúcie a poisťovne iné ako tie, ktoré sú povinné dodržiavať smernicu 2013/34/EÚ, vrátane družstiev a vzájomných spoločností, by preto mali podliehať požiadavkám na vykazovanie informácií o udržateľnosti za predpokladu, že spĺňajú určité kritériá veľkosti. Používatelia týchto informácií by tak mohli posúdiť vplyv týchto podnikov na spoločnosť a životné prostredie, ako aj riziká vyplývajúce z aspektov udržateľnosti, ktorým by tieto podniky mohli čeliť. V smernici o účtovníctve sa uplatňujú tri možné kritériá na určenie toho, či sa podnik považuje za „veľký podnik“, a to celková bilančná suma, čistý obrat a priemerný počet zamestnancov počas hospodárskeho roka. Kritérium čistého obratu je potrebné v prípade úverových inštitúcií a poisťovní prispôbiť použitím odkazu na vymedzenie čistého obratu v smernici 1986/635 a v smernici 1991/674 namiesto všeobecného vymedzenia v smernici 2013/34/EÚ. S cieľom zabezpečiť súlad s požiadavkami na vykazovanie stanovenými v smernici Rady 86/635/EHS²⁷ o ročných účtovných závierkach a konsolidovaných účtoch bánk a iných finančných inštitúcií sa členské štáty môžu rozhodnúť neuplatňovať požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti na úverové inštitúcie uvedené v článku 2 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ²⁸.

²⁷ Smernica Rady 86/635/EHS z 8. decembra 1986 o ročnej účtovnej závierke a konsolidovaných účtoch bánk a iných finančných inštitúcií (Ú. v. ES L 372, 31.12.1986, s. 1).

²⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (24) Zoznam aspektov udržateľnosti, v súvislosti s ktorými sa od podnikov vyžaduje vykazovanie, by mal byť čo najkonzistentnejší s vymedzením pojmu „faktory udržateľnosti“ stanoveným v nariadení (EÚ) 2019/2088. Tento zoznam by mal takisto zodpovedať potrebám a očakávaniam používateľov a samotných podnikov, ktorí často používajú pojmy „environmentálny“, „sociálny“ a „správny“ ako prostriedok na kategorizáciu troch hlavných aspektov udržateľnosti. Zoznam faktorov udržateľnosti stanovený v nariadení (EÚ) 2019/2088 nezahŕňa výslovne správne záležitosti. Vymedzenie aspektov udržateľnosti v smernici 2013/34/EÚ by preto malo súvisieť s environmentálnymi, sociálnymi, ľudskoprávnymi a správnymi faktormi a malo by vychádzať z vymedzenia pojmu „faktory udržateľnosti“ stanoveného v nariadení (EÚ) 2019/2088.
- (25) V článkoch 19a a 29a smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje nielen vykazovanie informácií „v rozsahu potrebnom na pochopenie rozvoja, výkonnosti, pozície podniku“, ale aj informácií potrebných na pochopenie vplyvu činností podniku na environmentálne, sociálne a zamestnanecké záležitosti, dodržiavanie ľudských práv a boj proti korupcii a úplatkárstvu. V uvedených článkoch sa preto vyžaduje, aby podniky vykazovali informácie o vplyve činností podniku na ľudí a životné prostredie a o tom, ako rôzne aspekty udržateľnosti ovplyvňujú podnik. Označuje sa to ako hľadisko dvojitej významnosti, v ktorom riziká pre podnik a vplyv podniku predstavujú jedno hľadisko významnosti. Z kontroly vhodnosti podnikového výkazníctva vyplýva, že tieto dve hľadiská často nie sú dobre pochopené ani uplatňované. Preto treba objasniť, že podniky by mali zohľadňovať každé hľadisko významnosti samostatne, pričom by mali zverejňovať informácie, ktoré sú významné z oboch hľadísk, ako aj informácie, ktoré sú významné len z jedného hľadiska.

- (26) V článku 19a ods. 1 a článku 29a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ sa od podnikov vyžaduje, aby zverejňovali informácie o piatich oblastiach vykazovania: obchodný model, politiky (vrátane zavedených postupov náležitej starostlivosti), výsledok uvedených politik, riziká a riadenie rizík a kľúčové ukazovatele výkonnosti relevantné pre podnikanie. Článok 19a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ neobsahuje výslovné odkazy na iné oblasti vykazovania, ktoré používatelia informácií považujú za relevantné, pričom niektoré z nich sú v súlade so zverejneniami uvedenými v medzinárodných rámcoch vrátane odporúčaní pracovnej skupiny pre finančné informácie súvisiace s klímou. Požiadavky na zverejňovanie by sa mali vymedziť dostatočne podrobne, aby sa zabezpečilo, že podniky vykážu informácie o svojej odolnosti voči rizikám súvisiacim s aspektmi udržateľnosti. Okrem oblastí vykazovania určených v článku 19a ods. 1 a článku 29a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ by sa preto od podnikov malo vyžadovať, aby zverejňovali informácie o svojej obchodnej stratégii a odolnosti obchodného modelu a stratégie voči rizikám súvisiacim s aspektmi udržateľnosti, všetky plány, ktoré môžu mať na zabezpečenie toho, aby ich obchodný model a stratégia boli zlučiteľné s prechodom na udržateľné a klimaticky neutrálne hospodárstvo; či a ako ich obchodný model a stratégia zohľadňujú záujmy zainteresovaných strán; akékoľvek príležitosti pre podnik vyplývajúce z aspektov udržateľnosti; vykonávanie tých aspektov obchodnej stratégie, ktoré ovplyvňujú aspekty udržateľnosti alebo sú nimi ovplyvnené; všetky ciele udržateľnosti, ktoré podnik stanovil, a pokrok pri ich dosahovaní; úlohu správnej rady a vedenia, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti; hlavné skutočné a potenciálne nepriaznivé vplyvy spojené s činnosťami podniku a ako podnik identifikoval informácie, ktoré vykazuje. Ak sa vyžaduje zverejňovanie takých prvkov ako ciele a pokrok pri ich dosahovaní, samostatná požiadavka na zverejňovanie výsledkov politiky viac nie je potrebná.

(27) S cieľom zabezpečiť súlad s medzinárodnými nástrojmi, ako sú hlavné zásady OSN v oblasti podnikania a ľudských práv, usmernenia OECD pre nadnárodné podniky a usmernenia OECD o náležitej starostlivosti v oblasti zodpovedného obchodného správania, by sa požiadavky na zverejňovanie informácií v rámci náležitej starostlivosti mali špecifikovať podrobnejšie než v článku 19a ods. 1 písm. b) a článku 29a ods. 1 písm. b) smernice 2013/34/EÚ. Náležitá starostlivosť je postup, ktorý podniky vykonávajú na identifikáciu, prevenciu, zmierňovanie a nápravu hlavných skutočných a potenciálnych nepriaznivých vplyvov spojených s ich činnosťami, a ktorým sa určuje, ako riešia tieto nepriaznivé vplyvy. Vplyvy spojené s činnosťami podniku zahŕňajú vplyvy priamo spôsobené podnikom, vplyvy, ku ktorým podnik prispieva, a vplyvy, ktoré sú inak spojené s hodnotovým reťazcom podniku. Postup náležitej starostlivosti sa týka celého hodnotového reťazca podniku vrátane jeho vlastných operácií, jeho výrobkov a služieb, jeho obchodných vzťahov a jeho dodávateľských reťazcov. V súlade s hlavnými zásadami OSN v oblasti podnikania a ľudských práv sa skutočný alebo potenciálny nepriaznivý vplyv považuje za hlavný, ak patrí medzi najväčšie vplyvy spojené s činnosťami podniku na základe: závažnosti vplyvu na ľudí alebo životné prostredie; počtu jednotlivcov, ktorí sú alebo by mohli byť postihnutí, alebo rozsahu poškodenia životného prostredia a ľahkosti, s akou by sa škoda mohla napraviť, pričom by sa životné prostredie alebo situácia postihnutých osôb obnovili do stavu, ktorý bol predtým.

(28) V smernici 2013/34/EÚ sa nevyžaduje zverejňovanie informácií o iných nehmotných zdrojoch, než je nehmotný majetok vykázaný v súvahe. Všeobecne sa uznáva, že informácie o nehmotnom majetku a iných nehmotných faktoroch vrátane interne vytvoreného nehmotného majetku sa vykazujú nedostatočne, čo bráni riadnemu posúdeniu rozvoja, výkonnosti a pozície podniku a monitorovaniu jeho investícií. S cieľom umožniť investorom lepšie pochopiť rastúcu medzeru medzi účtovnou hodnotou mnohých podnikov a ich trhovým ocenením, ktorá sa pozoruje v mnohých odvetviach hospodárstva, by sa malo od všetkých veľkých podnikov a všetkých podnikov kótovaných na regulovaných trhoch s výnimkou mikropodnikov vyžadovať primerané vykazovanie nehmotného majetku. Niektoré informácie o nehmotných zdrojoch sú však neoddeliteľnou súčasťou aspektov udržateľnosti, a preto budú súčasťou vykazovania informácií o udržateľnosti. Napríklad informácie o zručnostiach, kompetenciách, skúsenostiach, lojalite zamestnancov voči podniku a o motivácii na zlepšovanie procesov, tovaru a služieb sú informáciami o udržateľnosti týkajúcimi sa sociálnych záležitostí, ktoré by sa mohli tiež považovať za informácie o nehmotných zdrojoch. Podobne informácie o kvalite vzťahov medzi podnikom a jeho akcionármi vrátane zákazníkov, dodávateľov a komunít ovplyvnených činnosťami podniku sú informáciami o udržateľnosti relevantnými pre sociálne alebo správne záležitosti, ktoré by sa mohli tiež považovať aj za informácie o nehmotných zdrojoch. Tieto príklady ilustrujú, ako v niektorých prípadoch nie je možné odlíšiť informácie o nehmotných zdrojoch od informácií o aspektoch udržateľnosti.

- (29) V článku 19a ods. 1 a článku 29a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ sa neuvádza, či informácie, ktoré sa majú vykazovať, majú byť výhl'adové alebo sa majú týkať minulej výkonnosti. V súčasnosti neexistuje dostatok výhl'adových zverejnení, ktoré osobitne oceňujú používatelia informácií o udržateľnosti. V článkoch 19a a 29a smernice 2013/34/EÚ by sa preto malo stanoviť, že vykazované informácie o udržateľnosti zahŕňajú výhl'adové a retrospektívne informácie, ako aj kvalitatívne aj kvantitatívne informácie. Vykazované informácie o udržateľnosti by mali zohľadňovať aj krátkodobé, strednodobé a dlhodobé časové horizonty a podľa potreby obsahovať informácie o celom hodnotovom reťazci podniku vrátane jeho vlastných operácií, jeho produktov a služieb, jeho obchodných vzťahov a prípadne jeho dodávateľského reťazca. Informácie o celom hodnotovom reťazci podniku by zahŕňali informácie týkajúce sa jeho hodnotového reťazca v rámci EÚ a informácie, ktoré sa vzťahujú na tretie krajiny, ak sa hodnotový reťazec podniku rozšíri mimo EÚ.
- (30) V článku 19a ods. 1 a článku 29a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby podniky do odkazov na vykazovanie nefinančných informácií zahrnuli sumy vykázané v ročnej účtovnej závierke a dodatočné vysvetlenia k nim. V uvedených článkoch sa však nevyžaduje, aby podniky v správe o hospodárení uviedli odkazy na iné informácie, ani aby k nim pripojili dodatočné vysvetlenia. V súčasnosti teda chýba konzistentnosť medzi vykazovanými nefinančnými informáciami a ostatnými informáciami zverejnenými v správe o hospodárení. V tejto súvislosti treba stanoviť jasné požiadavky.
- (31) V článku 19a ods. 1 a článku 29a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby podniky poskytli jasné a odôvodnené vysvetlenie, prečo neuplatňujú politiky v súvislosti s jednou alebo viacerými z uvedených záležitostí, ak ich podnik neuplatňuje. Rôzne zaobchádzanie so zverejňovanými informáciami o politikách, ktoré môžu mať podniky, v porovnaní s ostatnými oblasťami vykazovania zahrnutými v uvedených článkoch, vyvolalo nejasnosti medzi vykazujúcimi podnikmi a neprispelo k zlepšeniu kvality vykazovaných informácií. Preto v smernici netreba zachovať toto rozdielne zaobchádzanie s politikami. V štandardoch sa určí, ktoré informácie sa musia zverejniť v súvislosti s každou oblasťou vykazovania uvedenou v článkoch 19a a 29a.

(32) Podniky, na ktoré sa vzťahuje článok 19a ods. 1 a článok 29a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ, môžu vychádzať z vnútroštátnych rámcov, rámcov Únie alebo medzinárodných rámcov vykazovania, a v takom prípade musia špecifikovať, z ktorých rámcov vychádzali. V smernici 2013/34/EÚ sa však od podnikov nevyžaduje, aby používali spoločný rámec alebo štandard vykazovania, a podnikom sa nebráni v tom, aby sa rozhodli, že nebudú používať vôbec žiadny rámec alebo štandard týkajúce sa vykazovania. Podľa požiadaviek v článku 2 smernice 2014/95/EÚ Komisia v roku 2017 uverejnila nezáväzné usmernenia pre podniky patriace do rozsahu pôsobnosti uvedenej smernice²⁹. V roku 2019 Komisia uverejnila dodatočné usmernenia, konkrétne k vykazovaniu informácií týkajúcich sa klímy³⁰. V usmerneniach k vykazovaniu informácií týkajúcich sa klímy boli výslovne zahrnuté odporúčania osobitnej skupiny pre finančné informácie súvisiace s klímou. Dostupné dôkazy naznačujú, že tieto nezáväzné usmernenia nemali významný vplyv na kvalitu vykazovania nefinančných informácií podnikov patriacich do rozsahu pôsobnosti článkov 19a a 29a smernice 2013/34/EÚ. Dobrovoľný charakter usmernení znamená, že podniky ich môžu, ale nemusia uplatňovať. Usmernenia samy osebe preto nemôžu zabezpečiť porovnateľnosť informácií zverejnených rôznymi podnikmi alebo zverejnenie všetkých informácií, ktoré používatelia považujú za relevantné. Preto sú potrebné povinné spoločné štandardy vykazovania s cieľom zabezpečiť, aby boli informácie porovnateľné a aby sa zverejňovali všetky relevantné informácie. Na základe zásady dvojitej významnosti by štandardy mali zahŕňať všetky informácie, ktoré sú významné pre používateľov. Spoločné štandardy vykazovania sú potrebné aj na umožnenie auditu a digitalizácie vykazovania informácií o udržateľnosti, na uľahčenie dohľadu nad nimi a na ich presadzovanie. Na dosiahnutie pokroku v situácii, keď majú informácie o udržateľnosti porovnateľné postavenie ako finančné informácie, treba vypracovať spoločné štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti. Prijatím štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti prostredníctvom delegovaných nariadení sa zabezpečí harmonizované vykazovanie informácií o udržateľnosti v celej únii. Podnik by bol preto v súlade s požiadavkami článkov 19a a 29a na základe toho, že by vykazoval informácie podľa štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti.

²⁹ Oznámenie Komisie *Usmernenia k vykazovaniu nefinančných informácií (metodika vykazovania nefinančných informácií)* (C/2017/4234).

³⁰ Oznámenie Komisie *Usmernenia k vykazovaniu nefinančných informácií: Dodatok k vykazovaniu informácií súvisiacich s klímou* (C/2019/4490).

- (33) Žiadny existujúci štandard ani rámec sám osebe nespĺňa potreby Únie v oblasti podrobného vykazovania informácií o udržateľnosti. Informácie požadované v smernici 2013/34/EÚ musia zahŕňať informácie relevantné z každého hľadiska významnosti, teda všetky aspekty udržateľnosti a musia byť v prípade potreby zosúladené s inými povinnosťami podľa práva Únie týkajúcimi sa zverejňovania informácií o udržateľnosti vrátane povinností stanovených v nariadení (EÚ) 2020/852 a nariadení (EÚ) 2019/2088. Štandardy povinného vykazovania informácií o udržateľnosti pre podniky Únie musia byť okrem toho primerané úrovni ambícií Európskej zelenej dohody a cieľu Únie v oblasti klimatekej neutrality do roku 2050. Preto treba splnomocniť Komisiu, aby prijala štandardy Únie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, s možnosťou ich rýchleho prijatia a zabezpečenia, aby bol obsah štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti v súlade s potrebami Únie.
- (34) Európska poradná skupina pre finančné výkazníctvo (EFRAG) je neziskové združenie zriadené v rámci belgického práva, ktoré slúži verejnému záujmu, a to poskytovaním poradenstva Komisii pri schvaľovaní medzinárodných štandardov finančného výkazníctva. Skupina EFRAG si vytvorila povesť európskeho centra odborných znalostí v oblasti podnikového výkazníctva a má dobré postavenie na to, aby posilňovala koordináciu medzi európskymi štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti a medzinárodnými iniciatívami, ktorých cieľom je vypracovať normy, ktoré sú jednotné na celom svete. Pracovná skupina s viacerými zainteresovanými stranami zriadená skupinou EFRAG uverejnila v marci 2021 odporúčania týkajúce sa možného vypracovania štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti pre Európsku úniu. Tieto odporúčania obsahujú návrhy na vypracovanie uceleného a komplexného súboru štandardov vykazovania informácií, ktorý by sa vzťahoval na všetky aspekty udržateľnosti z hľadiska dvojitej významnosti. Tieto odporúčania obsahujú aj podrobný plán vypracovania takýchto noriem a návrhy na vzájomne sa posilňujúcu spoluprácu medzi globálnymi iniciatívami stanovovania noriem a iniciatívami Európskej únie v oblasti stanovovania noriem. V marci 2021 uverejnil predseda skupiny EFRAG odporúčania týkajúce sa možných zmien správy a riadenia skupiny EFRAG, ak by sa od nej požadovalo vypracovanie technického poradenstva týkajúceho sa štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti.

Tieto odporúčania zahŕňajú vyváženie nového piliera vykazovania informácií o udržateľnosti v rámci skupiny EFRAG bez toho, aby sa výrazne upravil existujúci pilier finančného výkazníctva. Pri prijímaní štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti by Komisia mala zohľadniť technické poradenstvo, ktoré vypracuje skupina EFRAG. V záujme zabezpečenia vysokej kvality noriem, ktoré prispievajú k európskemu verejnému blahu a uspokojujú potreby podnikov a používateľov vykazovaných informácií, by sa technické poradenstvo skupiny EFRAG malo vypracúvať na základe riadneho procesu, verejného dohľadu a transparentnosti spolu s analýzou nákladov a prínosov a malo by sa vypracúvať používajúc odborné znalosti príslušných zainteresovaných strán. V záujme zabezpečenia toho, aby štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti v Únii zohľadňovali názory členských štátov Únie, by sa Komisia pred prijatím štandardov mala poradiť so skupinou expertov členských štátov pre udržateľné financovanie uvedenou v článku 24 nariadenia (EÚ) 2020/852 a s Výborom pre účtovné predpisy uvedeným v článku 6 nariadenia (EÚ) 1606/2002 o technickom poradenstve skupiny EFRAG. Európsky orgán pre cenné papiere a trhy (ESMA), Európsky orgán pre bankovníctvo (EBA) a Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov (EIOPA) zohrávajú úlohu pri vypracúvaní regulačných technických predpisov podľa nariadenia (EÚ) 2019/2088 a musí existovať súlad medzi týmito regulačnými technickými predpismi a štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti. Podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010³¹ orgán ESMA zohráva úlohu aj pri podpore konvergenzie v oblasti dohľadu pri presadzovaní podnikového výkazníctva emitentmi, ktorých cenné papiere sú kótované na regulovaných trhoch EÚ a od ktorých sa bude vyžadovať, aby používali tieto štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti. Orgány ESMA, EBA a EIOPA by preto mali mať povinnosť poskytnúť stanovisko k technickému poradenstvu skupiny EFRAG.

³¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/77/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 84).

Toto stanovisko by sa malo poskytnúť do dvoch mesiacov od dátumu prijatia žiadosti Komisie. Komisia by navyše mala konzultovať s Európskou environmentálnou agentúrou, Agentúrou Európskej únie pre základné práva, Európskou centrálnou bankou, Výborom európskych orgánov pre dohľad nad auditom a platformou pre udržateľné financovanie s cieľom zabezpečiť, aby štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti boli v súlade s príslušnou politikou a právnymi predpismi Únie. Ak sa ktorýkoľvek z týchto orgánov rozhodne predložiť stanovisko, musí tak urobiť do dvoch mesiacov odo dňa, keď s ním Komisia konzultovala.

- (35) Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti by mali byť v súlade s ostatnými právnymi predpismi Únie. Tieto štandardy by sa mali predovšetkým zosúladiť s požiadavkami na zverejňovanie informácií stanovenými v nariadení (EÚ) 2019/2088 a mali by zohľadňovať základné ukazovatele a metodiky stanovené v rôznych delegovaných aktoch prijatých podľa nariadenia (EÚ) 2020/852, požiadavky na zverejňovanie informácií vzťahujúce sa na správcov referenčných hodnôt podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011³², minimálne štandardy na vytvorenie referenčných hodnôt EÚ pre investície do transformácie hospodárstva a referenčné hodnoty EÚ v súlade s Parížskou dohodou, ako aj prácu, ktorú uskutočnil Európsky orgán pre bankovníctvo pri vykonávaní požiadaviek piliera III na zverejňovanie informácií podľa nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Štandardy by mali zohľadňovať právne predpisy Únie v oblasti životného prostredia vrátane smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES³³ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009³⁴ a mali by zohľadňovať odporúčanie Komisie 2013/179/EÚ³⁵ spolu s jeho prílohami, ako aj ich aktualizácie.

³² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011 z 8. júna 2016 o indexoch používaných ako referenčné hodnoty vo finančných nástrojoch a finančných zmluvách alebo na meranie výkonnosti investičných fondov, ktorým sa menia smernice 2008/48/ES a 2014/17/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 596/2014 (Ú. v. EÚ L 171, 29.6.2016, s. 1).

³³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32).

³⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 z 25. novembra 2009 o dobrovoľnej účasti organizácií v schéme Spoločenstva pre environmentálne manažérstvo a audit (EMAS), ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 761/2001 a rozhodnutia Komisie 2001/681/ES a 2006/193/ES (Ú. v. EÚ L 342, 22.12.2009, s. 1).

³⁵ Odporúčanie Komisie 2013/179/EÚ z 9. apríla 2013 týkajúce sa používania metód na meranie a oznamovanie environmentálneho správania výrobkov a organizácií počas ich životného cyklu (Ú. v. EÚ L 124, 4.5.2013, s. 1).

Zohľadniť by sa mali aj iné príslušné právne predpisy Únie vrátane smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ³⁶ a požiadavky stanovené v práve Únie pre podniky, pokiaľ ide o povinnosti riaditeľov a náležitú starostlivosť.

- (36) Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti by mali zohľadňovať usmernenia Komisie k vykazovaniu nefinančných informácií³⁷ a usmernenia Komisie o podávaní správ súvisiacich s klímou³⁸. Mali by zohľadňovať aj iné požiadavky na vykazovanie informácií uvedené v smernici 2013/34/EÚ, ktoré priamo nesúvisia s udržateľnosťou, s cieľom poskytnúť používateľom vykazovaných informácií lepšie pochopenie rozvoja, výkonnosti, pozície a vplyvu podniku tým, že sa maximalizujú prepojenia medzi informáciami o udržateľnosti a inými informáciami vykazovanými v súlade so smernicou 2013/34/EÚ.
- (37) Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti by mali byť primerané a nemali by predstavovať zbytočnú administratívnu záťaž pre spoločnosti, ktoré sú povinné ich používať. V záujme minimalizovania narušovania podnikov, ktoré už vykazujú informácie o udržateľnosti, by štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti mali v relevantných prípadoch zohľadňovať existujúce štandardy a rámce týkajúce sa vykazovania a účtovníctva v oblasti udržateľnosti. Patrí medzi ne globálna iniciatíva pre podávanie správ, Rada pre udržateľnosť účtovných štandardov, Medzinárodná rada pre integrované podávanie správ, Rada pre medzinárodné účtovné štandardy, pracovná skupina pre finančné informácie súvisiace s klímou, Rada pre štandardy zverejňovania uhlíkových emisií a CDP (predtým projekt zverejňovania uhlíkových emisií). Štandardy Európskej únie by mali zohľadňovať všetky štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti vypracované pod záštitou Nadácie pre medzinárodné štandardy finančného výkazníctva. V záujme predídenia zbytočnej regulačnej fragmentácii, ktorá môže mať negatívne dôsledky pre podniky pôsobiace na celom svete, by európske štandardy mali prispieť k procesu zbližovania štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti na celosvetovej úrovni.

³⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách (integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia) (Ú. v. EÚ L 334, 17.12.2010, s. 17).

³⁷ 2017/C 215/01.

³⁸ 2019/C 209/01.

- (38) Európska komisia sa vo svojom oznámení o Európskej zelenej dohode zaviazala podporovať podniky a iné zainteresované strany pri vypracúvaní štandardizovaných postupov účtovania prírodného kapitálu v rámci Únie a na medzinárodnej úrovni s cieľom zabezpečiť primerané riadenie environmentálnych rizík a príležitostí na zmiernenie zmeny klímy a znížiť súvisiace transakčné náklady. Transparentný projekt sponzorovaný v rámci programu LIFE vyvíja prvú metodiku účtovania prírodného kapitálu, ktorá uľahčí porovnávanie a transparentnosť existujúcich metód a zároveň pre spoločnosti zníži prahovú hodnotu na prijímanie a používanie systémov na zabezpečenie odolnosti ich podnikania voči budúcim zmenám. Dôležitým odkazom v tejto oblasti je aj Protokol prírodného kapitálu. Aj keď metódy účtovania prírodného kapitálu slúžia hlavne na posilnenie vnútorných riadiacich rozhodnutí, mali by sa náležite zohľadniť pri stanovovaní štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti. Niektoré metódy účtovania prírodného kapitálu sú zamerané na priradenie peňažnej hodnoty environmentálnym vplyvom činností spoločností, čo môže používateľom pomôcť lepšie pochopiť tieto vplyvy. Preto je vhodné, aby štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti mohli zahŕňať peňažne vyjadrené ukazovatele vplyvov na udržateľnosť, ak sa to považuje za potrebné.
- (39) Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti by mali zohľadňovať aj medzinárodne uznávané zásady a rámce týkajúce sa zodpovedného správania podnikov, sociálnej zodpovednosti podnikov a udržateľného rozvoja vrátane cieľov OSN v oblasti udržateľného rozvoja, hlavných zásad OSN v oblasti podnikania a ľudských práv, usmernení OECD pre nadnárodné podniky, usmernení OECD o náležitej starostlivosti v oblasti zodpovedného správania podnikov a súvisiacich odvetvových usmernení, globálneho paktu OSN, tripartitného vyhlásenia Medzinárodnej organizácie práce o zásadách týkajúcich sa nadnárodných spoločností a sociálnej politiky, noriem ISO 26000 o sociálnej zodpovednosti a zásad OSN pre zodpovedné investície.

- (40) Malo by sa zabezpečiť, aby informácie vykazované podnikmi v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti spĺňali potreby používateľov. V štandardoch vykazovania by sa preto mali bližšie určiť informácie, ktoré majú podniky zverejňovať o všetkých hlavných environmentálnych faktoroch vrátane ich vplyvov a závislosti od klímy, ovzdušia, pôdy, vody a biodiverzity. V nariadení (EÚ) 2020/852 sa uvádza klasifikácia environmentálnych cieľov Únie. Z dôvodu ucelenosti je vhodné použiť podobnú klasifikáciu na identifikáciu environmentálnych faktorov, ktoré by sa mali riešiť štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti. V štandardoch vykazovania by sa mali zvažovať a bližšie určovať všetky geografické alebo iné kontextové informácie, ktoré by podniky mali zverejňovať s cieľom poskytovať pochopenie ich hlavných vplyvov na aspekty udržateľnosti a hlavných rizík pre podnik vyplývajúcich z aspektov udržateľnosti.
- (41) Pokiaľ ide o informácie súvisiace s klímou, používatelia majú záujem vedieť o fyzických rizikách podnikov, ich rizikách spojených s prechodom a o ich odolnosti voči rôznym klimatickým scenárom. Majú záujem aj o úroveň a rozsah emisií a odstraňovania skleníkových plynov pripisovaných podniku vrátane rozsahu, v akom podnik používa kompenzácie, spolu so zdrojom týchto kompenzácií. Dosiahnutie klimaticky neutrálneho hospodárstva si vyžaduje zosúladenie účtovania emisií skleníkových plynov a kompenzačných noriem. Používatelia potrebujú spoľahlivé informácie o kompenzáciách, ktoré riešia obavy týkajúce sa možného dvojitého započítania a nadhodnocovania, vzhľadom na riziká pre dosiahnutie cieľov súvisiacich s klímou, ktoré môže spôsobiť dvojité započítanie a nadhodnocovanie. V štandardoch vykazovania by sa preto mali bližšie určiť informácie, ktoré by podniky mali v súvislosti s týmito záležitosťami vykazovať.
- (42) Dosiahnutie klimaticky neutrálneho a obehového hospodárstva a netoxického prostredia si vyžaduje plnú mobilizáciu všetkých hospodárskych odvetví. V tomto ohľade je kľúčové zníženie spotreby energie a zvýšenie energetickej efektívnosti, keďže energia sa využíva v dodávateľských reťazcoch. Energetické aspekty by sa preto mali náležite zohľadniť v štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti, najmä v súvislosti s otázkami životného prostredia.

(43) Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti by mali špecifikovať informácie, ktoré by podniky mali zverejňovať o sociálnych faktoroch vrátane faktorov týkajúcich sa zamestnancov a ľudských práv. Takéto informácie by mali zahŕňať vplyv podnikov na ľudí vrátane vplyvu na ľudské zdravie. Informácie o ľudských právach, ktoré podniky zverejňujú, by mali v prípade potreby zahŕňať informácie o nútenej práci v ich hodnotových reťazcoch. V štandardoch vykazovania, ktoré sa zaoberajú sociálnymi faktormi, by sa mali špecifikovať informácie, ktoré by podniky mali zverejňovať so zreteľom na zásady Európskeho piliera sociálnych práv, ktoré sú relevantné pre podniky, a to vrátane rovnakých príležitostí pre všetkých a pracovných podmienok. Akčný plán na realizáciu Európskeho piliera sociálnych práv prijatý v marci 2021 vyzýva na prísnejšie požiadavky na podniky, aby podávali správy o sociálnych otázkach. V štandardoch vykazovania by sa mali špecifikovať aj informácie, ktoré by podniky mali zverejňovať v súvislosti s ľudskými právami, základnými slobodami, demokratickými zásadami a normami stanovenými v Medzinárodnej listine ľudských práv a iných základných dohovoroch OSN o ľudských právach, Deklarácii Medzinárodnej organizácie práce o základných zásadách a právach pri práci, základných dohovoroch Medzinárodnej organizácie práce a Charte základných práv Európskej únie.

(44) Používatelia potrebujú informácie o správnych faktoroch. Správne faktory, ktoré sú pre používateľov najrelevantnejšie, uvádzajú smerodajné rámce vykazovania, ako je globálna iniciatíva pre vykazovanie a pracovná skupina pre finančné informácie súvisiace s klímou, ako aj smerodajné globálne rámce, ako sú zásady globálnej správy a riadenia Medzinárodnej siete pre správu a riadenie spoločností a zásady G20 OECD týkajúce sa správy a riadenia spoločností. Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti by mali špecifikovať informácie, ktoré by podniky mali zverejňovať o správnych faktoroch. Takéto informácie by mali zahŕňať úlohu správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti, a ich prístup k odborným znalostiam a zručnostiam s cieľom plniť túto úlohu prostredníctvom svojich vlastných odborných znalostí alebo prostredníctvom prístupu k potrebným odborným znalostiam, a informácie o systémoch vnútornej kontroly a riadenia rizika podniku v súvislosti s procesom vykazovania informácií o udržateľnosti.

Používatelia potrebujú aj informácie o korporátnej kultúre podnikov a ich prístupe k obchodnej etike, čo predstavuje uznané prvky smerodajných rámcov pre správu a riadenie spoločností, ako sú zásady globálnej správy a riadenia Medzinárodnej siete pre správu a riadenie spoločností, vrátane informácií o boji proti korupcii a úplatkárstvu a o politickej angažovanosti podniku vrátane lobistických činností. Informácie o riadení podniku a kvalite vzťahov so zákazníkmi, dodávateľmi a komunitami ovplyvnenými činnosťami podniku pomáhajú používateľom pochopiť riziká podniku, ako aj jeho vplyv na aspekty udržateľnosti. Informácie o vzťahoch s dodávateľmi zahŕňajú postupy v oblasti platieb týkajúce sa dátumu alebo lehoty platby, úrokovej sadzby za oneskorené platby alebo náhrady nákladov na vymáhanie uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/7/EÚ³⁹ o oneskorených platbách v obchodných transakciách. Každoročne tisíce podnikov, najmä MSP, trpia administratívnym a finančným zaťažením, pretože dostávajú platby neskoro alebo vôbec. Oneskorené platby vedú v konečnom dôsledku k platobnej neschopnosti a konkurzu, čo má deštruktívne účinky na celé hodnotové reťazce. Zvyšovanie informovanosti o platobných praktikách by malo umožniť iným podnikom identifikovať pohotových a spoľahlivých platcov, odhaľovať nekalé platobné praktiky, získať prístup k informáciám o podnikoch, s ktorými obchodujú, a rokovať o spravodlivejších platobných podmienkach.

- (45) Štandardmi vykazovania by mal podporovať integrovanejší pohľad na všetky informácie uverejňované podnikmi v správe o hospodárení s cieľom umožniť používateľom týchto informácií lepšie pochopenie rozvoja, výkonnosti, pozície a vplyvu podniku. V týchto štandardoch by sa podľa potreby malo rozlišovať medzi informáciami, ktoré by podniky mali zverejňovať pri vykazovaní na individuálnej úrovni, a informáciami, ktoré by podniky mali zverejňovať pri vykazovaní na konsolidovanej úrovni. Tieto štandardy by mali obsahovať aj usmernenia pre podniky týkajúce sa procesu identifikácie informácií o udržateľnosti, ktoré by sa mali zahrnúť do správy o hospodárení, keďže od podniku by sa malo vyžadovať, aby zverejňoval len informácie relevantné z hľadiska pochopenia jeho vplyvu na aspekty udržateľnosti a informácie relevantné z hľadiska pochopenia, ako aspekty udržateľnosti ovplyvňujú jeho rozvoj, výkonnosť a pozíciu.

³⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/7/EÚ zo 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách (Ú. v. EÚ L 48, 23.2.2011, s. 1).

- (46) Podniky v rovnakom odvetví sú často vystavované podobným rizikám súvisiacim s udržateľnosťou a často majú podobný vplyv na spoločnosť a životné prostredie. Porovnania medzi podnikmi v rovnakom odvetví sú pre investorov a ostatných používateľov informácií o udržateľnosti obzvlášť cenné. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti prijatých Komisiou by sa preto mali špecifikovať informácie, ktoré by podniky vo všetkých odvetviach mali zverejňovať, ako aj informácie, ktoré by podniky mali zverejňovať v závislosti od svojho odvetvia činnosti. Štandardy by mali zohľadňovať aj ťažkosti, ktorým podniky môžu čeliť pri zhromažďovaní informácií od aktérov v celom ich hodnotovom reťazci, a to najmä od dodávateľov z radov MSP a od dodávateľov v rozvíjajúcich sa trhoch a hospodárstvach.
- (47) V záujme včasného naplnenia informačných potrieb od používateľov, a najmä vzhľadom na naliehavosť naplnenia informačných potrieb účastníkov finančného trhu, na ktorých sa vzťahujú požiadavky stanovené v delegovaných aktoch prijatých podľa článku 4 ods. 6 a 7 nariadenia (EÚ) 2019/2088, by Komisia mala prijať prvý súbor štandardov vykazovania do 31. októbra 2022. V uvedenom súbore štandardov vykazovania by sa mali stanoviť informácie, ktoré by podniky mali zverejňovať v súvislosti so všetkými oblasťami vykazovania a aspektmi udržateľnosti, a že účastníci finančného trhu musia dodržiavať povinnosti týkajúce sa zverejňovania stanovené v nariadení (EÚ) 2019/2088. Komisia by mala najneskôr do 31. októbra 2023 prijať druhý súbor štandardov vykazovania, v ktorom sa stanovia doplnujúce informácie, ktoré by podniky v prípade potreby mali zverejňovať o aspektoch udržateľnosti a oblastiach vykazovania, a informácie, ktoré sú špecifické pre odvetvie, v ktorom podnik pôsobí. Komisia by mala tieto štandardy vrátane štandardov pre MSP preskúmať každé 3 roky s cieľom zohľadňovať príslušný vývoj vrátane vývoja medzinárodných štandardov.

(48) V smernici 2013/34/EÚ sa nevyžaduje, aby sa správa o hospodárení poskytovala v digitálnom formáte, čo bráni vyhľadateľnosti a použiteľnosti vykazovaných informácií. Používatelia informácií o udržateľnosti stále viac očakávajú, že takéto informácie budú vyhľadateľné a strojovo čitateľné v digitálnych formátoch. Digitalizácia vytvára príležitosti na efektívnejšie využívanie informácií a má potenciál výrazne šetriť náklady tak pre používateľov aj pre podniky. Od podnikov by sa preto malo vyžadovať, aby zostavovali svoju správu o hospodárení vo formáte uvedenom v článku 3 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2019/815,⁴⁰ teda vo formáte XHTML, a aby v súlade s formátom uvedeným v tomto delegovanom nariadení označovali informácie o udržateľnosti, vrátane zverejňovaných informácií požadovaných podľa článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852, hneď po tom, ako budú určené. Digitálna taxonómia štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti v Únii bude nevyhnutná na to, aby sa pri vykazovaných informáciách mohli používať značky v súlade s uvedenými štandardmi. Tieto požiadavky by sa mali premietnuť do práce na digitalizácii, ktorú Komisia ohlásila vo svojom oznámení s názvom *Európska dátová stratégia*⁴¹ a v *stratégii v oblasti digitálnych financií pre EÚ*⁴². Tieto požiadavky dopĺňajú aj vytvorenie jednotného európskeho miesta prístupu pre verejné informácie o podnikoch, ako sa predpokladá v akčnom pláne pre úniu kapitálových trhov, v ktorom sa tiež zohľadňuje potreba štruktúrovaných údajov.

⁴⁰ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2018/815 zo 17. decembra 2018, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy o špecifikácii jednotného elektronického formátu vykazovania (Ú. v. EÚ L 143, 29.5.2019, s. 1).

⁴¹ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/european-strategy-data>

⁴² https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en

- (49) Členské štáty by na to, aby sa do jednotného európskeho miesta prístupu mohli zahrnúť vykazované informácie o udržateľnosti, mali zabezpečiť, aby podniky, ktorých cenné papiere nie sú kótované na regulovaných trhoch, uverejňovali svoju správu o hospodárení vrátane vykazovania informácií o udržateľnosti, v elektronickom formáte predpísanom v delegovanom nariadení Komisie (EÚ) 2019/815.
- (50) Článok 19a ods. 4 smernice 2013/34/EÚ umožňuje členským štátom oslobodiť podniky od povinnosti zahrnúť do správy o hospodárení nefinančný výkaz požadovaný podľa článku 19a ods. 1. Členské štáty tak môžu urobiť, ak dotknutý podnik vypracuje samostatnú správu, ktorá je uverejnená spolu so správou o hospodárení v súlade s článkom 30 uvedenej smernice, alebo ak sa táto správa sprístupní verejnosti na webovom sídle podniku v primeranej lehote nepresahujúcej 6 mesiacov po dni, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka, a ak sa na ňu odkazuje v správe o hospodárení. Rovnaká možnosť existuje aj pri konsolidovanom nefinančnom výkaze uvedenom v článku 29 písm. a) bode 4 smernice 2013/34/EÚ. Túto možnosť využilo dvadsať členských štátov. Možnosť uverejniť samostatnú správu však bráni dostupnosti informácií, ktoré spájajú finančné otázky a informácie o aspektoch udržateľnosti. Bráni aj vyhľadateľnosti a dostupnosti informácií pre používateľov, najmä investorov, ktorých zaujímajú finančné informácie aj informácie o udržateľnosti. Tento problém ešte zhoršuje možný rozdielny čas zverejňovania finančných informácií a informácií o udržateľnosti. Uverejnenie v samostatnej správe môže tiež vyvolávať dojem (interne aj externe), že informácie o udržateľnosti patria do kategórie menej relevantných informácií, čo môže mať negatívny vplyv na vnímanú spoľahlivosť informácií. Podniky by preto mali vykazovať informácie o udržateľnosti v jasne identifikovateľnej, osobitnej časti správy o hospodárení a členské štáty by už nemali mať možnosť oslobodiť podniky od povinnosti zahrnúť do správy o hospodárení informácie o aspektoch udržateľnosti.

Takáto povinnosť takisto pomáha vyjasniť úlohu vnútroštátnych príslušných orgánov pri dohľade nad vykazovaním informácií o udržateľnosti v rámci správy o hospodárení v súlade so smernicou 2004/109/ES. Podniky, ktoré sú povinné vykazovať informácie o udržateľnosti, by navyše v žiadnom prípade nemali byť oslobodené od povinnosti uverejňovať správu o hospodárení, keďže je dôležité zabezpečiť, aby informácie o udržateľnosti boli verejne dostupné.

- (51) V článku 20 smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby podniky s cennými papiermi kótovanými na regulovaných trhoch zahrnuli do svojej správy o hospodárení vyhlásenie o správe a riadení, ktoré musí okrem iných informácií obsahovať opis politiky rozmanitosti, ktorú podnik uplatňuje vo vzťahu k svojim správnym, riadiacim a dozorným orgánom. Článok 20 smernice 2013/34/EÚ ponecháva podnikom flexibilitu pri rozhodovaní o tom, o akých aspektoch rozmanitosti podávajú správy. Výslovne sa v ňom podnikom neukladá povinnosť uvádzať informácie o akomkoľvek konkrétnom aspekte rozmanitosti. V záujme dosiahnutia pokroku smerom k rodovo vyváženejšej účasti na hospodárskom rozhodovaní treba zabezpečiť, aby podniky s cennými papiermi kótovanými na regulovaných trhoch vždy podávali správy o svojich politikách v oblasti rodovej rozmanitosti a ich vykonávaní. V záujme predídenia zbytočnému administratívne zaťaženiu by však tieto podniky mali mať možnosť vykazovať niektoré informácie požadované v článku 20 smernice 2013/34/EÚ spolu s inými informáciami týkajúcimi sa udržateľnosti. Ak sa pre to rozhodnú, vyhlásenie o správe a riadení musí obsahovať odkaz na vykazovanie informácií o udržateľnosti vypracúvané podnikom a informácie, ktoré sú v súlade s článkom 20 smernice 2013/34/EÚ, by mali byť naďalej predmetom uisťovacích požiadaviek súvisiacich s vyhlásením o správe a riadení.

- (52) V článku 33 smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby členské štáty zabezpečili, aby členovia správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku mali spoločnú zodpovednosť za zabezpečenie toho, aby sa (konsolidovaná) ročná účtovná závierka, (konsolidovaná) správa o hospodárení a (konsolidované) vyhlásenie o správe a riadení podniku vypracovali a zverejnili v súlade s požiadavkami uvedenej smernice. Táto spoločná zodpovednosť by sa mala rozšíriť na požiadavky digitalizácie stanovené v delegovanom nariadení (EÚ) 2019/815, na požiadavku dodržiavať štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti v Únii a na požiadavku označovať vykazovanie informácií o udržateľnosti.
- (53) V oblasti uisťovacích služieb sa rozlišuje medzi zákazkami na obmedzené a primerané uisťovacie služby. Záver vyplývajúci z plnenia zákazky na obmedzené uisťovacie služby sa zvyčajne poskytuje negatívnou formou vyjadrenia, pričom sa v ňom uvádza, že odborník nezistil žiadnu skutočnosť, v dôsledku ktorej by dospel k záveru, že predmet auditu vykazuje významné nesprávnosti. Audítora vykonáva menej testov než v rámci zákazky na primerané uisťovacie služby. Objem práce v prípade zákazky na obmedzené uisťovacie služby je preto nižší než pri primeranom uistení. Pracovné úsilie pri zákazke na primerané uisťovacie služby zahŕňa rozsiahle postupy vrátane posúdenia vnútorných kontrol vykazujúceho podniku a testovania vecnej správnosti, a preto je výrazne vyššie než pri zákazke na obmedzené uisťovacie služby. Záver vyplývajúci z plnenia tohto typu zákazky sa zvyčajne poskytuje pozitívnou formou vyjadrenia a uvádza sa v ňom názor týkajúci sa hodnotenia predmetu auditu na základe vopred vymedzených kritérií. V článku 19a ods. 5 a článku 29a ods. 5 smernice 2013/34/EÚ sa od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili, že štatutárny audítora alebo audítorská spoločnosť skontrolovali, či bol poskytnutý nefinančný výkaz alebo samostatná správa. Nevyžaduje sa v ňom, aby nezávislý poskytovateľ uisťovacích služieb tieto informácie overil, hoci členským štátom umožňuje vyžadovať takéto overenie tam, kde si to želajú.

Neexistencia požiadavky na uistenie o vykazovaní informácií o udržateľnosti na rozdiel od požiadavky, aby štatutárny audítor vykonal zákazku na primerané uisťovacie služby v súvislosti s účtovnou závierkou, by ohrozila dôveryhodnosť zverejnených informácií o udržateľnosti, čím by nenapĺňala potreby zamýšľaných používateľov týchto informácií. Hoci cieľom je dosiahnuť podobnú úroveň uistenia pre finančné výkazníctvo a vykazovanie informácií o udržateľnosti, neexistencia spoločne dohodnutého uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vytvára riziko rôzneho chápania a očakávaní, pokiaľ ide o to, z čoho by zákazka na primerané uisťovacie služby pozostávala pri rôznych kategóriách informácií o udržateľnosti, najmä pokiaľ ide o výhládové a kvalitatívne zverejňovanie informácií. Preto by sa mal zvážiť progresívny prístup k zvýšeniu úrovne uistenia požadovaného pre informácie o udržateľnosti, počnúc povinnosťou štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti vyjadriť názor na súlad vykazovania informácií o udržateľnosti s požiadavkami Únie na základe zákazky na obmedzené uisťovacie služby. Tento názor by sa mal vzťahovať na súlad vykazovania informácií o udržateľnosti so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti v Únii, postup, ktorý podnik uplatňuje na identifikáciu informácií vykázaných podľa štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti, a na dodržiavanie požiadavky na označovanie vykazovania informácií o udržateľnosti. Audítor by mal takisto posúdiť, či je vykazovanie podniku v súlade s požiadavkami na vykazovanie podľa článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852.

V záujme zaručenia spoločného chápania a očakávaní, pokiaľ ide o to, z čoho by pozostávala zákazka na primerané uisťovacie služby, by sa od štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti malo vyžadovať, aby na základe zákazky na primerané uisťovacie služby vyjadrili názor na súlad vykazovania informácií o udržateľnosti s požiadavkami Únie, ak Komisia prijme štandardy pre uisťovacie služby pre primerané uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti šesť rokov po tom, ako boli požiadavky v oblasti uistenia a vykazovania uplatnené po prvýkrát. Postupný prístup od obmedzeného k primeranému uisteniu by umožnil aj progresívny rozvoj trhu s uistením pre informácie o udržateľnosti a postupov podnikov v oblasti vykazovania. Týmto progresívnym prístupom by sa napokon postupne zvyšovali náklady pre vykazujúce podniky vzhľadom na to, že primerané uistenie je nákladnejšie než obmedzené uistenie. Podniky, na ktoré sa vzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti, sa môžu rozhodnúť získať názor týkajúci sa ich vykazovania informácií o udržateľnosti na základe zákazky na primerané uisťovacie služby, ak si to želajú, a v takom prípade by sa považovali za splňajúce povinnosť získať názor na základe zákazky na obmedzené uistenie. Treba poznamenať, že názor týkajúci sa primeraného uistenia zameraný na výhľadové informácie je uistením len o tom, že takéto informácie boli pripravené v súlade s uplatniteľnými štandardmi.

- (54) Štatutárni audítori alebo audítorské spoločnosti už overujú účtovnú závierku a správu o hospodárení. Uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti štatutárnych audítorov alebo audítorských spoločností by pomohlo zabezpečiť prepojenie a konzistentnosť finančných informácií a informácií o udržateľnosti, čo je pre používateľov informácií o udržateľnosti osobitne dôležité. Existuje však riziko ďalšej koncentrácie audítorského trhu, čo by mohlo ohroziť nezávislosť audítorov a zvýšiť poplatky za audit alebo poplatky týkajúce sa zákaziek na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Preto je žiaduce ponúknuť podnikom širší výber nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb na zabezpečenie udržateľného vykazovania. Členské štáty by preto mali mať možnosť akreditovať nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008⁴³, aby poskytli názor na vykazovanie informácií o udržateľnosti, ktorý by sa mal uverejniť spolu so správou o hospodárení. Okrem toho by členské štáty mali mať možnosť umožniť, aby názor na vykazovanie informácií o udržateľnosti vyjadril iný audítor, než je ten (sú tí), ktorý vykonáva (ktorí vykonávajú) štatutárny audit účtovnej závierky. Navyše, ak členské štáty umožnia nezávislým poskytovateľom uisťovacích služieb, aby vypracovali uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, mali by zároveň umožniť, aby názor na vykazovanie informácií o udržateľnosti vyjadril iný štatutárny audítor, než je ten (sú tí), ktorý vykonáva (ktorí vykonávajú) štatutárny audit účtovnej závierky.

⁴³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 30).

Členské štáty by mali stanoviť požiadavky, ktorými sa zabezpečí kvalita zákazky na uisťovacie služby vykonávané nezávislými poskytovateľmi uisťovacích služieb a konzistentné výsledky pri uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Na všetkých nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb by sa preto mali vzťahovať požiadavky, ktoré sú rovnocenné s požiadavkami stanovenými v smernici 2006/43/ES, pokiaľ ide o uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, pričom by sa tieto požiadavky mali prispôbiť charakteristikám nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb, ktorí nevykonávajú štatutárne audity. Členské štáty by mali stanoviť najmä rovnocenné požiadavky týkajúce sa odbornej prípravy a skúšok, priebežného vzdelávania, systémov zabezpečenia kvality, profesijnej etiky, nezávislosti, nestrannosti, dôvernosti informácií a služobného tajomstva, vymenúvania a odvolávania, organizácie práce nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb, prešetrovaní a sankcií, ako aj nahlasovania nezrovnalostí. Tým sa zaručia aj rovnaké podmienky pre všetky osoby a spoločnosti, ktorým členské štáty umožnia poskytovať názor týkajúci sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, vrátane štatutárnych audítorov. Ak si podnik vyžiada názor na vykazovanie informácií o udržateľnosti od akreditovaného nezávislého poskytovateľa uisťovacích služieb, ktorý nie je štatutárnym audítorom, nemal by navyše požadovať tento názor aj od štatutárneho audítora. Nezávislým poskytovateľom uisťovacích služieb, ktorí už boli akreditovaní členským štátom na poskytovanie uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, by sa malo umožniť naďalej vykonávať zákazky na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Podobne by členské štáty mali zabezpečiť, aby nezávislí poskytovatelia uisťovacích služieb, ktorí k dátumu začatia uplatňovania nových požiadaviek na odbornú prípravu a skúšky podstupujú proces akreditácie, nepodliehali týmto novým akreditačným požiadavkám za predpokladu, že uvedený proces dokončia v priebehu nasledujúcich dvoch rokov. Členské štáty by však mali zabezpečiť, aby všetci nezávislí poskytovatelia uisťovacích služieb akreditovaní členským štátom na poskytovanie uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti do dvoch rokov po začatí uplatňovania nových akreditačných požiadaviek získali potrebné znalosti v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti na základe priebežného odborného vzdelávania.

- (55) Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES⁴⁴ sa stanovujú pravidlá týkajúce sa štatutárneho auditu ročných a konsolidovaných účtovných závierok. Treba zabezpečiť, aby sa na audit účtovných závierok a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti štatutárnym audítorom uplatňovali jednotné pravidlá. Smernica 2006/43/ES by sa mala uplatňovať, ak štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť poskytuje názor na vykazovanie informácií o udržateľnosti.
- (56) Pravidlami schvaľovania a uznávania štatutárnych audítorov a audítorských spoločností by sa mala umožniť dodatočná kvalifikácia štatutárnych audítorov pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Členské štáty by sa mali zabezpečiť, aby štatutárni audítori, ktorí sa chcú kvalifikovať pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, mali potrebnú úroveň teoretických znalostí o témach relevantných pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a schopnosť uplatňovať tieto znalosti v praxi. Štatutárni audítori, ktorí už boli schválení alebo uznaní členským štátom, by však mali mať aj naďalej možnosť vykonávať zákazky na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Podobne by členské štáty mali zabezpečiť, aby sa na fyzické osoby, ktoré prechádzajú procesom schvaľovania k dátumu začatia uplatňovania týchto nových požiadaviek na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, tieto požiadavky nevzťahovali za predpokladu, že uvedený proces dokončia do dvoch nasledujúcich rokov. Členské štáty by však mali zabezpečiť, aby štatutárni audítori schválení do dvoch rokov po začatí uplatňovania nových požiadaviek, ktorí chcú vykonávať zákazky na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a uistenia, získali potrebné znalosti v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti prostredníctvom priebežného odborného vzdelávania. Fyzické osoby, ktoré sa rozhodnú, že požiadajú, aby boli schválené ako štatutárni audítori len pre finančný audit, sa neskôr môžu rozhodnúť, že sa kvalifikujú pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

⁴⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES zo 17. mája 2006 o štatutárnom audite ročných účtovných závierok a konsolidovaných účtovných závierok, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a ktorou sa zrušuje smernica Rady 84/253/EHS (Ú. v. EÚ L 157, 9.6.2006, s. 87).

Na to by mali spĺňať nevyhnutné požiadavky stanovené členskými štátmi s cieľom zabezpečiť, aby štatutárni audítori, ktorí sa chcú kvalifikovať pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, mali potrebnú úroveň teoretických znalostí o témach relevantných pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a schopnosť uplatňovať tieto znalosti v praxi. Preto by mali v tom čase absolvovať požadovanú osemmesačnú praktickú odbornú prípravu zameranú na uistenie v oblasti ročného a konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti alebo na iné služby týkajúce sa udržateľnosti.

- (57) Malo by sa zabezpečiť, aby požiadavky ukladané audítorom, pokiaľ ide o ich prácu na štatutárnom audite a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, boli konzistentné. Malo by sa preto stanoviť, že by mal existovať aspoň kľúčový partner v oblasti udržateľnosti, ktorý sa aktívne podieľa na vykonávaní uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Pri vykonávaní uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti by sa od štatutárnych audítorov malo vyžadovať, aby venovali dostatok času zákazke a prideliť jej dostatočné zdroje, ktoré im umožnia riadne vykonávať ich povinnosti. Napokon, v zázname o klientovi by sa mali uviesť poplatky účtované za uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a mal by sa vytvoriť uisťovací spis obsahujúci informácie týkajúce sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Ak ten istý štatutárny audítor vykonáva štatutárny audit ročných účtovných závierok a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, uisťovací spis sa môže zahrnúť do audítorského spisu. Požiadavky vzťahujúce sa na štatutárnych audítorov týkajúce sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti by sa však mali uplatňovať len na štatutárnych audítorov, ktorí vykonávajú uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.
- (58) V článku 25 smernice 2006/43/ES sa od členských štátov vyžaduje, aby zaviedli primerané predpisy s cieľom zabrániť tomu, aby poplatky za štatutárny audit boli ovplyvňované alebo určované poskytovaním dodatočných služieb auditovanému subjektu alebo aby boli založené na akejkoľvek forme podmienenosti. V článkoch 21 až 24 uvedenej smernice sa takisto vyžaduje, aby členské štáty zabezpečili, aby štatutárni audítori vykonávajúci štatutárne audity dodržiavali pravidlá týkajúce sa profesijnej etiky, nezávislosti, nestrannosti, dôvernosti informácií a služobného tajomstva. Z dôvodu ucelenosti je vhodné, aby sa tieto predpisy rozšírili aj na prácu, ktorú vykonávajú štatutárni audítori v súvislosti so uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

- (59) V záujme zabezpečenia jednotných postupov uistenia a vysokej kvality uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v celej Únii by Komisia mala byť splnomocnená prijímať štandardy pre uisťovacie služby týkajúce sa informácií o udržateľnosti prostredníctvom delegovaných aktov. Členské štáty by mali mať možnosť uplatňovať vnútroštátne štandardy, postupy alebo požiadavky týkajúce sa uistenia, kým Komisia neprijme štandard pre uisťovacie služby upravujúci rovnakú oblasť. V týchto štandardoch pre uisťovacie služby by sa mali stanoviť postupy, ktoré audítor musí vykonávať s cieľom vyvodiť závery o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. V záujme uľahčenia harmonizácie uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vo všetkých členských sa Výbor európskych orgánov pre dohľad nad výkonom auditu nabáda, aby prijal nezáväzné usmernenia s cieľom stanoviť postupy, ktoré sa majú použiť pri vyjadrovaní názoru na vykazovanie informácií o udržateľnosti, kým Komisia neprijme štandard pre uistenie vzťahujúci sa na ten istý predmet.
- (60) V článku 27 smernice 2006/43/ES sa stanovujú pravidlá štatutárneho auditu skupiny podnikov. Podobné pravidlá by sa mali stanoviť pre uistenie v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti.
- (61) V článku 28 smernice 2006/43/ES sa vyžaduje, aby štatutárni audítori alebo audítorské spoločnosti predložili výsledky svojho štatutárneho auditu v audítorskej správe. Podobné pravidlá by sa mali stanoviť pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Výsledky zákazky by sa mali prezentovať v správe o uistení. Ak ten istý štatutárny audítor vykonáva štatutárny audit ročných účtovných závierok a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, informácie o zákazke na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti sa môžu uviesť v audítorskej správe.

- (62) V článku 29 smernice 2006/43/ES sa od členských štátov vyžaduje, aby zaviedli systém previerky zabezpečenia kvality štatutárnych audítorov a audítorských spoločností. V záujme zabezpečenia, aby sa previerky zabezpečenia kvality uskutočňovali s ohľadom na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a aby osoby, ktoré vykonávajú previerky zabezpečenia kvality, mali primerané odborné vzdelanie a príslušné skúsenosti v oblasti uistenia vykazovania informácií o udržateľnosti a vykazovania informácií o udržateľnosti, by sa táto požiadavka na vytvorenie systému previerky zabezpečenia kvality mala rozšíriť na uistenie o vykazovaní informácií o udržateľnosti. V rámci prechodného obdobia, ktoré trvá do 31. decembra 2025, osoby vykonávajúce previerky zabezpečenia kvality vo vzťahu k uisteniu v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti by mali byť oslobodené od požiadavky mať príslušné skúsenosti s uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti alebo s inými službami týkajúcimi sa udržateľnosti.
- (63) V kapitole VII smernice 2006/43/ES sa od členských štátov vyžaduje, aby pre štatutárnych audítorov a audítorské spoločnosti vykonávajúce štatutárne audity zaviedli režim prešetrovaní a sankcií. V kapitole VIII uvedenej smernice sa od členských štátov vyžaduje, aby vytvorili účinný systém verejného dohľadu a zabezpečili, aby regulačné opatrenia pre systémy verejného dohľadu umožňovali efektívnu spoluprácu medzi aktivitami dohľadu členských štátov na úrovni Únie. Tieto požiadavky by sa mali rozšíriť na štatutárnych audítorov a audítorské spoločnosti, ktoré vykonávajú zákazky na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, s cieľom zabezpečiť konzistentnosť rámcov pre prešetrovania, sankcie a dohľad zriadených pre audítorskú prácu v štatutárnom audite a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

- (64) Články 37 a 38 smernice 2006/43/ES obsahujú pravidlá vymenúvania a odvolávania štatutárnych audítorov a audítorských spoločností vykonávajúcich štatutárne audity. Tieto pravidlá by sa mali rozšíriť na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, aby sa zabezpečila konzistentnosť pravidiel ukladaných audítorom, pokiaľ ide o ich prácu na štatutárnom audite a uistenie o vykazovaní informácií o udržateľnosti.
- (65) V článku 39 smernice 2006/43/ES sa od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili, že každý subjekt verejného záujmu má výbor pre audit, a konkretizujú sa jeho úlohy v súvislosti so štatutárnym auditom. Tomuto výboru pre audit by sa mali prideliť určité úlohy, pokiaľ ide o uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Tieto úlohy by mali zahŕňať povinnosť informovať správny alebo dozorný orgán auditovaného subjektu o výsledku uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a poskytnúť vysvetlenie, ako výbor pre audit prispel k integrite vykazovania informácií o udržateľnosti a akú mal výbor pre audit v uvedenom procese úlohu. Členské štáty by mali mať možnosť umožniť, aby funkcie pridelené výboru pre audit týkajúce sa vykazovania informácií o udržateľnosti a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vykonával správny alebo dozorný orgán ako celok alebo špecializovaný útvar zriadený správnym alebo dozorným orgánom.
- (66) Článok 45 smernice 2006/43/ES obsahuje požiadavky na registráciu audítorov a audítorských subjektov z tretích krajín a dohľad nad nimi. V záujme zabezpečenia toho, aby existoval konzistentný rámec pre prácu audítorov v štatutárnom audite aj v uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, treba rozšíriť tieto požiadavky na uistenie o vykazovaní informácií o udržateľnosti.

(67) Na štatutárnych audítorov a audítorské spoločnosti vykonávajúce štatutárne audity subjektov verejného záujmu sa vzťahuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 537/2014⁴⁵. V záujme zabezpečenia nezávislosti štatutárneho audítora pri vykonávaní štatutárneho auditu sa v uvedenom nariadení stanovuje limit pre poplatky za ostatné služby, ktoré si môže účtovať. Je dôležité objasniť, že uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti by sa nemalo zarátat' do výpočtu uvedeného limitu. Okrem toho sa v článku 5 uvedeného nariadenia zakazuje poskytovanie určitých neaudítorských služieb v určitých časových obdobiach, ak štatutárny audítor vykonáva finančný audit. Služby súvisiace s prípravou vykazovania informácií o udržateľnosti vrátane akýchkoľvek konzultačných služieb by sa počas obdobia stanoveného v nariadení mali tiež považovať za zakázané služby. Tieto zákazy by sa mali uplatňovať vo všetkých prípadoch, keď štatutárny audítor vykonáva štatutárny audit účtovnej závierky. S cieľom zabezpečiť nezávislosť štatutárneho audítora by sa mali v prípade, ak štatutárny audítor vykonáva uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, zakázať aj určité neaudítorské služby. V článku 7 nariadenia (EÚ) č. 537/2014 sa vyžaduje, aby štatutárni audítori oznamovali nezrovnalosti auditovanému subjektu a za určitých okolností orgánom určeným členskými štátmi zodpovedným za prešetrovanie takýchto nezrovnalostí. Tieto povinnosti by sa mali podľa potreby zároveň rozšíriť na štatutárnych audítorov a audítorské spoločnosti, pokiaľ ide o ich prácu súvisiacu s uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti subjektov verejného záujmu.

⁴⁵ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 537/2014 zo 16. apríla 2014 o osobitných požiadavkách týkajúcich sa štatutárneho auditu subjektov verejného záujmu a zrušení rozhodnutia Komisie 2005/909/ES (Ú. v. EÚ L 158, 27.5.2014, s. 77).

(70) V článku 24 smernice 2004/109/ES sa vnútroštátnym orgánom dohľadu zveruje úloha presadzovať dodržiavanie požiadaviek na podnikové vykazovanie zo strany podnikov s cennými papiermi kótovanými na regulovaných trhoch. V článku 4 uvedenej smernice sa špecifikuje obsah ročných finančných správ, chýba v ňom však výslovný odkaz na články 19a a 29a smernice 2013/34/EÚ, ktoré si vyžadujú zostavenie (konsolidovaného) nefinančného výkazu. Z toho vyplýva, že vnútroštátne príslušné orgány niektorých členských štátov nemajú žiadny právny mandát na dohľad nad týmito nefinančnými výkazmi, najmä ak sú tieto výkazy uverejnené v samostatnej správe mimo ročnej finančnej správy, čo môžu členské štáty v súčasnosti povoliť. Preto treba do článku 4 ods. 5 smernice 2004/109/ES vložiť odkaz na vykazovanie informácií o udržateľnosti. Takisto treba vyžadovať, aby zodpovedné osoby u emitenta v ročnej finančnej správe potvrdili, že podľa ich najlepšieho vedomia sa správa o hospodárení vypracúva v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti. Európsky orgán pre cenné papiere a trhy by mal okrem toho vzhľadom na nový charakter týchto požiadaviek na vykazovanie informácií vydať usmernenia pre príslušné vnútroštátne orgány s cieľom podporiť konvergentný dohľad nad vykazovaním informácií o udržateľnosti emitentmi, na ktorých sa vzťahuje smernica 2004/109/ES. Tieto usmernenia by sa nemali uplatňovať na dohľad nad podnikmi s cennými papiermi kótovanými na regulovaných trhoch.

- (71) Členské štáty sa vyzývajú, aby posúdili vplyv svojho transpozičného opatrenia na MSP s cieľom zabezpečiť, že nebudú neprimerane zasiahnuté, pričom osobitná pozornosť by sa mala venovať mikropodnikom a administratívne záťaži, a aby výsledky týchto posúdení uverejnili. Členské štáty by mali zvážiť zavedenie opatrení na podporu MSP pri uplatňovaní dobrovoľných zjednodušených štandardov vykazovania.
- (72) Smernica 2013/34/EÚ, smernica 2004/109/ES, smernica 2006/43/ES a nariadenie (EÚ) č. 537/2014 by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny smernice 2013/34/EÚ

Smernica 2013/34/EÚ sa mení takto:

1. V článku 1 sa dopĺňajú tieto odseky 3 a 3a:

„3. Koordinačné opatrenia stanovené v článkoch 19a, 29d, 29a, 30 a 33, v článku 34 ods. 1 druhom pododseku písm. aa), v článku 34 ods. 2 a 3 a v článku 51 tejto smernice sa vzťahujú aj na zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov týkajúce sa nasledujúcich podnikov bez ohľadu na ich právnu formu, a to za predpokladu, že sú veľkými podnikmi alebo malými a strednými podnikmi, ktoré sú podnikmi uvedenými v článku 2 bode 1 písm. a) tejto smernice:

- a) poisťovne v zmysle článku 2 bodu 1 smernice Rady 91/674/EHS⁴⁶;
- b) úverové inštitúcie v zmysle článku 4 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013⁴⁷.

Členské štáty sa môžu rozhodnúť neuplatňovať koordinačné opatrenia uvedené v prvom pododseku na podniky uvedené v článku 2 ods. 5 bodoch 2 až 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ⁴⁸.

⁴⁶ Smernica Rady 91/674/EHS z 19. decembra 1991 o ročných účtovných závierkach a konsolidovaných účtovných závierkach poisťovní (Ú. v. ES L 374, 31.12.1991, s. 7).

⁴⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁴⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

- 3a. Koordinačné opatrenia stanovené v článkoch 19a, 29d a 29a sa neuplatňujú na finančné produkty uvedené v článku 2 bode 12 písm. b) a f) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2088, a to za predpokladu, že finančný produkt sa nespravuje sám.“

2. Článok 2 sa mení takto:

- a) Bod 5 sa nahrádza takto:

„5. „čistý obrat“ sú sumy získané z predaja výrobkov a poskytovania služieb po odpočítaní obchodných zliav, dane z pridanej hodnoty a ďalších daní priamo súvisiacich s obratom; pre úverové inštitúcie, na ktoré sa odkazuje v článku 1 ods. 3 písm. b) tejto smernice, sa „čistý obrat“ vymedzuje v súlade s článkom 43 ods. 2 písm. c) smernice Rady 1986/635; pre poisťovne, na ktoré sa odkazuje v článku 1 ods. 3 písm. a) tejto smernice, sa „čistý obrat“ vymedzuje v súlade s článkom 35 smernice Rady 1991/674“;

- b) Dopĺňajú sa tieto body 17 až 20:

„17. „aspekty udržateľnosti“ sú environmentálne, sociálne a ľudské práva a správne faktory vrátane faktorov udržateľnosti v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 24 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2088⁴⁹;

18. „vykazovanie informácií o udržateľnosti“ je vykazovanie informácií súvisiacich s aspektmi udržateľnosti v súlade s článkami 19a, 29a a 29d tejto smernice;

⁴⁹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2088 z 27. novembra 2019 o zverejňovaní informácií o udržateľnosti v sektore finančných služieb (Ú. v. EÚ L 317, 9.12.2019, s. 1).

19. „kľúčové nehmotné zdroje“ sú zdroje bez fyzickej podstaty, od ktorých v zásade závisí obchodný model podniku a ktoré sú zdrojom tvorby hodnoty podniku;
20. „nezávislý poskytovateľ uisťovacích služieb“ je orgán posudzovania zhody akreditovaný v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008⁵⁰ na špecifickú činnosť posudzovania zhody uvedenú v článku 34 ods. 1 druhom pododseku písm. aa) tejto smernice.

2a. V článku 19 sa dopĺňa tento pododsek:

„Veľké podniky uvedené v článku 3 ods. 4 a malé a stredné podniky vymedzené v článku 3 ods. 2 a 3, ktoré sú podnikmi, na ktoré sa odkazuje v článku 2 bode 1 písm. a), vykazujú informácie o kľúčových nehmotných zdrojoch, od ktorých v zásade závisí obchodný model podniku, a vysvetlia túto závislosť a to, akým spôsobom sú zdrojom tvorby hodnoty podniku“.

3. Článok 19a sa nahrádza takto:

⁵⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 30).“;

Vykazovanie informácií o udržateľnosti

1. Veľké podniky uvedené v článku 3 ods. 4 a malé a stredné podniky vymedzené v článku 3 ods. 2 a 3, ktoré sú podnikmi, na ktoré sa odkazuje v článku 2 bode 1 písm. a), a ktoré nie sú mikropodnikmi v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 1, uvádzajú v správe o hospodárení informácie potrebné na pochopenie vplyvu podniku na aspekty udržateľnosti a informácie potrebné na pochopenie toho, ako aspekty udržateľnosti ovplyvňujú rozvoj, výkonnosť a pozíciu podniku.

Tieto informácie sú jasne identifikovateľné v správe o hospodárení prostredníctvom osobitnej časti správy o hospodárení.

2. Informácie uvedené v odseku 1 zahŕňajú:
 - a) stručný opis obchodného modelu a obchodnej stratégie podniku vrátane:
 - i) odolnosti obchodného modelu a obchodnej stratégie podniku voči rizikám súvisiacim s aspektmi udržateľnosti;
 - ii) príležitostí pre podnik súvisiacich s aspektmi udržateľnosti;
 - iii) plánov podniku na zabezpečenie toho, aby jeho obchodný model a obchodná stratégia boli zlučiteľné s prechodom na udržateľné hospodárstvo a s obmedzovaním globálneho otepľovania na 1,5 °C v súlade s Parížskou dohodou;
 - iv) toho, ako obchodný model a obchodná stratégia podniku zohľadňujú záujmy zainteresovaných strán podniku a vplyv podniku na aspekty udržateľnosti;

- v) toho, ako sa stratégia podniku realizovala so zreteľom na aspekty udržateľnosti;
- b) opis cieľov, ktoré podnik stanovil v súvislosti s aspektmi udržateľnosti, ako aj pokroku, ktorý podnik dosiahol pri ich plnení;
- c) opis úlohy správnych, riadiacich a dozorných orgánov, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti;
- d) opis politik podniku vo vzťahu k aspektom udržateľnosti;
- e) opis:
 - i) postupu náležitej starostlivosti uplatňovaného podnikom v súvislosti s aspektmi udržateľnosti;
 - ii) hlavných skutočných alebo potenciálnych negatívnych vplyvov spojených s hodnotovým reťazcom podniku vrátane jeho vlastných operácií, produktov a služieb, jeho obchodných vzťahov a jeho dodávateľského reťazca;
 - iii) všetkých opatrení, ktoré podnik prijal s cieľom predchádzať skutočným alebo potenciálnym nepriaznivým vplyvom, zmiernovať ich alebo ich naprávať, ako aj opis výsledku takýchto opatrení;
- f) opis hlavných rizík pre podnik súvisiacich s aspektmi udržateľnosti vrátane hlavných závislostí podniku od takýchto aspektov a spôsobu, akým podnik tieto riziká riadi;
- g) ukazovatele relevantné z hľadiska zverejňovania informácií uvedených v písmenách a) až f).

Podniky vykazujú informácie o postupe, ktorý vykonali s cieľom identifikovať informácie, ktoré zahrnuli do správy o hospodárení v súlade s odsekom 1, a v tomto procese zohľadňujú krátkodobé, strednodobé a dlhodobé časové hľadisko.

3. Informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 obsahujú v prípade, že je to uplatniteľné, informácie o hodnotovom reťazci podniku vrátane vlastných operácií, produktov a služieb, jeho obchodných vzťahov a jeho dodávateľského reťazca.

Informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 obsahujú v prípade, že je to uplatniteľné, aj odkazy na iné informácie uvedené v správe o hospodárení v súlade s článkom 19 a sumy vykázané v ročnej účtovnej závierke a dodatočné vysvetlenia k nim.

Členské štáty môžu povoliť, aby sa vo výnimočných prípadoch vypustili informácie o neukončených veciach alebo veciach, o ktorých sa rokuje, keď – v riadne odôvodnenom stanovisku členov správnych, riadiacich a dozorných orgánov, ktorí konajú v rámci právomocí na základe vnútroštátnych právnych predpisov a ktorí majú za uvedené stanovisko kolektívnu zodpovednosť – by zverejnenie takýchto informácií mohlo vážne poškodiť obchodnú pozíciu podniku, za predpokladu, že takéto vypustenie nebráni správne a vyváženému pochopeniu vývoja, výkonnosti, pozície a vplyvu činnosti podniku.

4. Podniky vykazujú informácie uvedené v odsekoch 1 až 3 v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti uvedenými v článku 29b.
5. Odchyľne od článku 19a ods. 2 až 4 a bez toho, aby boli dotknuté odseky 7 a 7a, môžu malé a stredné podniky uvedené v odseku 1, malé a menej zložité inštitúcie vymedzené v článku 4 ods. 1 bode 145 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, kaptívne poisťovne vymedzené v článku 13 bode 2 smernice 2009/138/ES a kaptívne zaist'ovne vymedzené v článku 13 bode 5 smernice 2009/138/ES obmedziť svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti na tieto informácie:

- a) stručný opis obchodného modelu a obchodnej stratégie podniku;
- b) opis politík podniku vo vzťahu k aspektom udržateľnosti;
- c) hlavné skutočné alebo potenciálne nepriaznivé vplyvy podniku so zreteľom na aspekty udržateľnosti a všetky opatrenia prijaté s cieľom predchádzať takýmto skutočným alebo potenciálnym nepriaznivým vplyvom, zmiernovať ich alebo ich naprávať;
- d) hlavné riziká pre podnik súvisiace s aspektmi udržateľnosti a spôsob, ako podnik tieto riziká riadi;
- e) kľúčové ukazovatele potrebné pre zverejňovanie informácií uvedených v písmenách a) až d).

Malé a stredné podniky, malé a menej zložité inštitúcie, kaptívne poisťovne a kaptívne zaist'ovne, ktoré využívajú túto výnimku, vykazujú informácie v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti pre malé a stredné podniky uvedenými v článku 29c.

- 6. Podniky, ktoré dodržiavajú požiadavky stanovené v odsekoch 1 až 4, a podniky využívajúce výnimku uvedenú v odseku 5 sa považujú za podniky, ktoré dodržiavajú požiadavku stanovenú v článku 19 ods. 1 tret'om pododseku.

7. Podnik (oslobodený dcérsky podnik), ktorý je dcérskym podnikom, je oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 4, ak uvedený podnik a jeho dcérske podniky sú zahrnuté do konsolidovanej správy o hospodárení materského podniku, ktorá bola vypracovaná v súlade s článkami 29 a 29a. Podnik, ktorý je dcérskym podnikom materského podniku usadeného v tretej krajine, je tiež oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 4, ak uvedený podnik a jeho dcérske podniky sú zahrnuté do konsolidovanej správy o hospodárení uvedeného materského podniku a ak je konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti vypracované spôsobom rovnocenným so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti prijatými podľa článku 29b tejto smernice, určeným v súlade s príslušnými opatreniami prijatými podľa článku 23 ods. 4 prvého pododseku bodu i) a článku 23 ods. 4 štvrtého pododseku smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES⁵¹.

Oslobodenie uvedené v prvom pododseku podlieha splneniu týchto podmienok:

- i) správa o hospodárení oslobodeného dcérskeho podniku obsahuje všetky tieto informácie:
 - a) názov a sídlo materského podniku, ktorý vykazuje informácie na úrovni skupiny v súlade s článkami 29 a 29a tejto smernice alebo spôsobom rovnocenným so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti prijatými podľa článku 29b tejto smernice, určeným v súlade s príslušnými opatreniami prijatými podľa článku 23 ods. 4 prvého pododseku bodu i) a článku 23 ods. 4 štvrtého pododseku smernice 2004/109/ES;

⁵¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES z 15. decembra 2004 o harmonizácii požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2001/34/ES (Ú. v. EÚ L 390, 31.12.2004, s. 38).“;

- b) webové odkazy na konsolidovanú správu o hospodárení materského podniku uvedeného v prvom pododseku a názor uvedený v článku 34 ods. 1 druhom pododseku písm. aa) tejto smernice alebo názor uvedený v bode ii) tohto pododseku;
 - c) skutočnosť, že podnik je oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 4 tohto článku.
- ii) ak je materský podnik uvedený v prvom pododseku usadený v tretej krajine, jeho konsolidovaná správa o hospodárení a názor na základe zákazky na obmedzené uisťovacie služby vyjadrený jednou alebo viacerými osobami alebo spoločnosťou (spoločnosťami), ktoré majú povolenie na predkladanie názoru v súvislosti s uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti podľa vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa riadi podnik, ktorý vypracoval uvedenú konsolidovanú správu o hospodárení, sa zverejňujú v súlade s článkom 30 spôsobom stanoveným v právnych predpisoch členského štátu, ktorého právnymi predpismi sa oslobodený dcérsky podnik riadi.

Členský štát, ktorého právnymi predpismi sa oslobodený dcérsky podnik riadi, môže vyžadovať, aby sa konsolidovaná správa o hospodárení materského podniku zverejnila v jazyku, ktorý tento členský štát akceptuje, a aby bol každý potrebný preklad do tohto jazyka úradne overený.

Podniky, ktoré sú oslobodené od vypracúvania správy o hospodárení podľa článku 37 tejto smernice, nemusia poskytovať informácie uvedené v druhom pododseku bode i) písm. a), b) a c) za predpokladu, že zverejňujú konsolidovanú správu o hospodárení uvedenú v prvom pododseku tohto odseku v súlade s článkom 37 tejto smernice.

Na účely prvého pododseku, a ak sa uplatňuje článok 10 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, sa s úverovými inštitúciami uvedenými v článku 1 ods. 3 písm. b) tejto smernice, ktoré sú trvalo pridružené k ústrednému orgánu, ktorý nad nimi vykonáva dohľad za podmienok stanovených v tom istom článku, zaobchádza ako s dcérskymi podnikmi ústredného orgánu.

Na účely prvého pododseku sa s poisťovňami uvedenými v článku 1 ods. 3 písm. a) tejto smernice, ktoré sú súčasťou skupiny na základe vzťahu uvedeného v článku 212 ods. 1 písm. c) bode ii) smernice 2009/138/ES, ktorá podlieha dohľadu nad skupinou v súlade s článkom 213 ods. 2 písm. a), b) a c) uvedenej smernice, zaobchádza ako s dcérskymi podnikmi materského podniku uvedenej skupiny.

- „7a. Oslobodenie uvedené v odseku 7 sa vzťahuje aj na subjekty verejného záujmu, na ktoré sa vzťahujú požiadavky stanovené v tomto článku.

[presunuté do kapitoly 6a ako články 29b, 29c a do kapitoly 6b ako článok 29d]

5. Článok 20 ods. 1 sa mení takto:

- a) Písmeno g) sa nahrádza takto:

„g) opis politiky rozmanitosti, ktorú podnik uplatňuje vo vzťahu k svojim správnym, riadiacim a dozorným orgánom, pokiaľ ide o rodový aspekt a iné aspekty, ako napríklad vek alebo vzdelanie a profesionálne skúsenosti, ciele uvedenej politiky rozmanitosti, spôsob jej vykonávania a výsledky vo vykazovanom období. Ak sa takáto politika neuplatňuje, výkaz obsahuje vysvetlenie, prečo je tomu tak.“;

- b) Dopĺňa sa tento pododsek:

„Podniky, na ktoré sa vzťahuje článok 19a, môžu spĺňať povinnosť stanovenú v tomto článku prvom pododseku písm. g), ak zahrnú informácie vyžadované podľa uvedeného písmena ako súčasť svojho vykazovania informácií o udržateľnosti a príslušný odkaz sa uvedie vo vyhlásení o správe a riadení podniku.“;

6. Článok 23 sa mení takto:

- a) V odseku 4 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) konsolidovanú účtovnú závierku uvedenú v písmene a) a konsolidovanú správu o hospodárení väčšej skupiny podnikov zostavuje materský podnik tejto skupiny podnikov v súlade s právom členského štátu, ktoré sa vzťahuje na uvedený materský podnik, a to v súlade s touto smernicou, s výnimkou požiadaviek stanovených v článku 29a, alebo v súlade s medzinárodnými účtovnými štandardmi prijatými v súlade s nariadením (ES) č. 1606/2002;“;

- b) V odseku 8 písm. b) sa bod i) nahrádza takto:

„i) v súlade s touto smernicou, s výnimkou požiadaviek stanovených v článku 29a;“;

- c) V odseku 8 písm. b) sa bod iii) nahrádza takto:

„iii) spôsobom rovnocenným s konsolidovanými účtovnými závierkami a konsolidovanými správami o hospodárení zostavenými v súlade s touto smernicou, s výnimkou požiadaviek stanovených v článku 29a; alebo“.

7. Článok 29a sa nahrádza takto:

Konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti

1. Materské podniky veľkej skupiny uvedenej v článku 3 ods. 7 zahŕňajú do konsolidovanej správy o hospodárení informácie potrebné na pochopenie vplyvov skupiny na aspekty udržateľnosti, ako aj informácie potrebné na pochopenie toho, ako aspekty udržateľnosti vplyvujú na rozvoj, výkonnosť a pozíciu skupiny.

Tieto informácie sú jasne identifikovateľné v konsolidovanej správe o hospodárení prostredníctvom osobitnej časti správy o hospodárení.

2. Informácie uvedené v odseku 1 zahŕňajú:
 - a) stručný opis obchodného modelu a obchodnej stratégie skupiny vrátane:
 - i) odolnosti obchodného modelu a obchodnej stratégie skupiny voči rizikám súvisiacim s aspektmi udržateľnosti;
 - ii) príležitostí pre skupinu v súvislosti s aspektmi udržateľnosti;
 - iii) plánov skupiny s cieľom zabezpečiť, aby boli obchodný model a obchodná stratégia skupiny zlučiteľné s prechodom na udržateľné hospodárstvo a s obmedzením globálneho otepľovania na 1,5 °C v súlade s Parížskou dohodou;
 - iv) toho, ako sa v rámci obchodného modelu a obchodnej stratégie skupiny zohľadňujú záujmy zainteresovaných strán a vplyvy skupiny na aspekty udržateľnosti;
 - v) toho, ako sa stratégia skupiny vykonáva, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti;

- b) opis cieľov, ktoré skupina stanovila v súvislosti s aspektmi udržateľnosti, ako aj pokroku, ktorý skupina dosiahla pri plnení týchto cieľov;
- c) opis úlohy správnych, riadiacich a dozorných orgánov, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti;
- d) opis politik skupiny, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti;
- e) opis:
 - i) postupu náležitej starostlivosti, ktorý skupina uplatňuje v súvislosti s aspektmi udržateľnosti;
 - ii) hlavných skutočných alebo potenciálnych nepriaznivých vplyvov súvisiacich s hodnotovým reťazcom skupiny vrátane jej vlastných činností, produktov a služieb, obchodných vzťahov a dodávateľského reťazca;
 - iii) všetkých opatrení, ktoré skupina prijala s cieľom predchádzať skutočným alebo potenciálnym nepriaznivým vplyvom, zmierňovať ich alebo ich naprávať, ako aj opis výsledku takýchto opatrení;
- f) opis hlavných rizík ohrozujúcich skupinu, ktoré súvisia s aspektmi udržateľnosti, vrátane hlavných závislostí skupiny od takýchto aspektov, ako aj toho, ako skupina tieto riziká riadi;
- g) ukazovatele relevantné z hľadiska zverejňovania informácií uvedených v písmenách a) až f).

Materské podniky vykazujú informácie o postupe, ktorý vykonali s cieľom identifikovať informácie, ktoré zahrnuli do konsolidovanej správy o hospodárení v súlade s odsekom 1, a v tomto procese zohľadňujú krátkodobé, strednodobé a dlhodobé časové hľadisko.

3. Ak je to uplatniteľné, informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 zahŕňajú informácie o hodnotovom reťazci skupiny vrátane jej vlastných činností, produktov a služieb, obchodných vzťahov a dodávateľského reťazca.

Ak je to uplatniteľné, informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 zahŕňajú aj odkazy na ostatné informácie zahrnuté do konsolidovanej správy o hospodárení v súlade s článkom 29 tejto smernice a dodatočné vysvetlenia týchto ostatných informácií, ako aj sumy vykázané v konsolidovanej účtovnej závierke.

Členské štáty môžu povoliť, aby sa vo výnimočných prípadoch vypustili informácie o neukončených veciach alebo veciach, o ktorých sa rokuje, ak – v riadne odôvodnenom stanovisku členov správnych, riadiacich a dozorných orgánov, ktorí konajú v rámci právomocí, ktoré sú im priznané na základe vnútroštátnych právnych predpisov, a ktorí majú za uvedené stanovisko kolektívnu zodpovednosť – by zverejnenie takýchto informácií mohlo vážne poškodiť obchodnú pozíciu skupiny, za predpokladu, že takéto vypustenie nebráni správne a vyváženému pochopeniu vývoja, výkonnosti, pozície a vplyvu činnosti skupiny.

4. Materské podniky vykazujú informácie uvedené v odsekoch 1 až 3 v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti uvedenými v článku 29b.
6. Materský podnik, ktorý spĺňa požiadavky stanovené v odsekoch 1 až 4, sa považuje za podnik, ktorý splnil požiadavky stanovené v článku 19 ods. 1 tret'om pododseku a článku 19a.

7. Materský podnik (oslobodený materský podnik), ktorý je aj dcérskym podnikom, je oslobodený od povinností uvedených v odsekoch 1 až 4, ak uvedený oslobodený materský podnik a jeho dcérske podniky sú zahrnuté do konsolidovanej správy o hospodárení iného podniku vypracovanej v súlade s článkom 29 a týmto článkom. Materský podnik, ktorý je dcérskym podnikom materského podniku usadeného v tretej krajine, je tiež oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 4, ak uvedený podnik a jeho dcérske podniky sú zahrnuté do konsolidovanej správy o hospodárení uvedeného materského podniku a ak je konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti vypracované spôsobom rovnocenným so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti prijatými podľa článku 29b, určeným v súlade s príslušnými opatreniami prijatými podľa článku 23 ods. 4 prvého pododseku bodu i) a článku 23 ods. 4 štvrtého pododseku smernice 2004/109/ES.

Oslobodenie uvedené v prvom pododseku podlieha splneniu týchto podmienok:

- i) Správa o hospodárení oslobodeného materského podniku obsahuje všetky tieto informácie:
 - a) názov a sídlo materského podniku, ktorý vykazuje informácie na úrovni skupiny v súlade s článkom 29 a týmto článkom alebo spôsobom rovnocenným so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti prijatými podľa článku 29b tejto smernice, určeným v súlade s príslušnými opatreniami prijatými podľa článku 23 ods. 4 prvého pododseku bodu i) a článku 23 ods. 4 štvrtého pododseku smernice 2004/109/ES;
 - b) webové odkazy na konsolidovanú správu o hospodárení materského podniku uvedeného v prvom pododseku a názor uvedený v článku 34 ods. 1 druhom pododseku písm. aa) tejto smernice alebo názor uvedený v bode ii) tohto pododseku;

- c) skutočnosť, že materský podnik je oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 4 tohto článku.
- ii) ak je materský podnik uvedený v prvom pododseku usadený v tretej krajine, jeho konsolidovaná správa o hospodárení a názor na základe zákazky na obmedzené uisťovacie služby vyjadrený jednou alebo viacerými osobami alebo spoločnosťou (spoločnosťami), ktoré majú povolenie na predkladanie názoru v súvislosti s uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti podľa vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa riadi podnik, ktorý vypracoval uvedenú konsolidovanú správu o hospodárení, sa zverejňujú v súlade s článkom 30 spôsobom stanoveným v právnych predpisoch členského štátu, ktorého právnymi predpismi sa oslobodený materský podnik riadi.

Členský štát, ktorého právnymi predpismi sa oslobodený materský podnik riadi, môže vyžadovať, aby sa konsolidovaná správa o hospodárení materského podniku zverejnila v jazyku, ktorý tento členský štát akceptuje, a aby bol každý potrebný preklad do tohto jazyka úradne overený.

Materské podniky, ktoré sú oslobodené od vypracúvania správy o hospodárení podľa článku 37 tejto smernice, nemusia poskytovať informácie uvedené v druhom pododseku bode i) písm. a), b) a c) za predpokladu, že zverejňujú konsolidovanú správu o hospodárení uvedenú v prvom pododseku tohto odseku v súlade s článkom 37 tejto smernice.

Na účely prvého pododseku, a ak sa uplatňuje článok 10 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, sa s úverovými inštitúciami uvedenými v článku 1 ods. 3 písm. b) tejto smernice, ktoré sú trvalo pridružené k ústrednému orgánu, ktorý nad nimi vykonáva dohľad za podmienok stanovených v tom istom článku, zaobchádza ako s dcérskymi podnikmi ústredného orgánu.

Na účely prvého pododseku sa s poisťovňami uvedenými v článku 1 ods. 3 písm. a) tejto smernice, ktoré sú súčasťou skupiny na základe vzťahu uvedeného v článku 212 ods. 1 písm. c) bode ii) smernice 2009/138/ES, ktorá podlieha dohľadu nad skupinou v súlade s článkom 213 ods. 2 písm. a), b) a c) uvedenej smernice, zaobchádza ako s dcérskymi podnikmi materského podniku uvedenej skupiny.

7a. Oslobodenie uvedené v odseku 7 sa vzťahuje aj na subjekty verejného záujmu, na ktoré sa vzťahujú požiadavky stanovené v tomto článku.“

7b. Dopĺňajú sa články 29b a 29c:

„Článok 29b

Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti

1. Komisia prijme v súlade s článkom 49 delegované akty, v ktorých stanoví štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti. V týchto štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti sa bližšie určia informácie, ktoré majú podniky vykazovať v súlade s článkami 19a a 29a, a prípadne sa bližšie určí štruktúra vykazovania týchto informácií. Konkrétne:

- a) Komisia do 31. októbra 2022 prijme delegované akty, v ktorých sa bližšie určia informácie, ktoré majú podniky vykazovať v súlade s článkom 19a ods. 1 a 2 a prípadne článkom 29a ods. 1 a 2, a prinajmenšom sa bližšie určia informácie, ktoré zodpovedajú potrebám účastníkov finančného trhu, na ktorých sa vzťahujú povinnosti zverejňovania stanovené v nariadení (EÚ) 2019/2088.
- b) Komisia do 31. októbra 2023 prijme delegované akty, v ktorých sa bližšie určia:
 - i) doplňujúce informácie, ktoré podniky v prípade potreby vykazujú, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti a oblasti vykazovania uvedené v článku 19a ods. 2;
 - ii) informácie, ktoré podniky vykazujú a ktoré sú špecifické pre odvetvie, v ktorom pôsobia.

Komisia preskúmava každý delegovaný akt prijatý podľa tohto článku najmenej každé tri roky po dátume začatia jeho uplatňovania, pričom zohľadňuje technické poradenstvo Európskej poradnej skupiny pre finančné výkazníctvo (EFRAG), a v prípade potreby takéto delegované akty mení s cieľom zohľadniť príslušný vývoj vrátane vývoja v oblasti medzinárodných štandardov.

Komisia aspoň raz ročne konzultuje so skupinou expertov členských štátov pre udržateľné financovanie uvedenou v článku 24 nariadenia (EÚ) 2020/852 a zároveň s Výborom pre účtovné predpisy uvedeným v článku 6 nariadenia (EÚ) 1606/2002 o pracovnom programe skupiny EFRAG, pokiaľ ide o vypracúvanie štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti.

2. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti uvedených v odseku 1 sa vyžaduje, aby vykazované informácie boli zrozumiteľné, relevantné, overiteľné, porovnateľné a pravdivo podané.

V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti sa s ohľadom na predmet daného štandardu:

- a) bližšie určujú informácie, ktoré majú podniky zverejňovať o týchto environmentálnych faktoroch:
 - i) zmierňovaní zmeny klímy;
 - ii) adaptácii na zmenu klímy;
 - iii) vodných a morských zdrojoch;
 - iv) využívaní zdrojov a obehovom hospodárstve;
 - v) znečisťovaní;
 - vi) biodiverzite a ekosystémoch;
- b) bližšie určujú informácie, ktoré majú podniky zverejňovať o týchto sociálnych a ľudskoprávných faktoroch:
 - i) rovnakých príležitostiach pre všetkých vrátane rodovej rovnosti a rovnakej odmeny za rovnakú prácu alebo prácu rovnakej hodnoty, odbornej príprave a rozvoji zručností, ako aj zamestnanosti a začlenení ľudí so zdravotným postihnutím;
 - ii) pracovných podmienkach vrátane bezpečného a adaptabilného zamestnania, miezd, sociálneho dialógu, kolektívneho vyjednávania a zapojenia pracovníkov, rovnováhy medzi pracovným a súkromným životom a zdravého, bezpečného a vhodného pracovného prostredia;

- iii) dodržiavanie ľudských práv, základných slobôd, demokratických zásad a noriem stanovených v Medzinárodnej listine ľudských práv a iných základných dohovoroch OSN v oblasti ľudských práv, Deklarácii Medzinárodnej organizácie práce (MOP) o základných zásadách a právach pri práci a základných dohovoroch MOP, ako aj v Charte základných práv Európskej únie;
- c) bližšie určujú informácie, ktoré majú podniky zverejňovať o týchto správnych faktoroch:
 - i) úlohe správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti, a o ich odborných znalostiach a zručnostiach na plnenie tejto úlohy alebo prístupe k takýmto odborným znalostiam a zručnostiam;
 - ia) hlavných prvkoch systémov vnútornej kontroly a riadenia rizík podniku vo vzťahu k procesu vykazovania informácií o udržateľnosti;
 - ii) podnikateľskej etike a podnikovej kultúre vrátane boja proti korupcii a úplatkárstvu;
 - iii) politických záväzkoch podniku vrátane jeho lobistických činností;
 - iv) riadení a kvalite vzťahov so zákazníkmi, dodávateľmi a komunitami ovplyvnenými činnosťami podniku vrátane platobných postupov;

[presunuté do bodu ia)]

- 2a. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti sa uvádzajú výhľadové a retrospektívne informácie a prípadne kvalitatívne a kvantitatívne informácie, ktoré má podnik vykazovať.

- 2b. V štandardoch sa zohľadňujú aj ťažkosti, ktorým podniky môžu čeliť pri zhromažďovaní informácií od aktérov v celom ich hodnotovom reťazci, a to najmä od tých, ktorí nie sú povinní zverejňovať informácie o udržateľnosti podľa článku 19a alebo 29a smernice 2013/34/EÚ, a od dodávateľov na rozvíjajúcich sa trhoch a v rozvíjajúcich sa hospodárstvach. Upresnia sa v nich zverejňované informácie o hodnotových reťazcoch, ktoré sú primerané a relevantné vzhľadom na rozsah a zložitosť činností, ako aj kapacity a charakteristiky podnikov v hodnotových reťazcoch, najmä tých podnikov, na ktoré sa nevzťahujú povinnosti, ktoré sa týkajú vykazovania informácií o udržateľnosti, stanovené v článkoch 19a a 29a tejto smernice. Okrem toho podnik počas prvých troch rokov uplatňovania tejto smernice v prípade, že nie sú k dispozícii všetky potrebné informácie o obchodných vzťahoch a dodávateľskom reťazci, uvedie informácie, ktoré má k dispozícii, a zahrnie vyhlásenie o tom, že obchodné vzťahy a podniky v jeho hodnotovom reťazci potrebné informácie nesprístupnili.
3. Komisia pri prijímaní delegovaných aktov podľa odseku 1 v čo najväčšom rozsahu zohľadňuje:
- a) prácu globálnych normotvorných iniciatív týkajúcu sa vykazovania informácií o udržateľnosti, ako aj existujúce štandardy a rámce v oblasti účtovania prírodného kapitálu a účtovania skleníkových plynov, zodpovedného obchodného správania, sociálnej zodpovednosti podnikov a udržateľného rozvoja;
 - b) informácie, ktoré účastníci finančného trhu potrebujú na to, aby si plnili povinnosti zverejňovania stanovené v nariadení (EÚ) 2019/2088 a delegovaných aktoch prijatých podľa uvedeného nariadenia;
 - c) delegované akty prijaté podľa nariadenia (EÚ) 2020/852⁵²;

⁵² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852 z 18. júna 2020 o vytvorení rámca na uľahčenie udržateľných investícií a o zmene nariadenia (EÚ) 2019/2088 (Ú. v. EÚ L 198, 22.6.2020, s. 13).

- d) požiadavky na zverejňovanie, ktoré sa uplatňujú na správcov referenčných hodnôt vo vyhlásení o referenčnej hodnote a pri metodike referenčnej hodnoty, ako aj minimálne normy pre vytváranie referenčných hodnôt EÚ pre investície do transformácie hospodárstva a referenčné hodnoty EÚ pre investície v súlade s Parížskou dohodou podľa delegovaných nariadení Komisie (EÚ) 2020/1816⁵³, (EÚ) 2020/1817⁵⁴ a (EÚ) 2020/1818⁵⁵;
- e) zverejnenia informácií stanovené vo vykonávacích aktoch prijatých podľa článku 434a nariadenia (EÚ) č. 575/2013⁵⁶;
- f) odporúčanie Komisie 2013/179/EÚ⁵⁷;
- g) smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES⁵⁸;

⁵³ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1816 zo 17. júla 2020, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o vysvetlenie vo vyhlásení o referenčnej hodnote, ako sa zohľadňujú environmentálne, sociálne a správne (ESG) faktory v každej poskytnutej a uverejnenej referenčnej hodnote (Ú. v. EÚ L 406, 3.12.2020, s. 1).

⁵⁴ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1817 zo 17. júla 2020, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o minimálny obsah vysvetlenia vo vyhlásení o referenčnej hodnote týkajúceho sa toho, ako sa environmentálne, sociálne a správne faktory odzrkadľujú v metodike referenčnej hodnoty (Ú. v. EÚ L 406, 3.12.2020, s. 12).

⁵⁵ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1818 zo 17. júla 2020, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o minimálne normy pre referenčné hodnoty EÚ pre investície do transformácie hospodárstva v súvislosti so zmenou klímy a referenčné hodnoty EÚ pre investície v súlade s Parížskou dohodou (Ú. v. EÚ L 406, 3.12.2020, s. 17).

⁵⁶ Vykonávacie nariadenie Komisie, ktorým sa stanovujú vykonávacie technické predpisy, pokiaľ ide o zverejňovanie informácií uvedených v ôsmej časti hlavičiek II a III nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 inštitúciami [C(2021) 1595].

⁵⁷ Odporúčanie Komisie 2013/179/EÚ z 9. apríla 2013 týkajúce sa používania metód na meranie a oznamovanie environmentálneho správania výrobkov a organizácií počas ich životného cyklu (Ú. v. EÚ L 124, 4.5.2013, s. 1).

⁵⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32).

h) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009⁵⁹.

Článok 29c

Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti pre MSP

Komisia prijme v súlade s článkom 49 delegované akty, v ktorých stanoví štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti primerané a relevantné z hľadiska rozsahu a zložitosti činností, ako aj kapacít a charakteristík malých a stredných podnikov. V týchto štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti sa v prípade týchto malých a stredných podnikov uvedených v článku 2 bode 1 písm. a) stanovia informácie, ktoré sa vykazujú v súlade s článkom 19a ods. 5.

Štandardy vykazovania pre malé a stredné podniky zohľadňujú kritériá stanovené v článku 29b ods. 2, 2a, 2b a 3. Čo najpodrobnejšie sa v nich zároveň bližšie určí štruktúra, v ktorej sa uvedené informácie vykazujú.

Komisia preskúmava každý delegovaný akt, ktorý bol prijatý podľa tohto článku, najmenej každé tri roky po dátume začatia jeho uplatňovania, pričom zohľadňuje technické poradenstvo Európskej poradnej skupiny pre finančné výkazníctvo (EFRAG), a v prípade potreby takýto delegovaný akt zmení s cieľom zohľadniť príslušný vývoj vrátane vývoja v oblasti medzinárodných štandardov.

Komisia prijme uvedené delegované akty najneskôr do 31. októbra 2023.“

7c. Vkladá sa nová kapitola:

⁵⁹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 z 25. novembra 2009 o dobrovoľnej účasti organizácií v schéme Spoločenstva pre environmentálne manažérstvo a audit (EMAS), ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 761/2001 a rozhodnutia Komisie 2001/681/ES a 2006/193/ES (Ú. v. EÚ L 342, 22.12.2009, s. 1).

„Kapitola 6b – Elektronický formát“

7d. Dopĺňa sa nový článok:

„Článok 29d

Jednotný elektronický formát vykazovania

1. Podniky, na ktoré sa vzťahuje článok 19a, vypracúvajú svoju správu o hospodárení v jednotnom elektronickom formáte vykazovania uvedenom v článku 3 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2019/815⁶⁰ a označujú svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti vrátane zverejňovania stanoveného v článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852 v súlade s formátom stanoveným v uvedenom delegovanom nariadení.
2. Materské podniky, na ktoré sa vzťahuje článok 29a, vypracúvajú svoju konsolidovanú správu o hospodárení v jednotnom elektronickom formáte vykazovania uvedenom v článku 3 delegovaného nariadenia (EÚ) 2019/815 a označujú vykazovanie informácií o udržateľnosti vrátane zverejňovania stanoveného v článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852 v súlade s formátom stanoveným v uvedenom delegovanom nariadení.

8. Článok 30 sa mení takto:

- a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

⁶⁰ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2019/815 zo 17. decembra 2018, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy o špecifikácii jednotného elektronického formátu vykazovania (Ú. v. EÚ L 143, 29.5.2019, s. 1).“

„1. Členské štáty zabezpečia, aby podniky v primeranej lehote, ktorá neprekročí 12 mesiacov odo dňa, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka, uverejňovali riadne schválené ročné účtovné závierky a správu o hospodárení vo formáte stanovenom v článku 29d tejto smernice, ak je to uplatniteľné, spolu s názormi a správou predloženými štatutárnym audítorom alebo audítorskou spoločnosťou uvedenými v článku 34 tejto smernice, ako je stanovené v právnych predpisoch každého členského štátu, v súlade s hlavou I kapitolou III smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132.

Ak nezávislý poskytovateľ uisťovacích služieb predloží názor uvedený v článku 34 ods. 1 druhom pododseku písm. aa), tento názor sa zverejňuje spolu s dokumentmi uvedenými v prvom pododseku.

Členské štáty však môžu oslobodiť podniky od povinnosti uverejňovať správu o hospodárení v prípade, že je možné na požiadanie ľahko získať kópiu celej takejto správy alebo ktorejkoľvek jej časti za cenu, ktorá neprevyšuje jej administratívne náklady.

Výnimka stanovená v treťom pododseku sa neuplatňuje na podniky, na ktoré sa vzťahujú články 19a a 29a. “;

9. V článku 33 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečujú, aby členovia správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku, ktorí konajú v rámci právomocí, ktoré sú im priznané na základe vnútroštátnych právnych predpisov, mali kolektívnu zodpovednosť za zabezpečenie toho, aby sa v súlade s požiadavkami tejto smernice a v uplatniteľných prípadoch v súlade s medzinárodnými účtovnými štandardmi prijatými v súlade s nariadením (ES) č. 1606/2002, delegovaným nariadením 2019/815, štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti uvedenými v článku 29b alebo prípadne v článku 29c tejto smernice a požiadavkami článku 29d tejto smernice vypracovali a zverejnili tieto dokumenty:

- a) ročná účtovná závierka, správa o hospodárení a vyhlásenie o správe a riadení podniku, ak sa poskytuje samostatne;
- b) konsolidovaná účtovná závierka, konsolidovaná správa o hospodárení a konsolidované vyhlásenie o správe a riadení podniku, ak sa poskytuje samostatne.“;

9a. Kapitola 8 sa mení takto:

Audit a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti

10. Článok 34 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa druhý pododsek mení takto:

i) Písmeno a) bod ii) sa nahrádza takto:

„či bola správa o hospodárení vypracovaná v súlade s uplatniteľnými právnymi požiadavkami, s výnimkou požiadaviek týkajúcich sa vykazovania informácií o udržateľnosti stanovených v článku 19a;“;

ii) Vkladá sa toto písmeno aa):

„aa) v uplatniteľných prípadoch vyjadria názor na základe zákazky na obmedzené uisťovacie služby, pokiaľ ide o súlad vykazovania informácií o udržateľnosti s požiadavkami tejto smernice vrátane súladu vykazovania informácií o udržateľnosti so štandardmi vykazovania prijatými podľa článku 29b alebo článku 29c, postup, ktorý podnik uplatnil s cieľom identifikovať informácie vykazované podľa uvedených štandardov vykazovania, a súlad s požiadavkou na označenie vykazovania informácií o udržateľnosti v súlade s článkom 29d, ako aj pokiaľ ide o súlad s požiadavkami na vykazovanie podľa článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852. “;

b) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Členské štáty môžu povoliť, aby názor uvedený v odseku 1 druhom pododseku písm. aa) vyjadril iný štatutárny audítor alebo iná audítorská spoločnosť než je tá (sú tí), ktorá vykonáva (ktorí vykonávajú) štatutárny audit účtovnej závierky.

3a. Členské štáty môžu nezávislému poskytovateľovi uisťovacích služieb povoliť, aby vyjadril názor uvedený v odseku 1 druhom pododseku písm. aa), ak sa naňho vzťahujú požiadavky, ktoré sú rovnocenné s požiadavkami stanovenými v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES⁶¹, pokiaľ ide o uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 22 uvedenej smernice, najmä s požiadavkami na:

- i) odbornú prípravu a skúšky, pričom sa zabezpečí, aby nezávislí poskytovatelia uisťovacích služieb získali potrebné znalosti v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti;
- ii) priebežné vzdelávanie;
- iii) systémy zabezpečenia kvality;
- iv) profesijnú etiku, nezávislosť, nestrannosť, dôvernosť informácií a služobné tajomstvo;
- v) vymenovanie a odvolanie;
- vi) prešetrovanie a sankcie;

⁶¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES zo 17. mája 2006 o štatutárnom audite ročných účtovných závierok a konsolidovaných účtovných závierok, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a ktorou sa zrušuje smernica Rady 84/253/EHS (Ú. v. ES L 157, 9.6.2006, s. 87).

- vii) organizáciu práce nezávislého poskytovateľa uisťovacích služieb, najmä pokiaľ ide o dostatočné zdroje a personál, ako aj vedenie záznamov a spisov o klientských účtoch a
- viii) nahlasovanie nezrovnalostí.

Ak názor uvedený v odseku 1 druhom pododseku písm. aa) poskytuje nezávislý poskytovateľ uisťovacích služieb, členské štáty zabezpečia, aby sa tento názor vypracoval v súlade s článkami 26a, 27a a 28a smernice 2006/43/EÚ, a prípadne aby výbor pre audit alebo osobitný výbor preskúmal a monitoroval nezávislosť nezávislého poskytovateľa uisťovacích služieb v súlade s článkom 39 ods. 6 písm. e) smernice 2006/43/ES.

Členské štáty zabezpečia, aby sa na nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb akreditovaných pred 1. januárom 2024 na účely uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v súlade s nariadením (ES) č. 765/2008 nevzťahovali požiadavky na odbornú prípravu a skúšky uvedené v prvom pododseku bode i).

Členské štáty zabezpečia, aby sa na nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb, ktorí k 1. januáru 2024 podstupujú akreditačný proces v súlade s príslušnými vnútroštátnymi požiadavkami, nevzťahovali požiadavky na odbornú prípravu a skúšky uvedené v prvom pododseku bode i), pokiaľ ide o uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, a to za predpokladu, že tento proces dokončia do 1. januára 2026.

Členské štáty zabezpečia, aby nezávislí poskytovatelia uisťovacích služieb uvedení v treťom a štvrtom pododseku získali potrebné znalosti v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti prostredníctvom požiadavky na priebežné vzdelávanie uvedenej v prvom pododseku bode ii).

Ak členský štát využije možnosť povoliť nezávislému poskytovateľovi uisťovacích služieb vyjadriť názor uvedený v odseku 1 druhom pododseku písm. aa), povolí to aj inému štatutárnemu audítorovi, než je štatutárny audítor (štatutárni audítori) vykonávajúci štatutárny audit účtovnej závierky.

ba) Vkladá sa tento odsek:

„3aa. Ak Komisia po posúdení s cieľom stanoviť, či je primerané uistenie pre audítorov a podniky uskutočniteľné, prijme štandardy pre primerané uistenie podľa článku 26a ods. 2 druhého pododseku smernice 2006/43/ES, názor uvedený v článku 34 ods. 1 druhom pododseku písm. aa) sa zakladá na zákazke na primerané uisťovacie služby.“;

11. Článok 49 sa mení takto:

a) Odseky 2 a 3 sa nahrádzajú takto:

„2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 1 ods. 2, článku 3 ods. 13, článku 46 ods. 2, článku 29b a článku 29c sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú.

3. Delegovanie právomocí uvedené v článku 1 ods. 2, článku 3 ods. 13, článku 46 ods. 2, článku 29b a článku 29c môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.“;

b) Vkladá sa tento odsek 3a:

„3a. Komisia pri prijímaní delegovaných aktov podľa článkov 29b a 29c zohľadňuje technické poradenstvo skupiny EFRAG za predpokladu, že takéto poradenstvo:

- a) bolo vypracované náležitým postupom, pod verejným dohľadom, transparentne a s využitím odborných znalostí príslušných zainteresovaných strán;
- b) je doplnené analýzami nákladov a prínosov, ktoré zahŕňajú analýzy vplyvov technického poradenstva na aspekty udržateľnosti a
- c) je doplnené vysvetlením, ako zohľadňuje iniciatívy a právne predpisy uvedené v článku 29b ods. 3.

Sprievodné dokumenty k technickému poradenstvu skupiny EFRAG sa predkladajú spolu s takýmto technickým poradenstvom.

Komisia konzultuje so skupinou expertov členských štátov pre udržateľné financovanie uvedenou v článku 24 nariadenia (EÚ) 2020/852 a zároveň s Výborom pre účtovné predpisy uvedeným v článku 6 nariadenia (EÚ) 1606/2002 o návrhu delegovaných aktov pred ich prijatím, ako sa uvádza v článkoch 29b a 29c.

Komisia požiada Európsky orgán pre cenné papiere a trhy, Európsky orgán pre bankovníctvo a Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov o stanovisko k technickému poradenstvu poskytnutému skupinou EFRAG, a to najmä pokiaľ ide o jeho súlad s nariadením (EÚ) 2019/2088 a s ním súvisiacimi delegovanými aktmi. Európsky orgán pre cenné papiere a trhy, Európsky orgán pre bankovníctvo a Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov poskytnú svoje stanovisko do dvoch mesiacov od dátumu doručenia žiadosti Komisie.

Komisia pred prijatím delegovaných aktov uvedených v článkoch 29b a 29c konzultuje technické poradenstvo poskytnuté skupinou EFRAG aj s Európskou environmentálnou agentúrou, Agentúrou Európskej únie pre základné práva, Európskou centrálnou bankou, Výborom európskych orgánov pre dohľad nad výkonom auditu a platformou pre udržateľné financovanie vytvorenou podľa článku 20 nariadenia (EÚ) 2020/852. Ak sa ktorýkoľvek z uvedených orgánov rozhodne predložiť stanovisko, predkladá ho do dvoch mesiacov od dátumu konzultácie s Komisiou.“;

c) Odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 1 ods. 2, článku 3 ods. 13, článku 46 ods. 2, článku 29b a článku 29c nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevznesú námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade, alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament aj Rada informujú Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.“;

Článok 2

Zmeny smernice 2004/109/ES

Smernica 2004/109/ES sa mení takto:

1. V článku 2 ods. 1 sa dopĺňa toto písmeno r):

„r) „vykazovaním informácií o udržateľnosti“ rozumie vykazovanie informácií o udržateľnosti v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 18 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ⁶²“;

2. Článok 4 sa mení takto:

a) V odseku 2 sa písmeno c) nahrádza takto:

„c) vyhlásenie osôb zodpovedných v rámci emitenta, ktorých mená a funkcie sú jasne uvedené, o tom, že podľa ich najlepšieho vedomia podáva účtovná závierka vypracovaná v súlade s platným súborom účtovných noriem pravdivý a verný obraz aktív, pasív, finančnej situácie a hospodárskeho výsledku emitenta a podnikov zahrnutých do celkovej konsolidácie a že správa vedenia obsahuje verný prehľad vývoja a výsledkov obchodnej činnosti a postavenia emitenta a podnikov zahrnutých do celkovej konsolidácie, spolu s opisom hlavných rizík a neistôt, ktorým čelia, a ak je to uplatniteľné, s informáciou, že je vypracovaná v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti uvedenými v článkoch 29b a 29c smernice 2013/34/EÚ.“;

⁶² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

b) Odseky 4 a 5 sa nahrádzajú takto:

„4. Účtovná závierka je auditovaná v súlade s článkom 34 ods. 1 prvým pododsekom a článkom 34 ods. 2 smernice 2013/34/EÚ.

Štatutárny audítor vyjadrí názor a vydá vyhlásenie k správe o hospodárení uvedenej v článku 34 ods. 1 druhom pododseku písm. a) a b) a v článku 34 ods. 2 smernice 2013/34/EÚ.

Audítorská správa uvedená v článku 28 smernice 2006/43/ES, podpísaná osobou alebo osobami zodpovednými za vykonávanie práce uvedenej v článku 34 ods. 1 a 2 smernice 2013/34/EÚ, sa zverejní v plnom znení spolu s ročnou finančnou správou.

Ak je to uplatniteľné, pre vykazovanie informácií o udržateľnosti sa vypracuje uistenie v súlade s článkom 34 ods. 1 druhým pododsekom písm. aa), článkom 34 ods. 2, 3, 3a a 3aa smernice 2013/34/EÚ.

Správa o uistení týkajúca sa vykazovania informácií o udržateľnosti uvedená v článku 28a smernice 2006/43/ES sa v celom rozsahu zverejní spolu s ročnou finančnou správou.

5. Správa vedenia sa vypracúva v súlade s článkami 19, 19a, 20 a 29d ods. 1 smernice 2013/34/EÚ, ak sú dosiahnuté limity veľkosti stanovené v uvedených článkoch.

Ak je emitent povinný vypracovať konsolidovanú účtovnú závierku, konsolidovaná správa vedenia sa vypracúva v súlade s článkami 29 a 29a a článkom 29d ods. 2 smernice 2013/34/EÚ, ak sú dosiahnuté limity veľkosti stanovené v uvedených článkoch.“;

3. V článku 23 ods. 4 sa tretí a štvrtý pododsek nahrádzajú takto:

„Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 27 ods. 2 prijme potrebné rozhodnutia o rovnocennosti účtovných noriem za podmienok stanovených v článku 30 ods. 3 a rovnocennosti štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti, ako sa uvádza v článku 29b smernice 2013/34/EÚ, ktoré používajú emitenti z tretích krajín. Ak Komisia rozhodne, že účtovné normy alebo štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti tretej krajiny nie sú rovnocenné, môže dotknutým emitentom povoliť, aby takéto normy a štandardy naďalej používali počas primeraného prechodného obdobia.

V súvislosti s tretím pododsekom Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov prijatých v súlade s článkom 27 ods. 2a, 2b a 2c a za podmienok uvedených v článkoch 27a a 27b aj opatrenia zamerané na určenie všeobecných kritérií rovnocennosti, ktoré sa týkajú účtovných noriem a štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti relevantných pre emitentov z viac než jednej krajiny.“;

4. Vkladá sa tento článok 28d:

„Článok 28d

Usmernenia ESMA

ESMA po konzultáciách s Európskou environmentálnou agentúrou a Agentúrou Európskej únie pre základné práva vydá usmernenia v súlade s článkom 16 nariadenia č. 1095/2010 týkajúce sa dohľadu nad vykazovaním informácií o udržateľnosti zo strany príslušných vnútroštátnych orgánov.“.

Článok 3
Zmeny smernice 2006/43/ES

Smernica 2006/43/ES sa mení takto:

1. Článok 1 sa nahrádza takto:

„Článok 1

Predmet úpravy

V tejto smernici sa stanovujú pravidlá týkajúce sa štatutárneho auditu ročnej a konsolidovanej účtovnej závierky, ako aj uistenia v oblasti ročného a konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti.“

2. Článok 2 sa mení takto:

- a) Body 2 až 6 sa nahrádzajú takto:

- „2. „štatutárny audítor“ je fyzická osoba, ktorú v súlade s touto smernicou schválili príslušné orgány členského štátu na vykonávanie štatutárnych auditov a prípadne zákaziek na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti;
3. „audítorská spoločnosť“ je právnická osoba alebo akýkoľvek iný subjekt, bez ohľadu na jej/jeho právnu formu, ktorú/ktorý v súlade s touto smernicou schválili príslušné orgány členského štátu na vykonávanie štatutárnych auditov, a prípadne zákaziek na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti;“

- „4. „auditorský subjekt z tretej krajiny“ je subjekt, bez ohľadu na jeho právnu formu, ktorý vykonáva audity ročnej alebo konsolidovanej účtovnej závierky alebo prípadne uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti spoločnosti registrovanej v tretej krajine a nie je subjektom zaregistrovaným ako audítorská spoločnosť v niektorom členskom štáte v dôsledku schválenia v súlade s článkom 3;
5. „auditor z tretej krajiny“ je fyzická osoba, ktorá vykonáva audit ročnej alebo konsolidovanej účtovnej závierky alebo prípadne uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti spoločnosti registrovanej v tretej krajine a nie je osobou zaregistrovanou ako štatutárny audítor v niektorom členskom štáte v dôsledku schválenia v súlade s článkami 3 a 44;
6. „auditor skupiny“ je štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť, ktorá vykonáva štatutárny audit konsolidovanej účtovnej závierky alebo prípadne zákazku na uisťovacie služby v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti;“;

aa) Dopĺňa sa tento bod 16a:

„16a. „kľúčový partner v oblasti udržateľnosti“ je“

- a) štatutárny audítor určený audítorskou spoločnosťou pre konkrétnu zákazku na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti ako primárne zodpovedný za vykonávanie zákazky na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v mene audítorskej spoločnosti alebo
- b) v prípade uistenia v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti aspoň štatutárny audítor určený audítorskou spoločnosťou ako primárne zodpovedný za vykonávanie zákazky na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti na úrovni skupiny a štatutárny audítor určený audítorskou spoločnosťou ako primárne zodpovedný na úrovni významných dcérskych podnikov alebo

- c) štatutárny audítor, ktorý podpísal správu o uistení uvedenú v článku 28a tejto smernice;“
- b) Dopĺňajú sa tieto body 21, 22 a 23:
- „21. „vykazovanie informácií o udržateľnosti“ je vykazovanie informácií o udržateľnosti v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 18 smernice 2013/34/EÚ;
22. „uistenie (zákazka na uisťovacie služby) v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti“ je názor vyjadrený štatutárnym audítorom alebo audítorskou spoločnosťou v súlade s článkom 34 ods. 1 druhým pododsekom písm. aa) a článkom 34 ods. 2 smernice 2013/34/EÚ.“;
- „23. „nezávislý poskytovateľ uisťovacích služieb“ je orgán posudzovania zhody akreditovaný v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008[1]*5 na špecifickú činnosť posudzovania zhody uvedenú v článku 34 ods. 1 druhom pododseku písm. aa) smernice 2013/34/EÚ.“

3. Článok 6 sa nahrádza takto:

„Článok 6

Vzdelanie

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 11, môže byť fyzická osoba schválená na vykonávanie štatutárneho auditu, iba ak dosiahla úroveň vzdelania potrebnú na prijatie na vysokú školu alebo rovnocennú úroveň, potom absolvovala program teoretického vzdelávania a odbornej praxe a zložila skúšku odbornej spôsobilosti na úrovni záverečnej skúšky na vysokej škole alebo rovnocennej úrovni, organizovanú alebo uznávanú dotknutým členským štátom.
2. Fyzická osoba môže byť okrem toho schválená na vykonávanie zákaziek na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, ak boli splnené dodatočné osobitné požiadavky článku 7 ods. 2, článku 8 ods. 3, článku 10 ods. 1 druhého pododseku a článku 14 ods. 2 štvrtého pododseku tejto smernice.
3. Príslušné orgány uvedené v článku 32 spolupracujú medzi sebou s cieľom dosiahnuť zblíženie požiadaviek uvedených v tomto článku. Pri takejto spolupráci uvedené príslušné orgány zohľadňujú vývoj v oblasti auditu a audítorskej profesie, a najmä zblíženie, ktoré sa už v súvislosti s audítorskou profesiou dosiahlo. Spolupracujú s Výborom európskych orgánov pre dohľad nad výkonom auditu (CEAOB) a príslušnými orgánmi uvedenými v článku 20 nariadenia (EÚ) č. 537/2014 v rozsahu, v akom sa takéto zblíženie týka štatutárneho auditu a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti subjektov verejného záujmu.“;

3a. V článku 7 sa dopĺňa odsek 2:

„2. S cieľom schváliť štatutárneho audítora aj na vykonávanie zákaziek na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti sa skúškou odbornej spôsobilosti uvedenou v článku 6 zaručí potrebná úroveň teoretických znalostí v oblastiach relevantných pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, ako aj schopnosť uplatniť tieto znalosti v praxi. Aspoň časť tejto skúšky musí byť v písomnej forme.“

4. V článku 8 sa dopĺňa odsek 3:

„3. S cieľom schváliť štatutárneho audítora aj na vykonávanie zákaziek na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti zahŕňa test zároveň aspoň tieto oblasti:

- a) právne požiadavky a štandardy vykazovania týkajúce sa prípravy ročného a konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti;
- b) analýza udržateľnosti;
- c) postupy náležitej starostlivosti, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti;
- d) právne požiadavky a štandardy pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti uvedené v článku 26 písm. a).“;

5. V článku 10 ods. 1 sa dopĺňa tento pododsek:

S cieľom schváliť štatutárneho audítora alebo uchádzača aj na vykonávanie zákaziek na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti sa aspoň osem mesiacov takejto praktickej odbornej prípravy vykonáva v oblasti uistenia týkajúceho sa ročného a konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti alebo iných služieb súvisiacich s udržateľnosťou.“

6a. Článok 12 sa nahrádza takto:

„Článok 12

Kombinácia praktickej odbornej prípravy a teoretického vzdelávania

1. Členské štáty môžu ustanoviť, že doba teoretického vzdelávania v oblastiach uvedených v článku 8 ods. 1 a 2 sa započíta do dôb odbornej činnosti uvedených v článku 11, pokiaľ je toto vzdelávanie zakončené skúškou uznávanou týmto štátom. Toto vzdelávanie trvá najmenej jeden rok, pričom do doby odbornej činnosti sa započítajú najviac štyri roky.
2. Doba odbornej činnosti, ako aj praktická odborná príprava nie sú kratšie než program teoretického vzdelávania spolu s programom praktickej odbornej prípravy požadovaným v článku 10 ods. 1 prvom pododseku.“

7. V článku 14 ods. 2 sa dopĺňa tento pododsek:

„S cieľom schváliť štatutárneho audítora aj na vykonávanie zákaziek na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti sa skúška spôsobilosti uvedená v prvom pododseku týka primeraných znalostí štatutárneho audítora v oblasti zákonov a predpisov daného hostiteľského členského štátu v rozsahu, ktorý je relevantný pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“

8. Vkladá sa tento článok 14a:

„Článok 14a

***Štatutárni audítori schválení alebo uznaní pred 1. januárom 2024 a osoby prechádzajúce
procesom schválenia na pozíciu štatutárneho audítora k 1. januáru 2024***

Členské štáty zabezpečia, aby sa na štatutárnych audítorov, ktorí boli schválení alebo uznaní na vykonávanie štatutárnych auditov pred 1. januárom 2024, nevzťahovali požiadavky článku 7 ods. 2, článku 8 ods. 3, článku 10 ods. 1 a článku 14 ods. 2 štvrtého pododseku tejto smernice.

Členské štáty zabezpečia, aby sa na osoby, ktoré k 1. januáru 2024 prechádzajú procesom schvaľovania stanoveným v článkoch 6 až 14, nevzťahovali požiadavky článku 7 ods. 2, článku 8 ods. 3, článku 10 ods. 1 a článku 14 ods. 2 štvrtého pododseku tejto smernice za predpokladu, že tento proces dokončia do 1. januára 2026.

Členské štáty zabezpečia, aby štatutárni audítori schválení pred 1. januárom 2026, ktorí chcú vykonávať zákazky na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, získali potrebné znalosti týkajúce sa vykazovania informácií o udržateľnosti a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, okrem iného o témach uvedených v článku 8 ods. 3, a to prostredníctvom požiadavky týkajúcej sa priebežného vzdelávania uvedenej v článku 13.“;

- 8a. Článok 16 sa mení takto:

- a) V odseku 1 sa vkladá toto písmeno bb):

„bb) či je štatutárny audítor schválený aj na vykonávanie uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti;“;

b) V odseku 1 sa písmeno c) nahrádza takto:

„c) každú ďalšiu registráciu ako štatutárneho audítora u príslušných orgánov iných členských štátov a ako audítora v tretích krajinách, vrátane názvu registračného orgánu a v prípade potreby registračné číslo, a uvedenie skutočnosti, či sa registrácia týka finančného auditu, uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti alebo oboch.“;

c) V odseku 2 sa dopĺňa tento pododsek:

„V registri sa uvedie, či takíto audítori z tretích krajín sú registrovaní na vykonávanie finančného auditu, uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti alebo oboch.“.

8b. Článok 17 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa písmená e) a i) nahrádzajú takto:

„e) mená a registračné čísla všetkých štatutárnych audítorov, ktorí sú zamestnaní v audítorskej spoločnosti alebo ktorí sú s ňou spojení ako partneri alebo iným spôsobom, a uvedenie skutočnosti, či sú schválení aj na vykonávanie uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti;

i) každú ďalšiu registráciu ako audítorskej spoločnosti u príslušných orgánov iných členských štátov a ako audítorského subjektu v tretích krajinách, vrátane názvu registračného orgánu a v prípade potreby registračné číslo, a uvedenie skutočnosti, či sa registrácia týka finančného auditu, uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti alebo oboch;“;

- b) V odseku 2 sa dopĺňa tento pododsek:

„V registri sa uvedie, či takéto audítorské subjekty z tretích krajín sú registrované na vykonávanie finančného auditu, uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti alebo oboch.“.

9. Článok 24b sa mení takto:

- a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

- „1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že štatutárny audit vykonáva audítorská spoločnosť, táto audítorská spoločnosť určila aspoň jedného kľúčového audítorského partnera. Audítorská spoločnosť poskytne určenému kľúčovému audítorskému partnerovi (partnerom) dostatočné zdroje a personál, ktorý má potrebnú odbornosť a schopnosti na to, aby mohol riadne vykonávať svoje povinnosti.

Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vykonáva audítorská spoločnosť, táto audítorská spoločnosť určila aspoň jedného kľúčového partnera v oblasti udržateľnosti, ktorý môže byť kľúčovým audítorským partnerom alebo jedným z kľúčových audítorských partnerov. Audítorská spoločnosť poskytne kľúčovému partnerovi (partnerom) v oblasti udržateľnosti dostatočné zdroje a personál, ktorý má potrebnú odbornosť a schopnosti na to, aby mohol riadne vykonávať svoje povinnosti.

Hlavným kritériom audítorskej spoločnosti pri výbere kľúčového audítorského partnera (partnerov), a prípadne kľúčového partnera (partnerov) v oblasti udržateľnosti, ktorého určí, je zabezpečenie kvality, nezávislosti a odbornosti auditu. Kľúčový audítorský partner (partneri) sa aktívne zapája do vykonávania štatutárneho auditu. Kľúčový partner v oblasti udržateľnosti sa aktívne zapája do vykonávania uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“;

- b) Vkladá sa tento odsek 2a:
- „2a. Štatutárny audítor pri vykonávaní uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti venuje dostatok času zákazke a vyčlení dostatočné zdroje, aby mohol riadne vykonávať svoje povinnosti.“;
- c) V odseku 4 sa písmená b) a c) nahrádzajú takto:
- „b) v prípade audítorskej spoločnosti meno (mená) kľúčového audítorského partnera (partnerov) a prípadne meno (mená) kľúčového partnera (partnerov) v oblasti udržateľnosti;“
- „c) poplatky účtované za štatutárny audit, za uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a poplatky účtované za ostatné služby v ktoromkoľvek hospodárskom roku.“;
- e) Dopĺňa sa tento odsek 5a:
- „5a. Štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vytvoria pre každú zákazku na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti uisťovací spis.
- Štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť zdokumentujú minimálne údaje zaznamenané v súlade s článkom 22b, pokiaľ ide o uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.
- Štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť si ponechá všetky údaje a dokumenty, ktoré sú dôležité na doloženie správy uvedenej v článku 28a tejto smernice a na sledovanie dodržiavania súladu s touto smernicou a inými platnými právnymi požiadavkami, pokiaľ ide o uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.
- Uisťovací spis sa uzatvára najneskôr do 60 dní odo dňa podpísania správy o uistení uvedenej v článku 28a tejto smernice.
- Ak ten istý štatutárny audítor vykonáva štatutárny audit ročných účtovných závierok a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, uisťovací spis sa môže zahrnúť do audítorského spisu.“;

f) Odsek 6 sa nahrádza takto:

„Štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť uchováva záznamy o všetkých písomne podaných sťažnostiach týkajúcich sa vykonávania štatutárnych auditov a zákaziek na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“

10. Článok 25 sa nahrádza takto:

„Článok 25

Poplatky za audit a uistenie

Členské štáty zabezpečia, aby boli zavedené vhodné pravidlá, ktorými sa zaistí, že poplatky za štatutárne audity a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti:

- a) nie sú ovplyvňované ani určované poskytovaním dodatočných služieb subjektu, ktorý je predmetom štatutárneho auditu alebo uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti;
- b) nemôžu byť založené na žiadnej forme podmienenosti.“

11. Vkladá sa tento článok 25b:

„Článok 25b

***Profesijná etika, nezávislosť, nestrannosť, dôvernosť informácií a služobné tajomstvo
v súvislosti s uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti***

Požiadavky článkov 21 až 24a týkajúce sa štatutárneho auditu účtovných závierok sa uplatňujú *mutatis mutandis* na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“;

11a. Vkladá sa tento článok 25c:

„Článok 25c

Zakázané neaudítorské služby, ak štatutárny audítor vykonáva uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti subjektu verejného záujmu

1. Štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vykonávajúca uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti subjektu verejného záujmu alebo ktorýkoľvek člen siete, do ktorej štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť patrí, neposkytujú, či už priamo alebo nepriamo, auditovanému subjektu, jeho materskému podniku ani ním kontrolovaným podnikom v rámci Únie služby uvedené v článku 5 ods. 1 druhom pododseku písm. b), c), e), f), g), h), i), j) a k) nariadenia (EÚ) č. 537/2014 v:
 - a) období medzi začiatkom obdobia, na ktoré sa vzťahuje vykazovanie informácií o udržateľnosti, a vydaním správy o uistení a
 - b) hospodárskom roku, ktorý bezprostredne predchádza obdobiu uvedenému v písmene a) vo vzťahu k službám uvedeným v článku 5 ods. 1 druhom pododseku písm. e) nariadenia (EÚ) č. 537/2014.
2. Štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vykonávajúca zákazku na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti subjektov verejného záujmu a v prípade, že štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť patrí do siete, ktorýkoľvek člen takejto siete môže poskytnúť subjektu podliehajúcemu uisteniu v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, jeho materskému podniku alebo ním kontrolovaným podnikom iné neaudítorské služby, než sú zakázané neaudítorské služby uvedené v odseku 1 alebo prípadne služby uvedené v článku 5 ods. 1 alebo 2 nariadenia (EÚ) č. 537/2014, a to pod podmienkou schválenia výborom pre audit po tom, ako riadne posúdi ohrozenie nezávislosti a ochranné opatrenia uplatnené v súlade s článkom 22b tejto smernice.

3. Ak člen siete, do ktorej patrí štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vykonávajúca zákazku na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti subjektu verejného záujmu, poskytuje neaudítorské služby, ktoré sú uvedené v odseku 1 tohto článku, podniku zaregistrovanému v tretej krajine, nad ktorým má kontrolu subjekt verejného záujmu, ktorý je predmetom uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, dotknutý štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť posúdi, či by ich nezávislosť nebola spochybnená tým, že člen siete poskytuje také služby.

Ak je ich nezávislosť ovplyvnená, štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť uplatní prípadné ochranné opatrenia s cieľom zmierniť ohrozenie spôsobené takýmto poskytnutím služieb v tretej krajine. Štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť môže pokračovať vo vypracúvaní uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti subjektu verejného záujmu, len ak dokáže v súlade s článkom 22b tejto smernice odôvodniť, že takéto poskytovanie služieb nemá vplyv na jeho odborný úsudok a správu o uistení.“;

11b. Vkladá sa článok 25d:

„Článok 25d

Nezrovnalosti

Článok 7 nariadenia (EÚ) č. 537/2014 sa uplatňuje *mutatis mutandis* na štatutárneho audítora alebo audítorskú spoločnosť, ktorá vykonáva zákazky na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti subjektu verejného záujmu.“

12. Vkladá sa tento článok 26a:

„Článok 26a

Štandardy pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti

1. Členské štáty vyžadujú, aby štatutárni audítori a audítorské spoločnosti vykonávali uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v súlade so štandardmi pre uistenie, ktoré prijala Komisia v súlade s odsekom 3.
2. Členské štáty môžu uplatňovať vnútroštátne štandardy pre uistenie, postupy alebo požiadavky, kým Komisia neprijme štandard pre uisťovacie služby upravujúci rovnakú oblasť.

Členské štáty oznamujú Komisii postupy alebo požiadavky pre uisťovacie služby najmenej tri mesiace pred tým, ako nadobudnú účinnosť.

3. Komisia je splnomocnená prijímať prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 48a štandardy pre uistenie uvedené v odseku 1 s cieľom stanoviť postupy, ktoré audítor vykonáva v záujme vyvodenia záverov o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, vrátane plánovania zákaziek, zohľadnenia rizík, reakcie na riziká a druhov záverov, ktoré sa majú zahrnúť do audítorskej správy.

Komisia prijme štandardy pre uistenie týkajúce sa primeraného uistenia najneskôr šesť rokov po nadobudnutí účinnosti smernice o vykazovaní informácií o udržateľnosti podnikov (CSRD)⁶³.

Komisia môže prijať štandardy pre uistenie len vtedy, ak:

- a) boli vypracované náležitým postupom, pod verejným dohľadom a transparentne;
- b) prispievajú k vysokej miere dôveryhodnosti a ku kvalite ročného alebo konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti;
- c) prispievajú k verejnému blahu v Únii;
- d) nemenia ani nedopĺňajú žiadnu z požiadaviek tejto smernice, okrem tých, ktoré sú stanovené v článkoch 25b, 27a a 28a.

4. “; [Presunuté do článku 34 AD]

13. Vkladá sa tento článok 27a:

⁶³ Úrad pre publikácie nahradí konkrétnym dátumom.

Uistenie v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade zákazky na uisťovacie služby v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti na úrovni skupiny podnikov:
 - a) v súvislosti s konsolidovaným vykazovaním informácií o udržateľnosti niesol audítor skupiny plnú zodpovednosť za správu o uistení uvedenú v článku 28a tejto smernice;
 - b) audítor skupiny vyhodnotil prácu týkajúcu sa uistenia, ktorú na účel zákazky na uisťovacie služby v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti vykonal akýkoľvek nezávislý poskytovateľ (poskytovatelia) uisťovacích služieb alebo audítor (audítori) z tretej krajiny alebo štatutárny audítor (štatutárni audítori) a audítorský subjekt (subjekty) z tretej krajiny alebo audítorská spoločnosť (spoločnosti) a zdokumentoval povahu, načasovanie a rozsah práce týchto audítorov, prípadne vrátane preverky audítorom skupiny zameranej na príslušné časti dokumentácie týkajúcej sa uistenia vypracovanej týmito audítormi;
 - c) audítor skupiny preveruje prácu týkajúcu sa uistenia, ktorú na účel zákazky na uisťovacie služby v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti vykonal nezávislý poskytovateľ (poskytovatelia) uisťovacích služieb, audítor (audítori) z tretej krajiny alebo štatutárny audítor (štatutárni audítori) a audítorský subjekt (subjekty) z tretej krajiny alebo audítorská spoločnosť (spoločnosti) a zdokumentuje ju.

Dokumentácia, ktorú si uchováva audítor skupiny, musí umožniť, aby relevantný príslušný orgán mohol preveriť prácu audítora skupiny.

Na účely tohto odseku prvého pododseku písm. c) audítor skupiny požiada o súhlas dotknutého nezávislého poskytovateľa (poskytovateľov) uisťovacích služieb, dotknutého audítora (audítorov) z tretej krajiny, dotknutého štatutárneho audítora (štatutárnych audítorov), dotknutý audítorský subjekt (subjekty) z tretej krajiny alebo dotknutú audítorskú spoločnosť (spoločnosti) s prenosom relevantnej dokumentácie počas vykonávania zákazky na uisťovacie služby v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti ako podmienkou na to, aby sa audítor skupiny mohol spoliehať na prácu tohto nezávislého poskytovateľa (poskytovateľov) uisťovacích služieb, audítora (audítorov) z tretej krajiny, štatutárneho audítora (štatutárnych audítorov), audítorského subjektu (subjektov) z tretej krajiny alebo audítorskej spoločnosti (spoločnosti).

2. Ak audítor skupiny nedokáže splniť ustanovenie odseku 1 prvého pododseku písm. c), prijme vhodné opatrenia a informuje o tom relevantný príslušný orgán.

Tieto opatrenia podľa potreby zahŕňajú vykonanie ďalšej práce týkajúcej sa uistenia, a to priamo alebo outsourcingom týchto úloh, v príslušnom dcérskom podniku.

3. Ak je audítor skupiny predmetom previerky zabezpečenia kvality alebo prešetrenia týkajúceho sa zákazky na uisťovacie služby v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti skupiny podnikov, audítor skupiny na požiadanie sprístupní príslušnému orgánu relevantnú, ním uchovávanú dokumentáciu o práci týkajúcej sa uistenia, ktorú vykonal príslušný nezávislý poskytovateľ (poskytovatelia) uisťovacích služieb, audítor (audítori) z tretej krajiny, štatutárny audítor (štatutárni audítori), audítorský subjekt (subjekty) z tretej krajiny alebo audítorská spoločnosť (spoločnosti) na účel zákazky na uisťovacie služby v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti, vrátane všetkých pracovných dokumentov relevantných pre zákazku na uisťovacie služby v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti.

Príslušný orgán môže od relevantných príslušných orgánov podľa článku 36 požadovať dodatočnú dokumentáciu o práci týkajúcej sa uistenia vykonanej akýmkoľvek štatutárnym audítorom (audítormi) alebo audítorskou spoločnosťou (spoločnosťami) na účel zákazky na uisťovacie služby v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti.

Ak uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti materského podniku alebo dcérskeho podniku skupiny podnikov vykonáva audítor alebo audítori (audítori) z tretej krajiny alebo audítorský subjekt (audítorské subjekty) z tretej krajiny, príslušný orgán môže požiadať o dodatočnú dokumentáciu o práci týkajúcej sa uistenia vykonanej akýmkoľvek audítorom (audítormi) z tretej krajiny alebo audítorským subjektom (audítorskými subjektmi) z tretej krajiny relevantné príslušné orgány z tretích krajín prostredníctvom dohôd o spolupráci.

Odchyľne od tretieho pododseku, ak nezávislý poskytovateľ uisťovacích služieb, audítor alebo audítori alebo audítorský subjekt alebo audítorské subjekty z tretej krajiny, ktorí nemajú uzavreté dohody o spolupráci, vykonali uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti materského podniku alebo dcérskeho podniku skupiny podnikov, audítor skupiny je na požiadanie zodpovedný aj za zabezpečenie riadneho poskytnutia dodatočnej dokumentácie o práci týkajúcej sa uistenia vykonanej takýmto nezávislým poskytovateľom (poskytovateľmi) uisťovacích služieb, audítorom (audítormi) z tretej krajiny alebo audítorským subjektom (audítorskými subjektmi) z tretej krajiny, vrátane pracovnej dokumentácie relevantnej z hľadiska zákazky na uisťovacie služby v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti. S cieľom zaistiť poskytnutie týchto dokumentov si audítor skupiny ponechá kópiu tejto dokumentácie alebo sa s nezávislým poskytovateľom (poskytovateľmi) uisťovacích služieb, audítorom (audítormi) z tretej krajiny alebo audítorským subjektom (audítorskými subjektmi) z tretej krajiny dohodne, že k takejto dokumentácii na požiadanie bude mať neobmedzený prístup, alebo prijme akékoľvek iné vhodné opatrenie. V prípade, že prenos pracovnej dokumentácie týkajúcej sa uistenia z tretej krajiny k audítorovi skupiny nie je z právnych alebo iných dôvodov možný, dokumentácia, ktorú audítor skupiny uchováva, zahŕňa dôkazy o tom, že uplatnil primerané postupy s cieľom získať prístup k audítorskej dokumentácii a v prípade iných ako právnych prekážok vyplývajúcich z právnych predpisov dotknutej tretej krajiny dôkazy, ktoré existenciu takýchto prekážok podporujú.“;

14. V článku 28 ods. 2 sa písm. e) nahrádza takto:

„e) uvedie názor a vyjadrenie, pričom obe vychádzajú z práce vykonanej v priebehu výkonu auditu, podľa článku 34 ods. 1 druhého pododseku písm. a) a b) smernice 2013/34/EÚ;“;

14a. Dopĺňa sa článok 28a:

„Článok 28a

Správa o uistení týkajúca sa vykazovania informácií o udržateľnosti

1. Štatutárny audítor (štatutárni audítori) alebo audítorská spoločnosť (audítorské spoločnosti) predloží(-ia) v správe o uistení týkajúcej sa vykazovania informácií o udržateľnosti výsledky uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Správa sa vypracuje v súlade s požiadavkami štandardov pre uistenie prijatých Komisiou alebo členskými štátmi, kým Komisia neprijme štandardy pre uistenie uvedené v článku 26a.
2. Správa o uistení týkajúca sa vykazovania informácií o udržateľnosti sa vypracúva písomne a:
 - a) identifikuje sa v nej subjekt, ktorého ročné alebo konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti je predmetom zákazky na uisťovacie služby;
 - b) špecifikuje sa v nej ročné alebo konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti, ako aj dátum a obdobie, na ktoré sa vzťahuje; identifikuje sa v nej rámec vykazovania informácií o udržateľnosti, ktorý sa uplatnil pri jej príprave;
 - c) zahŕňa opis rozsahu uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, v ktorom sa identifikujú aspoň štandardy pre uistenie, v súlade s ktorými sa uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vykonáva;

- d) zahŕňa názor na základe práce vykonanej v priebehu vypracúvania uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti uvedený v článku 34a ods. 1 druhom pododseku písm. aa) smernice 2013/34/EÚ.
3. Ak uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vykonal viac ako jeden štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť, štatutárni audítori alebo audítorské spoločnosti sa dohodnú na výsledkoch zákazky na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a predložia spoločnú správu a názor. V prípade nezhody každý štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť predloží svoj názor v samostatnom odseku správy o uistení týkajúcej sa vykazovania informácií o udržateľnosti a uvedie dôvod nezhody.
4. Správu o uistení týkajúcu sa vykazovania informácií o udržateľnosti podpíše štatutárny audítor a uvedie v nej dátum. Ak uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vykonáva audítorská spoločnosť, správu o uistení týkajúcu sa vykazovania informácií o udržateľnosti podpíše aspoň štatutárny audítor (audítori) vykonávajúci uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v mene audítorskej spoločnosti. V prípade súčasného zapojenia viac ako jedného štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti musí byť správa o uistení týkajúca sa vykazovania informácií o udržateľnosti podpísaná všetkými štatutárnymi audítormi alebo aspoň štatutárnymi audítormi, ktorí vykonali uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v mene každej audítorskej spoločnosti. Vo výnimočných prípadoch môžu členské štáty stanoviť, že takýto podpis (podpisy) nie je potrebné zverejniť, ak by takéto zverejnenie mohlo viesť k bezprostrednému a závažnému ohrozeniu osobnej bezpečnosti ktorejkoľvek osoby.

V každom prípade musí byť meno (mená) zainteresovanej osoby (osôb) známe relevantným príslušným orgánom.

5. Ak ten istý štatutárny audítor vykonáva štatutárny audit ročných účtovných závierok a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, členské štáty môžu požadovať, aby sa správa o uistení zahrnula ako samostatná časť audítorskej správy.
6. Správa štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti o konsolidovanom vykazovaní informácií o udržateľnosti musí byť v súlade s požiadavkami stanovenými v odsekoch 1 až 5.“

15. Článok 29 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa písmeno d) nahrádza takto:

„d) osoby, ktoré vykonávajú previerky zabezpečenia kvality, musia mať primerané odborné vzdelanie a relevantné skúsenosti týkajúce sa štatutárneho auditu a finančného výkazníctva a prípadne uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti alebo iných služieb súvisiacich s udržateľnosťou spolu so špecifickou odbornou prípravou zameranou na previerky zabezpečenia kvality;“;

aa) V odseku 1 sa písmeno f) nahrádza takto:

„f) súčasťou previerky zabezpečenia kvality podporenej primeranou kontrolou vybraných audítorských spisov a prípadne uisťovacích spisov, je posúdenie súladu s uplatniteľnými audítorskými štandardmi a prípadne štandardmi pre uistenie a požiadavkami na nezávislosť, ako aj posúdenie kvantity a kvality vynaložených zdrojov, poplatkov účtovaných za audit a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a vnútorného systému kontroly kvality audítorskej spoločnosti;“

b) V odseku 1 sa písmeno h) nahrádza takto:

„h) previerky zabezpečenia kvality prebiehajú na základe analýzy rizika a v prípade štatutárnych audítorov a audítorských spoločností, ktoré vykonávajú štatutárne audity v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. a) a ktoré prípadne vykonávajú zákazky na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, aspoň raz za šesť rokov;“;

c) V odseku 2 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) osoby uskutočňujúce previerky musia mať primerané odborné vzdelanie a relevantné skúsenosti týkajúce sa štatutárneho auditu a finančného výkazníctva a prípadne uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a vykazovania informácií o udržateľnosti spolu so špecifickou odbornou prípravou zameranou na previerky zabezpečenia kvality;“;

d) Vkladá sa tento odsek 2a:

„2a. Členské štáty môžu do 31. decembra 2025 oslobodiť osoby vykonávajúce previerky zabezpečenia kvality vo vzťahu k uisteniu v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti od požiadavky mať príslušné skúsenosti s uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti alebo s inými službami týkajúcimi sa udržateľnosti.“.

15a. V článku 30 sa odseky 1 a 2 nahrádzajú takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby existovali účinné systémy prešetrovania a sankcií s cieľom zistiť, napraviť a zabrániť nesprávnemu vykonávaniu štatutárneho auditu a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“.

2. Bez toho, aby boli dotknuté systémy občianskoprávnej zodpovednosti v členských štátoch, členské štáty stanovia účinné, primerané a odrádzajúce sankcie vo vzťahu k štatutárnym audítorom a audítorským spoločnostiam pre prípady, ak sa štatutárne audity a zákazky na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti nevykonávajú v súlade s ustanoveniami prijatými pri vykonávaní tejto smernice a prípadne nariadenia (EÚ) č. 537/2014.

Členské štáty môžu rozhodnúť, že nestanovia pravidlá pre správne sankcie za porušenia, ktoré už podliehajú vnútroštátnemu trestnému právu. V uvedenom prípade oznámia Komisii príslušné ustanovenia trestného práva.“

15aa. V článku 30a ods. 1 sa vkladá písm. cc):

„cc) dočasný zákaz v trvaní do troch rokov, ktorým sa štatutárnemu audítorovi, audítorskej spoločnosti alebo kľúčovému partnerovi v oblasti udržateľnosti zakazuje vykonávať uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a/alebo podpisovať správy o uistení.“

15b. V článku 30a ods. 1 sa vkladá písm. dd):

„dd) vyhlásenie, že správa o uistení nespĺňa požiadavky článku 28a tejto smernice;“

16a. Článok 32 sa mení takto:

a) V odseku 3 sa pododsek 1 nahrádza takto:

„3. Príslušný orgán je riadený nepraktizujúcimi osobami, ktoré majú znalosti v oblastiach relevantných z hľadiska štatutárneho auditu a prípadne uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Vyberú sa na základe nezávislého a transparentného postupu nominácie.“

b) V odseku 4 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) prijímaním štandardov profesionálnej etiky, vnútornej kontroly kvality audítorských spoločností, vykonávania auditu a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, okrem prípadov, keď sú tieto štandardy prijaté alebo schválené inými orgánmi členského štátu;“

17. Vkladá sa tento článok 36a:

„Článok 36a

Regulačné opatrenia medzi členskými štátmi v súvislosti s uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti

Požiadavky článkov 34 a 36 týkajúce sa štatutárneho auditu účtovných závierok sa uplatňujú *mutatis mutandis* na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“

17a. V článku 37 ods. 1 sa vkladá druhý pododsek:

„Ustanovenia prvého pododseku sa uplatňujú na vymenovanie štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti na účely uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“

17b. V článku 37 ods. 2 sa vkladá druhý pododsek:

„Ustanovenia prvého pododseku sa uplatňujú na vymenovanie štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti na účely uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“

18a. V článku 37 sa odsek 3 nahrádza takto:

- „3. Akékoľvek ustanovenie zmluvy, ktorým sa obmedzuje výber, ktorý uskutočňuje valné zhromaždenie akcionárov alebo členovia auditovaného subjektu podľa odseku 1, na určité kategórie alebo zoznamy štatutárnych audítorov alebo audítorských spoločností, pokiaľ ide o vymenovanie konkrétneho štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti, ktorá má vykonať štatutárny audit a prípadne uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti uvedeného subjektu, je zakázané. Každé takéto existujúce ustanovenie je neplatné.“

18b. V článku 38 sa odsek 1 nahrádza takto:

- „1. Členské štáty zabezpečia, aby štatutárni audítori alebo audítorské spoločnosti mohli byť odvolaní iba na základe riadnych dôvodov. Rozdielne názory na účtovné postupy, postupy auditu alebo prípadne na vykazovanie informácií o udržateľnosti alebo postupy uistenia nie sú riadnym dôvodom na odvolanie.“

18c. V článku 38 ods. 2 sa vkladá druhý pododsek:

„Informačná povinnosť uvedená v prvom pododseku sa uplatňuje aj na zákazku na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“

19. Článok 39 sa mení takto:

- a) Dopĺňa sa odsek 4a:

- „4a. Členské štáty môžu umožniť, aby funkcie pridelené výboru pre audit týkajúce sa vykazovania informácií o udržateľnosti a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vykonával správny alebo dozorný orgán ako celok alebo špecializovaný útvar zriadený správnym alebo dozorným orgánom.“;

b) V odseku 6 sa písmená a) až e) nahrádzajú takto:

- „a) informuje správny alebo dozorný orgán auditovaného subjektu o výsledku štatutárneho auditu a prípadne o výsledku uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, pričom poskytne vysvetlenie, ako štatutárny audit a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti prispeli k integrite finančného výkazníctva resp. vykazovania informácií o udržateľnosti a akú mal výbor pre audit v uvedenom procese úlohu;
- b) monitoruje proces finančného výkazníctva a prípadne proces vykazovania informácií o udržateľnosti vrátane procesu digitálneho vykazovania uvedeného v článku 29d smernice 2013/34/EÚ a postupu, ktorý podnik uplatnil s cieľom identifikovať informácie vykazované podľa štandardov prijatých podľa článku 29b smernice 2013/34/EÚ, a predkladá odporúčania alebo návrhy na zabezpečenie jeho integrity;
- c) monitoruje účinnosť vnútornej kontroly kvality a systémov riadenia rizík podniku a v prípade potreby jeho vnútorného auditu, pokiaľ ide o finančné výkazníctvo a prípadne vykazovanie informácií o udržateľnosti auditovaného subjektu vrátane jeho digitálneho vykazovania uvedeného v článku 29d smernice 2013/34/EÚ, a to bez toho, aby porušil jeho nezávislosť;
- d) monitoruje štatutárny audit ročných a konsolidovaných účtovných závierok a prípadne uistenie v oblasti ročného a konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti, najmä jeho vykonávanie, pričom zohľadňuje všetky zistenia a závery príslušného orgánu podľa článku 26 ods. 6 nariadenia (EÚ) č. 537/2014;

- e) preveruje a monitoruje nezávislosť štatutárnych audítorov alebo audítorských spoločností v súlade s článkami 22, 22a, 22b, 24a, 24b a 25b, 25c a 25d tejto smernice a článkom 6 nariadenia (EÚ) č. 537/2014, a najmä vhodnosť poskytovania neaudítorských služieb auditovanému subjektu v súlade s článkom 5 uvedeného nariadenia;“.

20. Článok 45 sa mení takto:

- a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Príslušné orgány členského štátu zaregistrujú v súlade s článkami 15, 16 a 17 každého audítora a audítorský subjekt z tretej krajiny, ak tento audítor alebo audítorský subjekt z tretej krajiny poskytuje audítorskú správu týkajúcu sa ročnej alebo konsolidovanej účtovnej závierky alebo prípadne správu o uistení týkajúcu sa ročného alebo konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti podniku zaregistrovaného mimo Únie, ktorého prevoditeľné cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu daného členského štátu v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 14 smernice 2004/39/ES, okrem prípadov, ak dotknutý podnik emituje výhradne nesplatené dlhové cenné papiere, na ktoré sa uplatňuje jedna z týchto možností:

- a) uvedené cenné papiere boli prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v členskom štáte v zmysle článku 2 ods. 1 písm. c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES⁶⁴ pred 31. decembrom 2010 a ich jednotková menovitá hodnota je v deň emisie najmenej 50 000 EUR, alebo v prípade dlhových cenných papierov denominovaných v inej mene sa v deň emisie rovná najmenej 50 000 EUR;
- b) uvedené cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v členskom štáte v zmysle článku 2 ods. 1 písm. c) smernice 2004/109/ES od 31. decembra 2010 a ich jednotková menovitá hodnota je v deň emisie najmenej 100 000 EUR alebo v prípade dlhových cenných papierov denominovaných v inej mene sa v deň emisie rovná najmenej 100 000 EUR.“;

aa) Odsek 4 sa nahrádza takto:

- „4. Bez toho, aby bol dotknutý článok 46, audítorské správy týkajúce sa ročnej účtovnej závierky alebo konsolidovanej účtovnej závierky alebo prípadne správy o uistení týkajúce sa ročného alebo konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti uvedené v odseku 1 tohto článku vydané audítormi alebo audítorskými subjektmi z tretích krajín, ktoré nie sú registrované v členskom štáte, nemajú v danom členskom štáte žiadny právny účinok.“;

⁶⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES z 15. decembra 2004 o harmonizácii požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2001/34/ES (Ú. v. EÚ L 390, 31.12.2004, s. 38).“;

b) Odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Členský štát môže zaregistrovať audítorský subjekt z tretej krajiny na účely auditu účtovnej závierky, len ak:

- a) väčšina členov správneho alebo riadiaceho orgánu audítorského subjektu z tretej krajiny spĺňa požiadavky, ktoré sú rovnocenné požiadavkám ustanoveným v článkoch 4 až 10, s výnimkou článku 7 ods. 2, článku 8 ods. 3 a článku 10 ods. 1 druhého pododseku;
- b) audítor z tretej krajiny vykonávajúci audit v mene audítorského subjektu z tretej krajiny spĺňa požiadavky, ktoré sú rovnocenné požiadavkám ustanoveným v článkoch 4 až 10, s výnimkou článku 7 ods. 2, článku 8 ods. 3 a článku 10 ods. 1 druhého pododseku;
- c) audity ročnej účtovnej závierky alebo konsolidovanej účtovnej závierky uvedené v odseku 1 sa vykonávajú v súlade s medzinárodnými audítorskými štandardmi, ako sa uvádza v článku 26, ako aj požiadavkami ustanovenými v článkoch 22, 22b a 25 alebo v súlade s rovnocennými štandardmi a požiadavkami;
- d) uverejňuje na svojej internetovej stránke ročnú správu o transparentnosti, ktorá obsahuje informácie uvedené v článku 13 nariadenia (EÚ) č. 537/2014, alebo spĺňa rovnocenné požiadavky týkajúce sa zverejnenia informácií.

Členský štát môže zaregistrovať audítorský subjekt z tretej krajiny na účely uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, len ak:

- a) väčšina členov správneho alebo riadiaceho orgánu audítorského subjektu z tretej krajiny spĺňa požiadavky, ktoré sú rovnocenné požiadavkám ustanoveným v článkoch 4 až 10;
 - b) audítor z tretej krajiny vykonávajúci audit v mene audítorského subjektu z tretej krajiny spĺňa požiadavky, ktoré sú rovnocenné požiadavkám ustanoveným v článkoch 4 až 10;
 - c) uistenie týkajúce sa ročného alebo konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti uvedené v odseku 1 sa vykonáva v súlade so štandardmi pre uistenie, ako sa uvádza v článku 26a, ako aj v súlade s požiadavkami stanovenými v článkoch 22, 22b, 25 a 25b alebo s rovnocennými štandardmi a požiadavkami;
 - d) uverejňuje na svojej internetovej stránke ročnú správu o transparentnosti, ktorá obsahuje informácie uvedené v článku 13 nariadenia (EÚ) č. 537/2014, alebo spĺňa rovnocenné požiadavky týkajúce sa zverejnenia informácií.“.
- c) Odsek 5a sa nahrádza takto:
- „5a. Členský štát môže zaregistrovať audítora z tretej krajiny na účely auditu účtovnej závierky, len ak spĺňa požiadavky uvedené v odseku 5 prvom pododseku písm. b), c) a d) tohto článku.

Členský štát môže zaregistrovať audítora z tretej krajiny na účely uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, len ak splňa požiadavky stanovené v odseku 5 druhom pododseku písm. b), c) a d) tohto článku.

ca) Odsek 6 sa nahrádza takto:

„6. S cieľom zaistiť jednotné podmienky uplatňovania odseku 5 prvého pododseku písm. d) a odseku 5 druhého pododseku písm. d) tohto článku je Komisia oprávnená rozhodovať o rovnocennosti, na ktorú sa v ňom odkazuje, prostredníctvom vykonávacích aktov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2. Pokiaľ Komisia neprijala takéto rozhodnutie, môžu rovnocennosť uvedenú v odseku 5 prvom pododseku písm. d) a v odseku 5 druhom pododseku písm. d) tohto článku posúdiť členské štáty.

Komisia je oprávnená prijať delegované akty v súlade s článkom 48a na účely stanovenia všeobecných kritérií rovnocennosti, ktoré sa majú použiť pri posudzovaní toho, či sa audity účtovných závierok a prípadne uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti uvedeného v odseku 1 tohto článku vykonávajú v súlade s medzinárodnými audítorskými štandardmi uvedenými v článku 26 resp. štandardmi pre uistenie uvedenými v článku 26a, ako aj s požiadavkami stanovenými v článkoch 22, 24 a 25. Uvedené kritériá, ktoré sú uplatniteľné na všetky tretie krajiny, používajú členské štáty na posudzovanie rovnocennosti na vnútroštátnej úrovni.“.

21. Článok 48a sa mení takto:

a) V odseku 2 sa dopĺňa tento pododsek:

„Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 26a ods. 2 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú.“; b) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 26 ods. 3, článku 26a ods. 2, článku 45 ods. 6, článku 46 ods. 2 a článku 47 ods. 3 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek zrušiť. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.“;

c) Odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 26 ods. 3, článku 26a ods. 2, článku 45 ods. 6, článku 46 ods. 2 a článku 47 ods. 3 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote štyroch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament aj Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.“.

Článok 4
Zmeny nariadenia (EÚ) č. 537/2014

Nariadenie (EÚ) č. 537/2014 sa mení takto:

1. V článku 4 ods. 2 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Na účely obmedzení uvedených v prvom pododseku sa vylučujú zákazky na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a neaudítorské služby, ktoré vyžadujú právne predpisy Únie alebo vnútroštátne právne predpisy a ktoré sú iné ako tie, ktoré sa uvádzajú v článku 5 ods. 1.“

2. Článok 5 sa mení takto:

- a) V odseku 1 druhom pododseku sa písm. c) nahrádza takto:

„vedenie účtovníctva a vypracúvanie účtovných záznamov a účtovných závierok, ako aj príprava vykazovania informácií o udržateľnosti;“;

- b) V odseku 4 sa vkladá druhý pododsek.

„Schválenie výborom pre audit uvedené v prvom pododseku nie je potrebné na plnenie zákazky na uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“;

Článok 5
Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkami 1 až 3 tejto smernice najneskôr do [dátum stanoví Úrad pre publikácie = osemnásť mesiacov po nadobudnutí účinnosti]. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty zabezpečia, aby sa ustanovenia článku 1, na ktorý sa odkazuje v prvom pododseku uplatňovali:

- a) v prípade hospodárskych rokov, ktoré začínajú 1. januára 2024 alebo po tomto dátume:
 - i) na veľké podniky v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 4 smernice 2013/34/EÚ, ktoré sú subjektmi verejného záujmu v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 uvedenej smernice a ktoré k svojmu súvahovému dňu prekračujú kritérium priemerného počtu 500 zamestnancov počas hospodárskeho roka;
 - ii) na subjekty verejného záujmu v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 smernice 2013/34/EÚ, ktoré sú materskými podnikmi veľkej skupiny v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 7 smernice 2013/34/EÚ a ktoré k svojmu súvahovému dňu prekračujú na konsolidovanom základe kritérium priemerného počtu 500 zamestnancov počas hospodárskeho roka;
- b) v prípade hospodárskych rokov, ktoré začínajú 1. januára 2025 alebo po tomto dátume:
 - i) na veľké podniky v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 4 smernice 2013/34/EÚ iné ako tie, ktoré sú uvedené v písmene a) bode i);
 - ii) na materské podniky veľkej skupiny v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 7 smernice 2013/34/EÚ iné ako tie, ktoré sú uvedené v písmene a) bode ii);

- c) v prípade hospodárskych rokov, ktoré začínajú 1. januára 2026 alebo po tomto dátume:
- i) na malé a stredné podniky v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 2 a 3 smernice 2013/34/EÚ, ktoré sú podnikmi uvedenými v článku 2 bode 1 písm. a) uvedenej smernice a ktoré nie sú mikropodnikmi v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 1 uvedenej smernice.
 - ii) na malé a menej zložené inštitúcie za predpokladu, že sú veľkými podnikmi uvedenými v článku 3 ods. 4 smernice 2013/34/EÚ alebo malými a strednými podnikmi v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 2 a 3, ktoré sú podnikmi uvedenými v článku 2 bode 1 písm. a) uvedenej smernice a ktoré nie sú mikropodnikmi v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 1 uvedenej smernice;
 - iii) na kaptívne poisťovne a kaptívne zaist'ovne za predpokladu, že sú veľkými podnikmi uvedenými v článku 3 ods. 4 smernice 2013/34/EÚ alebo malými a strednými podnikmi v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 2 a 3, ktoré sú podnikmi uvedenými v článku 2 bode 1 písm. a) uvedenej smernice a ktoré nie sú mikropodnikmi v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 1 uvedenej smernice;

Členské štáty zabezpečia, aby sa ustanovenia článku 2, na ktorý sa odkazuje v prvom pododseku uplatňovali:

- a) v prípade hospodárskych rokov, ktoré začínajú 1. januára 2024 alebo po tomto dátume:
- i) na emitentov v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. d) smernice 2004/109/ES, ktorí sú veľkými podnikmi v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 4 smernice 2013/34/EÚ, ktoré k svojmu súvahovému dňu prekročujú kritérium priemerného počtu 500 zamestnancov počas hospodárskeho roka;
 - ii) na emitentov v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. d) smernice 2004/109/ES, ktorí sú materskými podnikmi veľkej skupiny v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 7 smernice 2013/34/EÚ, ktoré k svojmu súvahovému dňu prekročujú na konsolidovanom základe kritérium priemerného počtu 500 zamestnancov počas hospodárskeho roka;

- b) v prípade hospodárskych rokov, ktoré začínajú 1. januára 2025 alebo po tomto dátume:
 - i) na emitentov v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. d) smernice 2004/109/ES, ktorí sú veľkými podnikmi v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 4 smernice 2013/34/EÚ inými ako tie, ktoré sú uvedené v písmene a) bode i);
 - ii) na emitentov v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. d) smernice 2004/109/ES, ktorí sú materskými podnikmi veľkej skupiny v zmysle vymedzenia v článku 3 bode 7 smernice 2013/34/EÚ inými ako tie, ktoré sú uvedené v písmene a) bode ii);
- c) v prípade hospodárskych rokov, ktoré začínajú 1. januára 2026 alebo po tomto dátume:
 - i) na emitentov v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. d) smernice 2004/109/ES, ktorí sú malými a strednými podnikmi v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 2 a 3 smernice 2013/34/EÚ a ktorí nie sú mikropodnikmi v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 1 uvedenej smernice;
 - ii) na emitentov vymedzených ako malé a menej zložité inštitúcie za predpokladu, že sú veľkými podnikmi uvedenými v článku 3 ods. 4 smernice 2013/34/EÚ alebo malými a strednými podnikmi v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 2 a 3, ktoré sú podnikmi uvedenými v článku 2 bode 1 písm. a) uvedenej smernice a ktoré nie sú mikropodnikmi v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 1 uvedenej smernice;
 - iii) na emitentov vymedzených ako kaptívne poisťovne alebo kaptívne zaist'ovne za predpokladu, že sú veľkými podnikmi uvedenými v článku 3 ods. 4 smernice 2013/34/EÚ alebo malými a strednými v podnikmi v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 2 a 3, ktoré sú podnikmi uvedenými v článku 2 bode 1 písm. a) uvedenej smernice a ktoré nie sú mikropodnikmi v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 1 uvedenej smernice.

Členské štáty zabezpečia, aby sa ustanovenia článku 3, na ktorý sa odkazuje v prvom pododseku, uplatňovali v prípade hospodárskych rokov, ktoré začínajú 1. januára 2024 alebo po tomto dátume.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 6

Dátum začatia uplatňovania článku 4

Článok 4 tejto smernice sa uplatňuje na hospodárske roky podľa článku 5 ods. 1 štvrtého pododseku.

Článok 7

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 8

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom. Článok 4 je však záväzný v celom rozsahu a priamo uplatniteľný vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli

Za Európsky parlament
predseda

Za Radu
predseda